

เลวีนิติ

เครื่องบูชาด้วยไฟเป็นกลิ่น
ที่พอพระทัยแต่พระเยโฮวาห์
1 พระเยโฮวาห์ทรงเรียกโมเสส
ตรัสกับท่าน จากพลับพลา
แห่งชุมนุมว่า
2 “จงพูดกับคนอิสราเอลและ
กล่าวแก่เขาว่า เมื่อคนใดใน
พวกท่านนำเครื่องบูชามาถวาย
พระเยโฮวาห์ ให้นำสัตว์เลี้ยงอัน
เป็นเครื่องบูชาของท่านมาจาก
ฝูงวัวหรือฝูงแพะแกะ
3 ถ้าเครื่องบูชาของเขาเป็น
เครื่องเผาบูชามาจากฝูงวัว ก็ให้
เขานำสัตว์ตัวผู้ที่ไม่มีตำหนิ ให้
เขานำเครื่องบูชาชิ้นมาที่ประตู
พลับพลาแห่งชุมนุมด้วยความ
เต็มใจต่อพระพักตร์พระเยโฮ-
วาห์
4 ให้เขาเอามีอวางบนหัวสัตว์
ซึ่งเป็นเครื่องเผาบูชาชิ้น และ
เครื่องเผาบูชาชิ้นจะเป็นที่ทรง
โปรดปรานเพื่อทำการลบมลทิน
ของผู้นั้น
5 แล้วให้เขามำวัวตัวผู้ นั้นต่อ
พระพักตร์พระเยโฮวาห์ แล้ว
พวกปุโรหิต คือบุตรชายของ
อาโรน จะถวายเลือด และเอา
เลือดมาประพรมที่แท่นและ
รอบแท่นบูชา ซึ่งอยู่ตรงประตู
พลับพลาแห่งชุมนุม
6 และให้เขาถลกหนังเครื่องเผา

บูชาชิ้นออกเสีย แล้วตัดเป็น
ท่อนๆ
7 และบุตรชายของอาโรนผู้เป็น
ปุโรหิตจะก่อไฟที่แท่น และเรียง
พินบนไฟ
8 และพวกปุโรหิต คือบุตรชาย
ของอาโรน จะวางท่อนเนื้อ
หัวและไขมันสัตว์ตามลำดับไว้
บนพินบนไฟที่แท่นบูชา
9 แต่ให้เขาเอาน้ำล้างเครื่องใน
และขาสัตว์เสีย แล้วปุโรหิตจึง
เผาของทั้งหมดบนแท่น เป็น
เครื่องเผาบูชา เป็นเครื่องบูชา
ด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัย
แต่พระเยโฮวาห์
10 ถ้าของถวายที่ผู้ใดจะใช้เป็น
เครื่องเผาบูชามาจากฝูงแกะ
หรือฝูงแพะ ให้ผู้นั้นเลือกเอา
สัตว์ตัวผู้ที่ไม่มีตำหนิ
11 ให้เขามำสัตว์นั้นเสียที่แท่น
บูชาข้างด้านเหนือต่อพระพักตร์
พระเยโฮวาห์ และพวกปุโรหิต
คือบุตรชายของอาโรน จะเอา
เลือดสัตว์นั้นประพรมที่แท่น
และรอบแท่นบูชา
12 ให้เขาพินสัตว์นั้นเป็นท่อนๆ
ทั้งหัวและไขมันด้วย และ
ปุโรหิตจะวางเครื่องเหล่านี้ตาม
ลำดับไว้บนพินบนไฟที่แท่น
บูชา
13 แต่เครื่องในกับขาคันผู้ถวาย

(1) อพย 19:3; 25:22 (2) ลนต 22:18-19 (3) พบญ 15:21 (4) ลนต 3:2, 8, 13
(5) 2 พศต 35:11; มคา 6:6 (6) ลนต 7:8 (7) ปฐก 22:9; มลค 1:10 (8) ปฐก 8:21
(9) อพย 12:5; ลนต 1:3 (10) อพย 24:6; 40:22 (11) กตว 15:4-7; 28:12-14

บูชาจะล้างเสียด้วยน้ำ และให้ปุโรหิตเอาเครื่องทั้งหมดเหล่านี้เผาบูชาด้วยกันบนแท่น เป็นเครื่องเผาบูชา คือเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์

14 ถ้าผู้ใดจะนำนกมาถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ ก็ให้ผู้นั้นนำของบูชาที่เป็นนกเขาหรือนกพิราบหนุ่มมาถวาย

15 จงให้ปุโรหิตนำนกนั้นมาที่แท่น บิดหัวเสียแล้วเผาบูชาบนแท่น ให้เลือดไหลออกมาข้างๆ แท่น

16 และให้ฉีกกระเพาะข้าวและถอนขนนกออกเสีย ทั้งลูกริมแท่นด้านตะวันออกในที่ที่ทิ้งมูลเถ่า

17 และให้เขาฉีกปีกอย่าให้ขาดจากตัว และปุโรหิตจะเผาบนกนบนแท่นที่กองฟืนบนไฟ เป็นเครื่องเผาบูชา คือเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์”

ธัญญาบูชา

2 “เมื่อผู้ใดนำธัญญาบูชามาเป็นเครื่องบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ ก็ให้ผู้นั้นนำยอแด่แป้งมาถวาย ให้เขาเทน้ำมันลงที่แป้งและใส่กำยานด้วย

2 แล้วนำมาให้พวกปุโรหิต คือบุตรชายของอาโรน ผู้ถวายบูชา

จะหยิบยอแด่แป้งคลุกน้ำมันกำมือหนึ่งกับกำยานทั้งหมดออก และปุโรหิตจะเผาเครื่องบูชาส่วนนี้ เป็นที่ ระลึกบนแท่น คือบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์

3 ส่วนธัญญาบูชาที่เหลืออยู่นั้นจะเป็นของอาโรนและบุตรชายของเขา เป็นส่วนบริสุทธิ์อย่างยิ่งจากเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

4 เมื่อท่านนำธัญญาบูชาเป็นขนมอบในเตาอบมาถวายเป็นเครื่องบูชา ให้เป็นขนมไร้เชื้อ ทำด้วยยอแด่แป้งคลุกน้ำมัน หรือขนมแผ่นไร้เชื้อทาน้ำมัน

5 และถ้าท่านนำธัญญาบูชาเป็นขนมปังบนกระทะ ก็ให้เป็นขนมทำด้วยยอแด่แป้งไร้เชื้อคลุกน้ำมัน

6 ท่านจงหักขนมนั้นเป็นชิ้นๆ เทน้ำมันรด เป็นธัญญาบูชา

7 ถ้าเครื่องบูชาของท่านเป็นธัญญาบูชาทอดด้วยกระทะ ให้ทำด้วยยอแด่แป้งคลุกน้ำมัน

8 ท่านจงนำธัญญาบูชาซึ่งทำด้วยสิ่งเหล่านี้มาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เมื่อนำมาให้ปุโรหิตแล้ว ปุโรหิตจะนำมาถึงแท่นบูชา

9 และปุโรหิตจะนำส่วนที่ระลึกออกจากธัญญาบูชา และเผาเสียบนแท่น เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ

(14) ปฐก 15:9; ลนต 5:7, 11 (16) ลนต 6:10 (17) ปฐก 15:10; ลนต 1:9, 13; 5:8 (1) ลนต 5:11; 6:14; 9:17 (2) ลนต 2:9; 5:12; 6:15 (3) อพย 29:37; ลนต 6:6; 7:9 (4) อพย 29:2 (7) ลนต 7:9 (9) อพย 29:18; ลนต 2:2, 16; 5:12; 6:15

เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแต่พระเยโฮวาห์

10 ส่วนธัญญาบูชาที่เหลืออยู่นั้นตกเป็นของอาโรนและของบุตรชายท่าน เป็นส่วนบริสุทธิอย่างยิ่งจากเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

11 บรรดาธัญญาบูชาซึ่งนำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์นั้นอย่าให้มีเชื้อ เจ้าอย่าเผาเชื้อหรือน้ำมันเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

12 ถ้าเจ้าจะนำสิ่งทั้งสองนี้เป็นผลรุ่นแรกมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ก็ได้ แต่อย่าเผาถวายบนแท่นให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัย

13 เจ้าจงปรุงบรรดาธัญญาบูชาด้วยใส่เกลือ เจ้าอย่าให้เกลือแห่งพันธสัญญาแก่พระเจ้าของเจ้าขาดเสียจากธัญญาบูชาของเจ้า เจ้าจงถวายเกลือพร้อมกับบรรดาเครื่องบูชาของเจ้า

14 ถ้าเจ้าถวายธัญญาบูชาเป็นผลรุ่นแรกแด่พระเยโฮวาห์ ธัญญาบูชาอันเป็นผลรุ่นแรกนั้นเจ้าจงถวายรวงใหม่ ๆ อย่างไม่ให้แห้ง บดเมล็ดให้ละเอียด

15 เจ้าจงใส่น้ำมันและวางเครื่องกำยานไว้บนนั้น เป็นธัญญาบูชา

16 ปุโรหิตจะเอาส่วนหนึ่งของเมล็ดที่บด น้ำมันและเครื่อง

กำยานเผาถวายเป็นส่วนที่ระลึก เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

สันติบูชา

3 "ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดถวายเครื่องบูชาเป็นสันติบูชา ถ้าเขาถวายวัวผู้หรือวัวเมียจากฝูง ให้เขาถวายสัตว์ตัวที่ไม่มีตำหนิต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

2 ให้เขาเอามือวางบนหัวของสัตว์ตัวที่จะถวาย และจงฆ่าเสียที่ ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมพวกปุโรหิต คือบุตรชายของอาโรน จะเอาเลือดประพรมที่แท่นและรอบแท่นบูชา

3 จากเครื่องบูชาที่ถวายเป็นสันติบูชา เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ ผู้ถวายจะนำไขมันที่ติดกับเครื่องในและไขมันที่อยู่ในเครื่องในทั้งหมด

4 และไตทั้งสองลูกกับไขมันที่ติดอยู่ตรงบนเอวนั้น และให้เอาพังผืดที่ติดอยู่เหนือตับนั้น ออกเสียพร้อมกับไต

5 บุตรชายอาโรนจะเผาเสียบนแท่นบูชาบนเครื่องเผาบูชาซึ่งอยู่บนพื้นบนไฟ เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์

6 ถ้าผู้ใดนำเครื่องบูชาที่เป็นสันติบูชามาถวายแด่พระเยโฮ-

(10) ลนต 2:3; 6:16 (11) อพย 23:18; 34:25 (12) อพย 22:29; 34:22; ลนต 23:10 (13) กตว 18:19; 2 พศค 13:5 (14) ลนต 23:10, 14 (16) ลนต 2:2 (1) ลนต 1:3 (2) อพย 29:11 (3) อพย 29:13, 22 (5) อพย 29:13, 27-28 (6) ลนต 3:1; 22:20

วาท์ เป็นสัตว์ตัวผู้หรือตัวเมียที่ได้มาจากฝูงแพะแกะ ก็อย่าให้สัตว์นั้นมีตำหนิ

7 ถ้าเขาจะถวายลูกแกะเป็นเครื่องบูชา ก็ให้นำมาถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

8 ให้เขาเอามือวางบนหัวของสัตว์ที่จะถวายนั้น และให้ฆ่าเสียที่หน้าพลับพลาแห่งชุมนุม และบุตรชายอาโรนจะเอาเลือดประพรมที่แท่นและรอบแท่น

9 จากเครื่องบูชาที่ถวายเป็นสันติบูชา คือบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ ให้เขาถวายไขมัน หางที่เป็นไขมันทั้งหมด ตัดชิดกระดูกสันหลังและไขมันที่หุ้มเครื่องใน กับไขมันที่อยู่ในเครื่องในทั้งหมด

10 และไตทั้งสองลูก กับไขมันที่ติดอยู่ตรงบันเอวนั้นและให้เอาพังผืดที่ติดอยู่เหนือตับนั้นออกเสียพร้อมกับไต

11 และปุโรหิตจะเอาสิ่งเหล่านี้เผาบนแท่น เป็นอาหารเผาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

12 ถ้าเครื่องบูชาของเขาเป็นแพะก็ให้นำมาถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

13 ให้เขาเอามือวางบนหัวของมันและฆ่ามันเสียที่หน้าพลับพลาแห่งชุมนุม และบุตรชายของอาโรนจะเอาเลือดประพรม

ที่แท่นและรอบแท่นบูชา

14 แล้วให้เขาเอาสิ่งเหล่านี้จากแพะตัวนั้นเป็นเครื่องบูชา เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือไขมันที่หุ้มเครื่องใน และไขมันที่อยู่ในเครื่องใน 15 และไตทั้งสองลูก กับไขมันที่ติดอยู่ตรงบันเอวนั้นและให้เอาพังผืดที่ติดอยู่เหนือตับนั้นออกเสียพร้อมกับไต

16 และปุโรหิตจะเผาสิ่งเหล่านี้บนแท่นเป็นอาหารเผาไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัย ไขมันทั้งหมดเป็นของพระเยโฮวาห์

17 ให้เป็นกฎเกณฑ์เนื่องนิยต์ตลอดชั่วอายุของเจ้าในที่ที่เจ้าอาศัยอยู่ทุกๆ ไปว่า เจ้าอย่ารับประทานไขมันหรือเลือด"

เครื่องบูชาไถ่บาป

4 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2 "จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดกระทำความผิดสิ่งใดซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญญัติให้กระทำ โดยเขามิได้เจตนากระทำสิ่งเหล่านั้น นประการหนึ่งประการใด

3 ถ้าปุโรหิตที่ได้รับการเจิมไว้เป็นผู้กระทำความผิด เป็นเหตุให้พลไพร่หลงทำบาปไปด้วย เหตุด้วยบาปที่เขาได้กระทำไป ก็ให้เขานำวัวหนุ่มซึ่งไม่มีตำหนิมา

(7) ลนต 17:8-9; กตว 15:4-5 (11) ลนต 21:6, 8, 17 (12) ลนต 3:1, 7; กตว 15:6 (16) ลนต 7:23-25; 1 ซมอ 2:15 (17) ปฐก 9:4; ลนต 6:18; 7:23, 26, 36; 17:7, 10 (2) ลนต 5:15-18; กตว 15:22; 1 ซมอ 14:27 (3) อพย 40:15; ลนต 3:1; 8:12; 9:2

ถวายแด่พระเยโฮวาห์เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

4 ให้เขานำวัวนั้นมาที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และให้เขาเอามือวางบนหัววัวตัวนั้นและให้เขามันเสียต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

5 และปุโรหิตผู้ได้รับการเจิมแล้วจะนำเลือดวัวนั้นมาที่พลับพลาแห่งชุมนุมบ้าง

6 ปุโรหิตจะเอาน้ำจุ่มลงในเลือด และประพรมเลือดนั้นที่หน้าม่านสถานบริสุทธิ์เจ็ดครั้งต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

7 และปุโรหิตจะเอาเลือดเล็กน้อยเจิมที่เชิงนอนของแท่นเผาเครื่องหอมซึ่งอยู่ในพลับพลาแห่งชุมนุมต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ส่วนเลือดวัวที่เหลืออยู่นั้นเขาจะเทลงที่ฐานแท่นเผาเครื่องเผาบูชา ซึ่งอยู่ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม

8 และเขาจะเอาไขมันทั้งหมดออกเสียจากวัวตัวที่เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปนี้ คือไขมันที่หุ้มเครื่องในและไขมันที่ติดอยู่กับเครื่องในทั้งหมด

9 และไตทั้งสองลูกกับไขมันที่ติดอยู่ตรงบนเอวนั้น และให้เอาพังผืดที่ติดอยู่เหนือตับนั้นออกเสียพร้อมกับไต

10 ให้เขาออกเช่นเดียวกับเขาออกจากวัวที่ถวายเป็นสันติบูชา และปุโรหิตจะเผาสิ่งเหล่านี้บนแท่นเครื่องเผาบูชา

11 แต่หนังของวัวพร้อมกับเนื้อวัวทั้งหมด หัว ขา เครื่องในและมูลของมัน

12 คือวัวทั้งตัวนี้ ให้เขาออกไปเสียจากค่ายถึงที่สะอาดที่ทิ้งมูลเถาและให้สุมไฟเผาเสีย ที่ทิ้งมูลเถาอยู่ที่ไหนก็ให้เผาที่นั่น

13 ถ้าชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดกระทำผิดโดยไม่รู้ตัวและความผิดนั้นยังไม่ปรากฏแจ้งแก่ที่ประชุม และเขาได้กระทำการหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเยโฮวาห์บัญชาให้กระทำ เขาก็มีความผิด

14 เมื่อความผิดที่เขาได้กระทำนั้นเป็นที่ประจักษ์ขึ้น ให้ที่ประชุมถวายวัวหนุ่มตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ให้เขานำวัวนั้นมาที่หน้าพลับพลาแห่งชุมนุม

15 และผู้ใหญ่ของชุมนุมชนจะเอามือวางบนหัวของวัวนั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และให้ฆ่าวัวตัวนั้นเสียต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

16 แล้วปุโรหิตผู้รับการเจิมจะนำเลือดของวัวมาที่พลับพลาแห่งชุมนุมบ้าง

17 และปุโรหิตจะเอาน้ำจุ่มลงในเลือดและประพรมที่หน้าม่าน

(4) ลนต 1:3-4; 4:15 (5) ลนต 16:14; กตว 19:4 (6) อพย 40:20, 26

(7) อพย 40:5-6; ลนต 4:18 (10) ลนต 3:3-5 (11) อพย 29:14; ลนต 9:11

(12) ลนต 4:21 (13) ลนต 5:2-4, 17 (15) ลนต 1:3-4 (16) ลนต 4:5; ฮบ 9:12-14

เจ็ดครั้งต่อพระพักตร์พระเยโฮ-
วาห์

18 และปุโรหิตจะเอาเลือดสัก
หน่วยเจิมที่เชิงอนของแท่นบู-
ชาซึ่งอยู่ในพลับพลาแห่งชุมนุม
ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ส่วน
เลือดที่เหลืออยู่นั้น เขาจะเทลง
ที่ฐานแท่นเครื่องเผาบูชาซึ่งอยู่
ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม

19 และเขาจะเอาไขมันออกจาก
วันนั้นหมด นำไปเผาเสียบน
แท่น

20 เขาจะกระทำดังนี้แก่วัวตัวนี้
เขาได้กระทำกับวัวตัวที่ ถวาย
เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปอย่างไร ก็
ให้เขากระทำแก่วัวตัวนี้เช่นนั้น
ดังนี้ปุโรหิตจะทำการลบมลทิน
ของชุมนุมชนแล้วเขาทั้งหลาย
จะได้รับการอภัย

21 แล้วเขาจะนำวัวออกไปนอก
ค่าย และเผาเสียอย่างกับเผาวัว
ตัวก่อน เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
ของที่ประชุม

22 ถ้าผู้ครอบครองกระทำความ
บาป กระทำสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของเขาทรงบัญชาให้
กระทำโดยไม่รู้ตัว เขาก็มีความ
ผิด

23 เมื่อเขารู้ตัวว่ากระทำผิดตั้ง
นั้นแล้ว ก็ให้เขานำลูกแพะตัวผู้
ที่ไม่มีตำหนิตัวหนึ่งมาเป็น
เครื่องบูชา

24 ให้เขาเอามือวางบนหัวแพะ
และให้ฆ่าแพะเสียในที่ที่เขาฆ่า
สัตว์เป็นเครื่องเผาบูชาต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์ นี่เป็น
เครื่องบูชาไถ่บาป

25 ปุโรหิตจะเอาน้ำมันจุ่มเลือด
เครื่องบูชาไถ่บาปบ้าง นำไปเจิม
ที่เชิงอนบนแท่นเครื่องเผาบูชา
และเทเลือดที่เหลืออยู่นั้นที่ฐาน
ของแท่นเครื่องเผาบูชา

26 และเขาจะเผาไขมันทั้งหมด
บนแท่น เช่นเดียวกับเผาไขมัน
เครื่องสันติบูชา ดังนี้แหละ
ปุโรหิตจะทำการลบมลทินแทน
ผู้กระทำผิดนั้น และเขาจะได้รับการ
อภัย

27 ถ้าพลไพร่สามัญคนหนึ่งคน
ใดกระทำความผิดโดยมิได้เจต-
นา คือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่ง
พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้เขา
กระทำ เขาก็มีความผิด

28 เมื่อเขารู้ตัวว่ากระทำผิดตั้ง
นั้นแล้ว ก็ให้เขานำลูกแพะตัว
เมียตัวหนึ่งซึ่งไม่มีตำหนิมาเป็น
เครื่องบูชาไถ่บาปที่เขาได้กระ-
ทำไปนั้น

29 และเขาจะเอามือวางบนหัว
ของเครื่องบูชาไถ่บาป และฆ่า
เครื่องบูชาไถ่บาปนั้นในที่ที่เขา
ถวายเครื่องเผาบูชา

30 ปุโรหิตจะเอาน้ำมันจุ่มเลือด
แพะนั้นไปเจิมที่เชิงอนของ

(20) อพย 29:33; ลนต 1:4 (22) ลนต 4:2, 13, 27 (23) ลนต 4:14; 5:4

(24) ลนต 4:4; อสย 53:6 (25) ลนต 4:7, 18, 30, 34 (26) ลนต 3:3-5; กตว 15:28

(27) ลนต 4:2; กตว 15:27 (28) ลนต 4:23 (29) ลนต 1:4; 4:4, 24

แท่นเครื่องเผาบูชา และเทเลือด ส่วนที่เหลือลงที่ฐานของแท่นนั้น

31 และเขาจะเอาไขมันออกเสียให้หมด อย่างที่เอาไขมันออกเสียจากเครื่องสันติบูชา และปุโรหิตจะเผาไขมันนั้นบนแท่น เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์ และปุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาและเขาจะได้รับการอภัย

32 ถ้าเขานำลูกแกะมาเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปก็ให้เขานำลูกแกะตัวเมียไม่มีตำหนิมา

33 เขาจะเอามือวางบนหัวของเครื่องบูชาไถ่บาปและฆ่าเสียเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปในที่ที่เขาฆ่าเครื่องเผาบูชา

34 และปุโรหิตจะเอาน้ำมันจุ่มเลือดเครื่องบูชาไถ่บาปนั้นบางส่วนนำไปเจิมที่เชิงนอนของแท่นเครื่องเผาบูชา และเทเลือดที่เหลือลงที่ฐานของแท่น

35 และเขาจะเอาไขมันทั้งหมดออกเสียอย่างที่เขาไขมันของลูกแกะออกจากเครื่องสันติบูชา และปุโรหิตจะเผาไขมันบนแท่นเหมือนเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ และปุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาซึ่งเขาได้กระทำผิด และเขาจะได้รับ การอภัย”

5 เครื่องบูชาไถ่การละเมิด
 “ถ้าผู้ใดกระทำความผิดในข้อที่ได้ยินเสียงแห่งการสาบานตัวและเป็นพยาน และแม้ว่า เขาเป็นพยานโดยที่เขาเห็นหรือรู้เรื่องก็ตาม แต่เขาไม่ยอมให้การเป็นพยาน เขาต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา 2 หรือผู้หนึ่งผู้ใดจะต้องสิ่งที่เป็นมลทิน จะเป็นซากสัตว์ป่าที่มลทิน หรือซากสัตว์เลี้ยงที่มลทิน หรือซากสัตว์เลื้อยคลานที่เป็นมลทิน โดยไม่ทันรู้ตัว เขาจึงเป็นคนมีมลทิน เขาก็มีความผิด

3 หรือถ้าเขาจะต้องมลทินของคน จะเป็นสิ่งใด ๆ ซึ่งเป็นมลทินอันเป็นสิ่งที่ กระทำให้คนนั้นเป็นมลทิน โดยเขาไม่รู้จัก เมื่อเขาได้แล้ว เขาก็มีความผิด

4 หรือถ้าคนหนึ่งคนใดเปลือตัว กล่าวคำสาบานด้วยริมฝีปากว่าจะกระทำชั่วหรือดี หรือเปลือตัวกล่าวคำสาบานใดๆ และเขากระทำโดยไม่ทันรู้ตัว เมื่อเขาารู้สึกตัวแล้วในประการใดก็ตาม เขาก็มีความผิด

5 เมื่อผู้หนึ่งผู้ใดกระทำความผิดใดๆที่กล่าวมานี้ ก็ให้เขาสารภาพความผิดที่เขาได้กระทำ 6 และให้เขานำเครื่องบูชาไถ่การละเมิดมาถวายแด่พระเยโฮวาห์

(31) ปฐก 8:21; อพย 29:18; ลนต 1:9, 13 (32) ลนต 4:28 (33) กตว 8:12

(35) ลนต 3:5; 4:26, 31 (1) ลนต 5:17; 7:18; 17:16 (2) ลนต 5:17; 11:24, 28, 31

(3) ลนต 5:12-13, 15 (4) 1 ซมอ 25:22; มธ 5:33-37 (5) ลนต 16:21; 26:40

เพราะบาปซึ่งเขาได้กระทำนั้น เครื่องบูชานั้นจะเป็นสัตว์ตัวเมีย จากฝูง คือลูกแกะ หรือลูกแพะ ก็เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปได้ ดังนี้ ปุโรหิตจะทำการลบมลทินแทนผู้ที่กระทำผิดนั้น

7 ถ้าเขาไม่สามารถถวายลูกแกะ ตัวหนึ่ง ก็ให้เขานำนกเขาสองตัว หรือนกพิราบหนุ่มสองตัว มาเป็นเครื่องบูชาถวายพระเยโฮวาห์ไถ่การละเมิด นกตัวหนึ่ง เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และนกอีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา 8 ให้เขานำนกทั้งสองนี้มาให้ปุโรหิต ปุโรหิตก็ถวายนกตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปก่อน ให้เขาปิดหัวนกหลุดจากคอแต่อย่าให้ขาด

9 และปุโรหิตจะเอาเลือดเครื่องบูชาไถ่บาปประพรมที่ข้างแท่นเสียบ้าง ส่วนเลือดที่เหลืออยู่นั้นจะรีดให้ไหลออกที่ฐานแท่นนี้ เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

10 แล้วเขาจะถวายนกตัวที่สอง เป็นเครื่องเผาบูชาตามลักษณะ และปุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาซึ่งเขาได้กระทำไปและเขาจะได้รับการอภัย

11 แต่ถ้าเขาไม่สามารถที่จะนำนกเขาสองตัว หรือนกพิราบหนุ่มสองตัวมา ก็ให้เขานำเครื่องบูชาไถ่บาป ซึ่งเขาได้

กระทำนั้นมา คือยอดแป้งหนึ่งในสิบเอฟาห์เอามาเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป อย่าใส่น้ำมัน หรือใส่เครื่องกำยานในแป้ง เพราะเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

12 ให้เขานำแป้งมาให้ปุโรหิต และปุโรหิตจะเอาแป้งกำมือหนึ่งเป็นส่วนที่ระลึก และเผาเสียบนแท่นเหมือนเครื่องเผาบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

13 และปุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขา เพราะบาปซึ่งเขาได้กระทำในเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่กล่าวมานี้ และเขาจะได้รับการอภัย และส่วนที่เหลือนั้นจะเป็นของปุโรหิต เช่นเดียวกับบัญญัติบูชา”

14 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

15 “ถ้าผู้ใดทำการละเมิดและทำบาปโดยไม่รู้ตัวในเรื่องของบริสุทธิ์แห่งพระเยโฮวาห์ ให้ผู้นั้นนำแกะตัวผู้ที่ปราศจากตำหนิจากฝูงเป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิดถวายแด่พระเยโฮวาห์ ให้เจ้าตีราคาเป็นเงินเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ เป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิด

16 และให้ผู้นั้นชดใช้ของบริสุทธิ์ที่ขาดไป และเพิ่มอีกหนึ่งในห้าของราคาสິงที่ขาดไปนั้น

(7) ลนต 1:14; 12:6, 8; 14:21 (8) ลนต 1:15-17 (9) ลนต 4:7, 18, 30, 34

(10) ลนต 1:14-17; 4:20, 26 (11) ลนต 2:1-2; 6:15 (12) ลนต 2:2; 4:35

(13) ลนต 2:3; 4:26; 6:17 (15) อพย 30:13; ลนต 4:2 (16) ลนต 4:26; 6:5; 22:14

นำมามอบให้แก่ปุโรหิต และปุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาด้วยแกะผู้ที่ถวายเป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิด และเขาจะได้รับการอภัย

17 ถ้าผู้ใดกระทำผิด คือกระทำสิ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชามิให้กระทำ ถึงแม้ว่าเขากระทำโดยไม่รู้เท่าถึงการณ์ เขาก็มีความผิดจะต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา

18 ให้ผู้นั้นนำแกะตัวผู้ที่ปราศจากตำหนิมาจากฝูงมาถึงปุโรหิต ให้เจ้าตีราคา เป็นราคาเครื่องบูชาไถ่การละเมิด และให้ปุโรหิตทำการลบมลทินของเขาตามความผิดซึ่งเขาได้กระทำโดยไม่รู้เท่าถึงการณ์นั้นและเขาจะได้รับการอภัย

19 เป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิด เพราะเขาได้กระทำการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์”

เครื่องบูชาไถ่การละเมิด และการคืนดีกัน

6 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2 “ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดทำบาปและทำการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ ด้วยการมุสาต่อเพื่อนบ้านของเขาในสิ่งที่ฝากเขาให้เก็บรักษาไว้หรือในเรื่องมิตรภาพ หรือในสิ่งที่ใช้ความรุนแรงไปแย่งชิงมา หรือ

ได้หลอกลวงเพื่อนบ้านของเขา 3 หรือพบสิ่งที่หายไปแล้วแต่ไม่ยอมรับ สาบานตนเป็นความเท็จ ในข้อเหล่านี้ถ้าผู้ใดกระทำก็เป็นความผิด

4 ก็ให้ผู้ที่ กระทำผิดมีโทษ เพราะความผิดของเขา ให้ผู้นั้นคืนของที่ได้อาจจากการชิงมานั้น เสีย หรือสิ่งใดที่เขาได้มาด้วยการหลอกลวง หรือสิ่งที่ฝากเขาไว้ หรือสิ่งสูญหายที่เขาได้พบเข้า

5 หรือสิ่งใด ๆ ที่ได้สาบานเท็จไว้ เขาต้องคืนให้เต็มตามจำนวน และจงเพิ่มอีกหนึ่งในห้า และมอบให้แก่เจ้าของในวันที่เขาถวายเครื่องบูชาไถ่การละเมิด

6 ให้ผู้นั้นนำแกะตัวผู้ที่ไม่มีตำหนิมาจากฝูงเป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิดถวายแด่พระเยโฮวาห์นำมามอบให้ปุโรหิต ให้เจ้าตีราคาเอง เป็นราคาเครื่องบูชาไถ่การละเมิด

7 และให้ปุโรหิตทำการลบมลทินของเขาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และเขาจะได้รับการอภัยในทุกสิ่งที่เขาได้กระทำไป ซึ่งเป็นการละเมิด”

ปุโรหิตกับเครื่องเผาบูชา

8 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 9 “จงบัญชาแก่อาโรนและบุตร

(17) สดต 4:2, 13, 22, 27; 5:1-2 (18) สดต 5:15 (19) อสร 10:2

(2) อพย 22:7,10 (3) อพย 22:11; 23:4 (4) สดต 24:18, 21 (5) สดต 5:16; กตว 5:7

(6) สดต 1:3; 5:15 (7) สดต 4:26 (9) อพย 29:38-42; กตว 28:3-10

ชายของเขาว่า ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติเรื่องเครื่องเผาบูชา เครื่องเผาบูชานั้นจะต้องเผาอยู่บนแท่น ตลอดคืนจนรุ่งเช้า จงให้ไฟบนแท่นเผาเครื่องบูชาลุกอยู่เรื่อยไป

10 ให้ปุโรหิตสวมเสื้อผ้าป่าน และสวมกางเกงผ้าป่านและให้ตัดมูลแกะออกจากไฟที่ใหม่ เครื่องเผาบูชาอยู่บนแท่นนำไปไว้ข้างแท่น

11 ให้ถอดเสื้อที่สวมอยู่ ออกแล้วสวมเสื้ออีกตัวหนึ่ง นำมูลแกะออกไปนอกค่ายยังที่สะอาด

12 ให้รักษาไฟที่บนแท่นให้ลุกอยู่ อย่าให้ดับเลยทีเดียว ให้ปุโรหิตใส่พื้นทุกเช้าและให้เรียงเครื่องเผาบูชาให้เป็นระเบียบไว้บนแท่น และเผาไขมันของเครื่องสันติบูชาบนนั้น

13 ต้องรักษาให้ไฟติดอยู่บนแท่นเรื่อยไป อย่าให้ดับเป็นอันขาด

พระราชบัญญัติของ

การถวายธัญญาบูชา

14 ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติของการถวายธัญญาบูชา ให้บุตรชายอาโรนถวายเครื่องบูชานี้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่หน้าแท่นบูชา

15 ให้ปุโรหิตคนหนึ่งหยิบยอดแป้งกำมือหนึ่งมาจากธัญญาบูชา

คลุกน้ำมันและเครื่องกำยานทั้งหมดซึ่งอยู่ บนธัญญาบูชา และเผาส่วนนี้บนแท่นเป็นที่ระลึก เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแต่พระเยโฮวาห์

16 ส่วนที่เหลืออยู่ให้อาโรนและบุตรชายของเขาได้รับประทาน ให้รับประทานกับขนมปังไร้เชื้อในที่บริสุทธิ์ ให้รับประทานในลานของพลับพลาแห่งชุมนุม

17 อย่าใส่เชื้อในขนมปังแล้วปิ้ง เราได้ให้ส่วนนี้เป็นส่วนเครื่องบูชาด้วยไฟของเราอันตกแก่เขา เป็นสิ่งบริสุทธิ์ที่สุด เช่นเดียวกับเครื่องบูชาไถ่บาป และเครื่องบูชาไถ่การละเมิด

18 ให้บุตรชายทั้งหลายของอาโรนรับประทานสิ่งนี้ เป็นกฎเกณฑ์ถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้า จากเครื่องบูชาด้วยไฟของพระเยโฮวาห์ ผู้ใดที่ถูกต้องสิ่งเหล่านี้จะบริสุทธิ์”

ธัญญาบูชาของปุโรหิตทุกราย

ให้เผาเสียให้หมด

19 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

20 “ต่อไปนี้เป็นเครื่องบูชาที่อาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขาจะต้องถวายแต่พระเยโฮวาห์ ในวันที่เขารับการเจิม คือยอดแป้งหนึ่งในสิบเอฟาห์เป็นธัญญาบูชาประจำ ให้ถวายตอน

(10) อพย 29:39-43; ลนต 1:16; 16:4; อสค 44:17-18 (11) ลนต 4:12; อสค 44:19 (12) ลนต 3:3, 5; 9:14 (13) ลนต 6:25; 7:2 (17) ลนต 7:7; 10:16-18 (18) อพย 29:37; ลนต 3:17; 6:29; 7:6 (20) อพย 16:36; 29:2

เข้าครึ่งหนึ่ง ตอนเย็นครึ่งหนึ่ง
21 ให้คลุกกับน้ำมันให้เข้ากันดี
แล้วทอดบนเหล็ก ทำเป็นแผ่น
เหมือนธัญญาบูชาแล้วถวายเป็น
กลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮ-
สวาห์

22 ให้ปุโรหิตจากบรรดาบุตร
ชายของอาโรนผู้รับการเจิมตั้ง
แทนเขาถวายสิ่งนี้ เป็นกฎ
เกณฑ์สืบไปเนื่องนิത്യแด่พระ
เยโฮสวาห์ ให้เผาเครื่องบูชาทั้ง
หมดเสีย

23 ธัญญาบูชาของปุโรหิตทุกราย
ให้เผาเสียให้หมด อย่าให้รับ
ประทาน”

เครื่องบูชาไถ่บาปก็บริสุทธิ์

24 พระเยโฮสวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า

25 “จงกล่าวแก่อาโรนและบุตร
ชายของเขาว่า ต่อไปนี้เป็นพระ
ราชบัญญัติของการถวายเครื่อง
บูชาไถ่บาป ให้ฆ่าสัตว์ที่เป็น
เครื่องบูชาไถ่บาปในที่ที่ฆ่าสัตว์
อันเป็นเครื่องเผาบูชาต่อพระ
พักตร์พระเยโฮสวาห์ เป็นของ
บริสุทธิ์ที่สุด

26 ให้ปุโรหิตผู้ถวายเครื่องบูชา
ไถ่บาปรับประทานสัตว์นั้น ให้
เขารับประทานในที่บริสุทธิ์ ใน
ลานพลับพลาแห่งชุมนุม

27 อะไรที่แตะต้องเนื้อสัตว์นั้น
จะบริสุทธิ์ และเมื่อประพรมมี

เลือดติดเลือด ก็ให้ซักเลือดส่วนที่
ติดเลือดนั้นในที่บริสุทธิ์

28 จงทำลายภาชนะดินที่ใช้ต้ม
เนื้อนั้นเสีย ถ้าต้มในภาชนะ
ทองเหลืองก็ให้ขัดและล้างเสีย
ด้วยน้ำ

29 ผู้ชายทุกคนที่เป็นปุโรหิตรับ
ประทานได้ เป็นของบริสุทธิ์ที่
สุด

30 แต่เครื่องบูชาไถ่บาป ซึ่งปุ-
โรหิตนำเลือดเข้าไปในพลับพลา
แห่งชุมนุม เพื่อทำการลบมล
ทินในที่บริสุทธิ์นั้น อย่ารับ
ประทานเลย ต้องเผาไฟเสีย”

วิธีถวายเครื่องบูชา

ไถ่การละเมิด

7 “เช่นเดียวกันนี้เป็นพระราช
บัญญัติเรื่องเครื่องบูชาไถ่
การละเมิด เป็นสิ่งบริสุทธิ์ที่สุด
2 ให้ฆ่าสัตว์อันเป็นเครื่องบูชา
ไถ่การละเมิดในที่ที่ฆ่าสัตว์อัน
เป็นเครื่องเผาบูชา และให้เอา
เลือดสัตว์นั้นประพรมที่แท่น
และรอบแท่น

3 และให้เอาไขมันของสัตว์นั้น
ถวายบูชาเสียทั้งหมดด้วย หาง
ที่เป็นไขมัน ไขมันที่หุ้มเครื่อง
ใน

4 และไตทั้งสองลูกกับไขมันที่
ติดอยู่ตรงบนเอวนั้น และให้
เอาพังผืดที่ติดอยู่เหนือตับนั้น
ออกเสียพร้อมๆกับไต

(21) อพย 29:2 (22) อพย 29:25; ลนต 4:3 (25) ลนต 1:1, 3, 5, 11

(26) ลนต 10:17-18; กตว 18:9-10; อสค 44:28-29 (27) อพย 29:37

(28) ลนต 11:33; 15:12 (30) อพย 26:33 ลนต 4:1-21 (1) ลนต 5:14; 6:7

5 ให้ปุโรหิตเผาสิ่งเหล่านี้บนแท่นเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ เป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิด

6 ผู้ชายทุกคนที่เป็นปุโรหิตรับประทานได้ ให้รับประทานในสถานบริสุทธิ์ เป็นของบริสุทธิ์ที่สุด

7 เครื่องบูชาไถ่การละเมิด ก็เหมือนเครื่องบูชาไถ่บาป มีพระราชบัญญัติอย่างเดียวกัน ปุโรหิตผู้ใช้เครื่องบูชาทำการลบมลทินจะได้เครื่องบูชา

8 ปุโรหิตคนใดถวายเครื่องเผาบูชาของผู้ใด ปุโรหิตผู้นั้นย่อมได้หนึ่งของเครื่องเผาบูชาที่ตนถวาย

9 เครื่องธัญญาบูชาทุกอย่างที่ปิ้งในเตาอบ และสิ่งทั้งหมดซึ่งเตรียมในกระทะหรือที่เหล็ก ให้ตกเป็นของปุโรหิตผู้ถวายของเหล่านั้น

10 ธัญญาบูชาทุกอย่างที่เคล้าน้ำมันหรือไม่เคล้า จะตกเป็นของบุตรชายอาโรนด้วยกัน

วิธีถวายเครื่องสันติบูชา

11 ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติเรื่องเครื่องสันติบูชาซึ่งผู้หนึ่งผู้ใดนำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์

12 ถ้าเขาถวายเป็นเครื่องโมทนาพระคุณ ก็ให้เขาถวายขนมไร้เชื้อคลุกน้ำมัน ขนมแผ่นไร้

เชื้อทาน้ำมัน ขนมยอแต่แป้งคลุกน้ำมันให้ดีพร้อมกับเครื่องบูชาโมทนา

13 นอกจากขนมเหล่านี้ ให้เขานำขนมปังใส่เชื้อมาถวายเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องบูชา พร้อมกับเครื่องสันติบูชาที่ถวายเป็นการโมทนาพระคุณ

14 ให้เขาถวายของบูชาเหล่านี้ส่วนหนึ่งจากทั้งหมดแด่พระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นส่วนยกให้แก่ปุโรหิตผู้เอาเลือดสันติบูชาประพรม

15 ส่วนเนื้อสัตว์เครื่องสันติบูชาเพื่อโมทนาพระคุณนั้น เขาจะต้องรับประทานเสียในวันทำการถวายบูชา อย่าเหลือไว้จนวันรุ่งเช้าเลย

16 แต่ถ้าเครื่องบูชานั้นเป็นเครื่องบูชาปฏิญาณ หรือเป็นเครื่องบูชาตามใจสมัคร ให้เขารับประทานเสียในวันทำการถวายบูชา และในวันรุ่งขึ้นเขายังรับประทานส่วนที่เหลือได้

17 ส่วนเนื้อของเครื่องบูชาที่เหลือถึงวันที่สามให้เผาเสียด้วยไฟ

18 ถ้าเอาเนื้อสัตว์อันเป็นเครื่องสันติบูชามารับประทานในวันที่สาม ก็จะไม่เป็นที่พอพระทัยเลย และผู้ที่ถวายนั้นจะไม่เป็นที่โปรดปรานด้วย แต่จะเป็นการ

(6) สดต 2:3; 6:16-18, 29 (7) สดต 6:24-30 (9) สดต 2:3, 10; กตว 18:9 (11) สดต 3:1; 22:18 (12) สดต 2:4; กตว 6:15 (13) สดต 2:12; 23:17; อมส 4:5 (14) กตว 18:8, 11, 19 (15) สดต 22:29-30 (16) สดต 19:5-8 (18) สดต 11:10

กระทำที่น่าสะอิดสะเอียน และผู้ที่รับประทานนั้นจะต้องได้รับโทษความชั่วช้าของเขา

19 เนื้อที่ไปถูกของที่เป็นมลทินใดๆ อย่ารับประทาน จงเผาเสียด้วยไฟ บุคคลที่สะอาดทุกคนรับประทานเนื้อได้

20 แต่ผู้ใดรับประทานเนื้อสัตว์บูชา อันเป็นเครื่องสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์โดยที่ตนยังมีมลทินติดตัวอยู่ ผู้นั้นจะต้อง

ถูกตัดขาดจากพลไพร่ของตน

21 ยิ่งกว่านั้นอีก ถ้าผู้ใดจะต้องสิ่งมลทินใดๆ ไม่ว่าจะเป็นมลทินของคน หรือสัตว์มลทินใดๆ หรือสิ่งมลทินที่น่าสะอิดสะเอียนใดๆ และผู้นั้นมารับประทานเนื้อสัตว์บูชาอันเป็นเครื่องสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์ ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากพลไพร่ของตน”

22 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

23 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เจ้าทั้งหลายอย่ารับประทานไขมันของวัว ของแกะหรือของแพะ

24 ไขมันของสัตว์ที่ตายเองและไขมันของสัตว์ที่สัตว์กัดตายจะนำไปใช้อย่างอื่นก็ได้ แต่อย่ารับประทานเลยเป็นอันขาด

25 ด้วยผู้ใดก็ตามรับประทานไขมันสัตว์อันเป็นเครื่องบูชา

ด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ ผู้ที่รับประทานนั้นจะต้องถูกตัดขาดจากพลไพร่ของตน

26 ยิ่งกว่านั้นอีก เจ้าอย่ารับประทานเลือดเลยทีเดียว ไม่ว่าเลือดของสัตว์ปีกหรือเลือดสัตว์ไนที่ใดๆที่เจ้าอาศัยอยู่

27 ผู้ใดก็ตามที่รับประทานเลือดในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากพลไพร่ของตน”

ส่วนสำหรับพวกปุโรหิต

28 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

29 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ผู้ใดจะถวายเครื่องบูชาอันเป็นสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์ ให้ผู้นั้นนำเครื่องบูชาของเขามาถวายแด่พระเยโฮวาห์จากเครื่องบูชา อันเป็นสันติบูชาของเขา

30 ให้เขานำเครื่องถวายบูชาด้วยไฟแด่พระเยโฮวาห์มาด้วยมือของตนเอง ให้เขานำไขมันมาพร้อมกับเนื้ออกนั้น เพื่อเอาเนื้ออกนั้นแวงไปแวงมาเป็นเครื่องบูชาแวงถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

31 ให้ปุโรหิตเผาไขมันเสียบนแท่นบูชา แต่เนื้ออกนั้นจะตกเป็นของอาโรนและบุตรชายของเขา

32 แต่โคนขาข้างขวาของสัตว์

(20) ปฐก 17:14; อพย 31:14 (21) ลนต 7:12-13, 15, 20; 11:24, 28; อสค 4:14
(23) ลนต 3:17; 17:15 (26) ปฐก 9:4; ลนต 3:17; 17:10-16 (29) ลนต 3:1; 22:21
(30) อพย 29:24, 27; ลนต 3:3 (31) ลนต 3:5, 11, 16 (32) อพย 29:27; ลนต 7:34

นั้น เจ้าจงให้ปุโรหิตเป็นส่วนถวายจากเครื่องบูชาแห่งสันติบูชา

33 บุตรชายอาโรนผู้ถวายเลือดแห่งสันติบูชาและไขมันจะได้รับโคณฑาข้างขวาเป็นส่วนของเขา

34 เพราะว่าเนื้ออกที่แหว่งถวายและเนื้อโคณฑาที่ถวายนั้น เราได้อาจากคนอิสราเอลจากเครื่องสันติบูชาของเขา และเราได้มอบให้แก่อาโรนปุโรหิตและบุตรชายของเขาเป็นกฎเกณฑ์อันถาวรจากคนอิสราเอล

35 นี่เป็นส่วนจากการเจิมอาโรนและการเจิมบุตรชายของเขา ได้จากเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ มอบหมายให้แก่เขาทั้งหลายในวันที่เขาทั้งหลายถูกถวายให้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ในตำแหน่งปุโรหิต

36 ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาคนอิสราเอลให้มอบสิ่งเหล่านี้แก่เขาทั้งหลาย ในวันที่เขาทั้งหลายได้รับการเจิมเป็นปุโรหิตเป็นกฎเกณฑ์อันถาวรตลอดชั่วอายุของเขา”

37 ทั้งหมดนี้เป็นพระราชบัญญัติเรื่องเครื่องเผาบูชา เครื่องธัญญาบูชา เครื่องบูชาไถ่บาป เครื่องบูชาไถ่การละเมิด เครื่องสถาปนาบูชา และเครื่องสันติ

บูชา

38 ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสบนภูเขาซีนาย ในวันที่พระองค์ทรงบัญชาคนอิสราเอลให้นำเครื่องบูชามาถวายแด่พระเยโฮวาห์ในถิ่นทุรกันดารซึ่งนาย

การเจิมตั้งพวกปุโรหิต

8 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2”จงนำอาโรนและบุตรชายของเขาพร้อมทั้งเสี้ยวศ น้ำมันเจิม วัวอันเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป แกะผู้สองตัว กระบุงขนมปังไร้เชื้อ

3 และจงเรียกชุมนุมชนทั้งหมดให้ประชุมกันที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม”

4 และโมเสสก็กระทำดังที่ พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่ท่าน และชุมนุมชนก็ประชุมกันที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม

5 โมเสสกล่าวแก่ชุมนุมชนว่า “ต่อไปนี้เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้กระทำ”

6 โมเสสก็นำอาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขามาชำระกายด้วยน้ำ

7 แล้วสวมเสื้อให้และคาดรัดประคตให้ แล้วสวมเสื้อคลุมยาวให้ และสวมเอโฟดให้เขา เอารัดประคตทออย่างประณีตสำหรับคาดทับเอโฟดคาดเอวให้

(34) อพย 29:28; สนต 10:14-15 (36) อพย 40:13-15; สนต 8:12, 30

(37) อพย 29:1; สนต 6:9 (38) สนต 1:1-2; พชญ 4:5

(2) อพย 28:2, 4; 29:1-3, 10 (6) สบ 10:22 (7) อพย 39:1-31

ผูกเอโฟดให้ติดตัวเขาไว้
**การสวมเครื่องยศและ
 การเจิมมหาปุโรหิต**
 8 และโมเสสสวมทับทรวงให้อาโรน และใส่อูรีมกับทุมมิมไว้ในทับทรวงนั้น
 9 และสวมผ้ามาลาไว้บนศีรษะและติดแผ่นทองคำอันเป็นมงกุฎบริสุทธิ์ที่ผ้ามาลาด้านหน้าดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้
 10 แล้วโมเสสนำน้ำมันเจิมมาเจิมพลับพลาและทุกสิ่งที่อยู่ในนั้น ชำระให้เป็นของบริสุทธิ์
 11 และท่านเอาน้ำมันเจิมประพรมบนแท่นเจ็ดครั้ง เจิมแท่นและเจิมภาชนะประจำแท่นทั้งหมด เจิมชั้นและพานรองชั้นเพื่อชำระให้เป็นของบริสุทธิ์
 12 และท่านเทน้ำมันเจิมลงบนศีรษะของอาโรนบ้าง แล้วเจิมเขาไว้เพื่อชำระให้บริสุทธิ์
 13 และโมเสสก็นำบุตรชายอาโรนเข้ามาสวมเสื้อแล้วคาดรัดประคดให้ และสวมมาลาให้ ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้

**เครื่องถวายสำหรับ
 การเจิมพวกปุโรหิต**

14 แล้วท่านจึงนำวัวตัวผู้อันเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปเข้ามา อาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขาก็

เอามือของตนวางบนหัววัว อันเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปนั้น
 15 โมเสสก็ฆ่าวัวตัวนั้นเสีย เอาน้ำจุ่มเลือดไปเจิมที่เชิงนอนรอบแท่น ชำระแท่นให้บริสุทธิ์แล้วเทเลือดที่ฐานของแท่นถวายแท่นไว้เป็นสิ่งบริสุทธิ์เพื่อทำการลบมลทินของแท่นนั้น
 16 และท่านนำไขมันทั้งหมดที่อยู่กับเครื่องในและพังผืดเหนือตับ และไตสองลูกพร้อมกับไขมันแล้วโมเสสก็เผาสิ่งเหล่านี้เสียบนแท่น
 17 แต่วัวและหนังวัว กับเนื้อและมูลของมัน ท่านเผาเสียด้วยไฟข้างนอกค่าย ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้
 18 แล้วท่านก็นำแกะผู้อันเป็นเครื่องเผาบูชาเข้ามา อาโรนกับบุตรชายทั้งหลายของเขาก็เอามือของตนวางบนหัวของแกะผู้
 19 โมเสสก็ฆ่าแกะนั้นเสีย เอเลือดประพรมที่แท่นและรอบแท่น
 20 เมื่อท่านฟันแกะออกเป็นท่อนๆ โมเสสก็เผาหัวและแกะที่เป็นท่อนๆกับไขมันเสีย
 21 เมื่อเอาน้ำล้างเครื่องในและขาแกะแล้ว โมเสสก็เผาแกะทั้งตัวบนแท่น เป็นเครื่องเผาบูชาเป็นกลิ่นที่พอพระทัย เป็น

(8) อพย 28:30 (9) อพย 28:36-37 (10) อพย 30:26-29 (12) อพย 29:7
 (13) อพย 29:8-9 (14) อพย 29:10 (15) อพย 29:12, 36 (16) อพย 29:13
 (17) อพย 29:14 (18) อพย 29:15; ลนต 4:7 (20) ลนต 1:8 (21) อพย 29:18

เครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส

22 ท่านจึงนำแกะผู้ อีกตัวหนึ่งนั้นเข้ามา คือแกะตัวผู้ที่เป็นเครื่องสถาปนา และอาโรนกับบุตรชายทั้งหลายของเขาก็เอามือของตนวางบนหัวของแกะผู้นั้น

23 โมเสสก็ฆ่าแกะนั้นเสีย เอาเลือดเจิมที่ปลายหูข้างขวาของอาโรน และที่นิ้วหัวแม่มือขวาของเขา และที่นิ้วหัวแม่มือซ้ายของเขา

24 แล้วนำบุตรชายทั้งหลายของอาโรนเข้ามา และโมเสสเอาเลือดเจิมที่ปลายหูข้างขวา ที่นิ้วหัวแม่มือข้างขวา ที่นิ้วหัวแม่มือซ้ายของเขา และโมเสสเอาเลือดประพรมที่แท่นและรอบแท่น

25 แล้วท่านจึงนำไขมันและหางที่เป็นไขมัน และไขมันทั้งหมดที่อยู่กับเครื่องใน และพังผืดเหนือตับและไตสองลูกกับไขมันที่ติดอยู่ และโคนขาข้างขวา

26 และท่านหยิบขนมไร้เชื้อหนึ่งก้อนจากกระบุงขนมปังไร้เชื้อ ซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และหยิบขนมคลุกน้ำมันก้อนหนึ่ง และขนมแผ่นแผ่นหนึ่ง วางของเหล่านี้ไว้บน

ไขมันและบนโคนขาข้างขวา 27 ท่านเอาสิ่งเหล่านี้วางไว้ในมือของอาโรน และมือของบุตรชายทั้งหลายของเขา และให้แกว่งไปแกว่งมาเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

28 แล้วโมเสสก็รับของเหล่านั้นมาจากมือของเขาทั้งหลายและเผาเสียบนแท่นบนเครื่องเผาบูชา เป็นเครื่องสถาปนาบูชา เป็นกลิ่นที่พอพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

29 และโมเสสเอาเนื้อออกแกว่งไปแกว่งมาเป็นเครื่องแกว่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ นี่เป็นแกะตัวผู้สถาปนาส่วนของโมเสส ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส

30 แล้วโมเสสนำน้ำมันเจิมและเลือดซึ่งอยู่บนแท่น ประพรมบนอาโรนและเครื่องยศของเขา และบนบุตรชายทั้งหลาย กับบนเครื่องยศของบุตรชายทั้งหลายของเขา ดังนี้แหละท่านก็ชำระอาโรนกับเครื่องยศของเขาให้บริสุทธิ์ บุตรชายทั้งหลายของเขาก็กับเครื่องยศของบุตรชายนั้นด้วย

31 โมเสสสั่งอาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขาว่า "จงต้มเนื้อ

(22) อพย 29:19, 31 (23) ลนต 14:14 (24) ฮบ 9:13-14, 18-23 (25) อพย 29:22 (26) อพย 29:23 (27) อพย 29:24; ลนต 7:30, 34 (28) อพย 29:25 (29) อพย 29:26-27; สดต 99:6 (30) อพย 29:21; 30:30 (31) อพย 29:31-32

เสียที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม และรับประทานครึ่งหนึ่ง กับขนมปังซึ่งอยู่ในกระบุงเครื่องสถาปนาบูชา ดังที่ข้าพเจ้าบัญชาท่านว่า อาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขาจะรับประทานครึ่งหนึ่ง

32 เนื้อและขนมปังที่เหลือนั้น ท่านจงเผาเสียด้วยไฟ

33 และท่านทั้งหลายอย่าออกไปนอกประตูพลับพลาแห่งชุมนุมตลอดเจ็ดวัน จนกว่าวันกำหนดสถาปนาของท่านจะครบ เพราะที่จะสถาปนาท่านนั้นก็กินเวลาเจ็ดวัน

34 สิ่งที่ได้กระทำในวันนี้ พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้กระทำเพื่อลบมลทินของท่าน

35 ท่านจงอยู่ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดเจ็ดวัน กระทำกิจที่ พระเยโฮวาห์ทรงกำชับไว้ กล่าวคือ ท่านจะต้องถึงตาย เพราะนี่เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับบัญชาว่า

36 อาโรนกับบุตรชายทั้งหลายของเขาได้กระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาทางโมเสสทุกประการ

การเริ่มต้นแห่ง

การปรนนิบัติของพวกปุโรหิต
9 ต่อมา วันที่แปดโมเสสก็เรียกอาโรนและบุตรชายทั้ง

หลายของเขา และพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล

2 และท่านกล่าวแก่อาโรนว่า “จงนำลูกวัวตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา ทั้งสองอย่าให้มีตำหนิ จงถวายบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

3 และกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า “จงเอาลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และลูกวัวตัวหนึ่งกับลูกแกะตัวหนึ่ง ทั้งสองให้มีอายุหนึ่งขวบ ปราศจากตำหนิเป็นเครื่องเผาบูชา

4 และเอาวัวผู้ตัวหนึ่งและแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นสันติบูชา ถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และเอาธัญญาบูชาคูลูกน้ำมันมาถวาย เพราะว่า พระเยโฮวาห์จะทรงปรากฏแก่ท่านในวันนี้”

5 เขาทั้งหลายก็นำสิ่งที่โมเสสบัญชา นั้นมาที่ หน้าพลับพลาแห่งชุมนุม และชุมนุมชนทั้งหมดก็เข้ามาใกล้ ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

6 โมเสสกล่าวว่า “นี่เป็นสิ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้ท่านทั้งหลายกระทำ และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์จะปรากฏแก่ท่านทั้งหลาย”

7 แล้วโมเสสจึงสั่งอาโรนว่า “จงเข้าไปใกล้แท่นบูชา ถวายเครื่อง

(32) อพย 29:34 (33) อพย 29:30, 35; ลนต 10:7; อสค 43:25-26 (34) สบ 7:16

(35) กตว 1:35; 3:7; 9:19; พบญ 11:1 (1) อสค 43:27 (2) ลนต 4:1-12; อสค 29:1

(3) ลนต 4:23, 28; อสร 6:17 (4) อพย 29:34; ลนต 2:4 (7) ลนต 4:3; 1 ซมอ 3:14

บูชาไถ่บาป และเครื่องเผาบูชาของท่านเสีย และทำการลบมลทินบาปของตัวท่านกับพลไพร่ทั้งหลาย และจงนำเครื่องถวายบูชาของพลไพร่มา และทำการลบมลทินบาปของเขา ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชา”

8 อาโรนจึงเข้าไปใกล้แท่นบูชา และฆ่าลูกวัวอันเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ซึ่งเป็นของเพื่อตน

9 และบุตรชายอาโรนก็นำเลือดมาให้เขา เขาก็เอานิ้วจุ่มเลือดไปเจิมเชิงนอนของแท่น และเทเลือดลงที่ฐานแท่น

10 ส่วนไขมันและไต กับพังผืดเหนือตับจากเครื่องบูชาไถ่บาปนั้น เขาเผาเสียบนแท่น ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส

11 เขาก็เผาเนื้อและหนังเสียด้วยไฟที่ภายนอกค่าย

12 เขาฆ่าสัตว์เครื่องเผาบูชาแล้วบุตรชายอาโรนก็นำเลือดมาให้เขา เขาก็เอานิ้วจุ่มเลือดนั้นประพรมที่แท่นและรอบแท่น

13 และบุตรชายทั้งหลายของอาโรนก็ส่งเครื่องเผาบูชาที่ละท่อนกับหัวมาให้อาโรน อาโรนก็เผาสิ่งเหล่านี้บนแท่น

14 อาโรนจึงล้างเครื่องในและขาสัตว์และเผาเสียบนเครื่องเผาบูชาที่บนแท่นบูชา

15 แล้วอาโรนก็นำเครื่องบูชา

ของพลไพร่มาถวาย คือนำแพะ ซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปซึ่งเป็นของเพื่อพลไพร่มาฆ่าเสียบูชาไถ่บาป ตั้งเครื่องบูชาไถ่บาปครั้งก่อนนั้น

16 และเขาก็ถวายเครื่องเผาบูชาถวายตามลักษณะ

17 และเขาก็ถวายธัญญาบูชาโดยหยิบมาก้ามือหนึ่งเผาเสียบนแท่นนอกเหนือเครื่องเผาบูชาประจำเวลาเช้า

18 เขาฆ่าวัวผู้ด้วย และแกะผู้เป็นเครื่องสันติบูชาสำหรับพลไพร่ และบุตรชายอาโรนนำเลือดมาให้อาโรน อาโรนก็เอาเลือดประพรมที่แท่นและรอบแท่น

19 และนำไขมันวัวและไขมันแกะ กับหางที่เป็นไขมัน และไขมันที่หุ้มเครื่องใน และไตกับพังผืดเหนือตับมาให้

20 และเขาทั้งหลายวางไขมันไว้บนเนื้ออก และอาโรนก็เผาไขมันเสียบนแท่น

21 ส่วนเนื้ออกและเนื้อโคนขาข้างขวานั้น อาโรนแกว่งไปแกว่งมาเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดังที่โมเสสบัญชาไว้

22 แล้วอาโรนยกมือขึ้นอวยพรพลไพร่ และอาโรนก็ลงมาจากการถวายเครื่องบูชาไถ่บาป

(10) ลนต 8:16 (11) ลนต 4:11-12; 8:17 (12) ลนต 1:5; 8:19 (13) ลนต 8:20 (14) ลนต 8:21 (15) อสย 53:10; ฮบ 2:17; 5:3 (16) ลนต 1:1-13 (17) อพย 29:38 (18) ลนต 3:1-11 (20) ลนต 3:5, 16 (21) อพย 29:24 (22) กตว 6:22-26

เครื่องเผาบูชาและสันติบูชา
23 โมเสสก็บออาโรนจึงเข้าไปใน
พลับพลาแห่งชุมนุม เมื่อเขาทั้งสอง
ออกมา เขาก็อวยพรพลไพร่
และส่งาราคีของพระเยโฮวาห์ก็
ปรากฏแก่พลไพร่ทั้งมวล
24 เปลวเพลิงพลุ่งออกมาต่อ
พระพักตร์พระเยโฮวาห์ เผา
เครื่องเผาบูชาและไขมันซึ่งอยู่
บนแท่น เมื่อพลไพร่ทั้งหลาย
เห็นก็โห่ร้องและชนหน้าลง

นาดับกับอาบิฮู

ถูกฆ่าเสีย

เนื่องด้วยไฟที่ต้องห้าม

10 ฝ่ายนาดับกับอาบิฮู
บุตรชายของอาโรน
ต่างนำกระถางไฟของเขาและ
เอาไฟใส่ในนั้นแล้วใส่เครื่อง
หอมลง เอาไฟที่ผิดรูปแบบมา
เผาถวายบูชาต่อพระพักตร์พระ
เยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์มิได้ทรง
บัญชาให้เขากระทำเช่นนั้น
2 ไฟก็พุ่งขึ้นมาจากพระเยโฮ
วาห์ โห่เขาทั้งสองและเขาก็
ตายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
3 โมเสสจึงบออาโรนว่า "พระ
เยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `เราจะสำ
แดงความบริสุทธิ์ของเราท่าม
กลางผู้ที่อยู่ใกล้เรา เขาจะถวาย
ส่งาราคีแก่เราต่อหน้าพลไพร่
ทั้งปวง" และอาโรนก็นิ่งอยู่
4 โมเสสเรียกมิคาเอลและเอล-

ซาฟาน บุตรชายของอูสซีเอล
อาของอาโรน บอกเขาว่า "จงเข้า
มาใกล้ ห้ามเอาพี่น้องของเจ้า
ออกไปเสียนอกค่ายจากหน้า
สถานบริสุทธิ์"

5 เขาก็เข้ามาใกล้ห้ามศพทั้งสี่
ออกไปไว้นอกค่ายตามที่โมเสส
สั่ง

6 และโมเสสกล่าวแก่อาโรนและ
เอเลอาซาร์และอิธามาร์ บุตร
ชายอาโรนว่า "ท่านทั้งหลาย
อย่าปล่อยผมห้อย หรือฉีกเสื้อ
ผ้าของท่าน เกือบกว่าท่านจะ
ต้องตายและเกือบกว่าพระพิโรธ
จะตกเหนือชุมนุมชนทั้งหมด
แต่พี่น้องของท่านคือวงศ์วาน
อิสราเอลทั้งมวล จะไว้ทุกข์
เพราะพระเยโฮวาห์ทรงให้บัง
เกิดการเผาไหม้ก็ได้

7 และอย่าออกไปจากประตู
พลับพลาแห่งชุมนุม เกือบกว่า
ท่านต้องตาย เพราะว่ามีน้ำมัน
เจิมแห่งพระเยโฮวาห์อยู่เหนือ
ท่านทั้งหลาย" และเขาทั้ง
หลายก็กระทำตามคำของโมเสส

ข้อปฏิบัติแห่ง

บรรดาปุโรหิต

8 พระเยโฮวาห์ตรัสกับอาโรนว่า
9 "เมื่อตัวเจ้าหรือบุตรชายของ
เจ้าจะเข้าไปในพลับพลาแห่งชุม
มนุม อย่าดื่มเหล้าองุ่นหรือสุรา
เกือบกว่าเจ้าจะต้องตาย ทั้งนี้

(24) ปฐก 4:4; วนฉ 6:21 (1) อพย 24:1, 9; 30:9 (2) ปฐก 19:24; กตว 11:1; 16:35

(3) อพย 19:22; ลนต 21:6 (4) กจ 5:6, 10 (6) กตว 1:53

(7) อพย 28:41; ลนต 8:30 (9) ปฐก 9:21; สภษ 21:1

ให้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรอยู่ตลอดชั่วอายุของเจ้า

10 เจ้าจงแยกของบริสุทธิ์จากของไม่บริสุทธิ์ และของมลทินจากของไม่มลทิน

11 และเจ้าจะต้องสอนพลไพร่อิสราเอลให้ทราบถึงกฎเกณฑ์ทั้งมวลซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่เขาทั้งหลายทางโมเสส

12 โมเสสกล่าวแก่อาโรนและเอเลอาซาร์ และอิธามาร์ บุตรชายของเขาผู้ที่เหลืออยู่ว่า "จงเอาธัญญาบูชาซึ่งเหลือจากการบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ มารับประทานที่ริมแท่นบูชาไม้ไผ่เชื้อ เพราะเป็นของบริสุทธิ์ที่สุด

13 ท่านจงรับประทานในที่บริสุทธิ์ เพราะเป็นส่วนของท่าน และส่วนของบุตรชายของท่าน จากเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ เพราะข้าพเจ้าได้รับบัญชาดังนี้

14 แต่เนื้ออกที่แกว่งถวาย และเนื้อโคนขาที่ถวายแล้วนั้น ท่านจงรับประทานในที่สะอาด ทั้งตัวท่านและบุตรชายบุตรสาวของท่านก็รับประทานได้ เพราะเป็นส่วนที่ได้มาจากสันติบูชาของคุณอิสราเอล อันตกอยู่กับท่านทั้งบุตรชายทั้งหลายของท่านด้วย

15 เนื้อโคนขาที่ถวายและเนื้ออกที่แกว่งถวายเขาจะนำมาบูชาพร้อมกับเครื่องไขมันที่บูชาด้วยไฟเพื่อแกว่งเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ สิ่งเหล่านี้เป็นของท่านและบุตรชายทั้งหลายของท่านให้เป็นกฎเกณฑ์เนื่องนิรันดร์ ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้"

16 ฝ่ายโมเสสได้พยายามไต่ถามถึงเรื่องแพะซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และตูดเกิด แพะตัวนั้นถูกเผาเสียแล้ว ท่านจึงโกรธเอเลอาซาร์และอิธามาร์ บุตรชายของอาโรนที่เหลืออยู่ ท่านว่าเขาวา

17 "เหตุไฉนท่านจึงมิได้รับประทานเครื่องบูชาไถ่บาปในที่บริสุทธิ์ ในเมื่อเป็นของบริสุทธิ์ที่สุด และพระเจ้าได้ประทานของเหล่านี้ให้แก่ท่านเพื่อท่านจะได้รับความชั่วช้าของชุมชน เพื่อทำการลบมลทินบาปของเขากลับมาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

18 ตูดเกิด เลือดสัตว์นั้นก็มีได้นำเข้ามายังที่บริสุทธิ์ที่ห้องชั้นใน ท่านควรจะได้รับประทานสิ่งเหล่านี้ในที่บริสุทธิ์ ดังที่ข้าพเจ้าได้บัญชาแล้วนั้น"

19 อาโรนจึงกล่าวแก่โมเสสว่า "ตูดเกิด วันนี้เขาได้ถวายเครื่อง

(10) สดต 11:47 (11) พบญ 24:8 (12) สดต 21:22 (13) สดต 2:3; กตว 18:10 (14) อพย 29:24, 26 (15) สดต 7:29-30, 34 (16) สดต 9:3, 15 (17) อพย 28:38 (18) สดต 6:26, 30 (19) สดต 9:8, 12; อสย 1:11-15; ยรม 6:20; 14:12; ฮชย 9:4

บูชาไถ่บาปและเครื่องเผาบูชา
ของเขาต่อพระพิภคร์พระเยโฮ-
วาทห์แล้ว และเหตุการณ์เหล่านี้ก็
ตกที่ข้าพเจ้าแล้ว ถ้าวันนี้ข้าพ-
เจ้าได้รับประทานเครื่องบูชาไถ่
บาป จะเป็นทีโปรดปรานใน
สายพระเนตรของพระเยโฮวาทห์
หรือ”

20 เมื่อโมเสสได้ฟังดังนั้น ท่าน
ก็พอใจ

พระราชบัญญัติต่าง ๆ

เรื่องอาหาร

11 พระเยโฮวาทห์ตรัสกับโม-
เสสและอาโรนว่า

2 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า
ต่อไปนี้เป็นสัตว์ที่มีชีวิตใน
บรรดาสัตว์ในโลกซึ่งเจ้าจะรับ
ประทานได้

3 บรรดาสัตว์ที่แยกกับและมีกีบ
ผ่าและสัตว์เคี้ยวเอื้อง เจ้ารับ
ประทานได้

4 อย่างไรก็ตามสัตว์ต่อไปนี้ที่
เคี้ยวเอื้องหรือแยกกับ เจ้าก็
อย่ารับประทาน อูฐ เพราะมัน
เคี้ยวเอื้องแต่ไม่แยกกับ เป็น
สัตว์มลทินแก่เจ้า

5 ตัวกระจงผาเพราะว่ามันเป็น
สัตว์เคี้ยวเอื้อง แต่ไม่แยกกับ
เป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า

6 กระต่าย เพราะว่ามันเป็นสัตว์
เคี้ยวเอื้องแต่ไม่แยกกับ เป็น
สัตว์มลทินแก่เจ้า

7 หมู เพราะมันเป็นสัตว์แยกกับ
และมีกีบผ่าแต่ไม่เคี้ยวเอื้อง จึง
เป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า

8 อย่ารับประทานเนื้อของสัตว์
เหล่านี้เลย และเจ้าอย่าแต่ต้อง
ซากของมัน มันเป็นของมลทิน
แก่เจ้า

9 สัตว์ที่อยู่ในน้ำทั้งหมดเหล่านี้
เจ้ารับประทานได้ ของทุกอย่าง
ซึ่งอยู่ในน้ำที่มีครีบและมีเกล็ด
จะอยู่ในทะเลหรือในแม่น้ำก็
ตาม เจ้ารับประทานได้

10 แต่ทุกอย่างในทะเลและใน
แม่น้ำ ทุกอย่างที่เคยเลื่อนไหวใน
น้ำ และสิ่งมีชีวิตใด ๆ ซึ่งอยู่ใน
น้ำ ไม่มีครีบและเกล็ด สัตว์
เหล่านี้เป็นสิ่งที่พึงรังเกียจแก่
เจ้า

11 สัตว์เหล่านี้ยังคงเป็นสิ่งที่
พึงรังเกียจแก่เจ้า เจ้าอย่ารับ
ประทานเนื้อของมัน แต่ให้เจ้า
ถือว่าซากของมันเป็นที่พึงรัง-
เกียจ

12 อะไรก็ตามที่อยู่ในน้ำไม่มี
ครีบและเกล็ด เป็นสิ่งที่พึงรัง-
เกียจแก่เจ้า

13 ต่อไปนี้เป็นนกซึ่งให้เจ้าถือ
ว่าเป็นสิ่งที่พึงรังเกียจท่ามกลาง
นกทั้งหลาย นกเหล่านี้รับประ-
ทานไม่ได้ มันเป็นที่พึงรัง-
เกียจ คือนกอินทรี นกแร้ง
หนวดแพะ นกออก

(2) พบญ 14:4; อสค 4:14; ดนล 1:8; มธ 15:11; กจ 10:12, 14; รม 14:14; ฮบ 9:10

(4) กจ 10:14 (7) อสย 65:4; 66:3, 17; มก 5:1-17 (8) อสย 52:11; มก 7:2, 15, 18

(9) พบญ 14:9 (10) ลนต 7:18, 21; พบญ 14:3 (13) พบญ 14:12-19; อสย 66:17

14 นกเหยี่ยวหางยาว นกเหยี่ยวดำ ตามชนิดของมัน
 15 นกกาทตามชนิดของมัน
 16 นกเค้าแมว นกเค้าโม่ง นกนางนวล เหยี่ยวนกเขาตามชนิดของมัน
 17 นกเค้าแมวเล็ก นกอ้ายจ้ว นกทืดทื่อ
 18 นกอีโถง นกกระทง นกแร้ง
 19 นกกระสาดำ นกกระสาตามชนิดของมัน นกหัวขวาน และค้างคาว
 20 แมลงมีปีกซึ่งคลานสี่ขา เป็นสัตว์ที่พึงรังเกียจแก่เจ้า
 21 แต่ในบรรดาแมลงมีปีกที่คลานสี่ขา นี้ เจ้าจะรับประทานจำพวกที่มีขาพับใช้กระโดดไปบนดินได้
 22 ในจำพวกแมลงต่อไปนี้ เจ้าจะรับประทานได้ ตั๊กแตนวัยบินตามชนิดของมัน จิ้งหรีดโกร่งตามชนิดของมัน จักจั่นตามชนิดของมัน และตักแตนตามชนิดของมัน
 23 แต่แมลงมีปีกอย่างอื่นซึ่งมีสี่ขา เป็นสัตว์ที่พึงรังเกียจแก่เจ้า
 24 สิ่งเหล่านั้นจะกระทำให้เจ้ามลทินได้ คือผู้หนึ่งผู้ใดแตะต้องซากของมันจะต้องมลทินไปถึงเวลาเย็น
 25 ผู้ใดถือซากสัตว์ส่วนใด ๆ ไป

ต้องซักเสื้อผ้าของตน และมลทินไปจนถึงเวลาเย็น
 26 ซากของสัตว์ทั้งปวงที่แยกกีบและไม่มีกีบฝ่า ไม่เคี้ยวเอื้อง เป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า ผู้ใดแตะต้องสัตว์เหล่านี้จะมลทิน
 27 ในบรรดาสัตว์สี่เท้าทุกอย่างซึ่งเดินด้วยข้อมเท้าเป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า ผู้ใดแตะต้องซากสัตว์นี้จะต้องมลทินไปถึงเวลาเย็น
 28 ผู้ใดนำซากมันไปจะต้องซักเสื้อผ้าของตน และมลทินไปจนถึงเวลาเย็น เป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า
 29 ในบรรดาสัตว์ที่เลื้อยคลานไปบนดิน ชนิดต่อไปนี้ เป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า คือ อีเห็น หนู เหยี่ยวตามชนิดของมัน
 30 จิ้งจก ตะกวด แย้ จิ้งเหลน และกิ้งก่า
 31 ในบรรดาสัตว์เลื้อยคลานชนิดเหล่านี้ เป็นมลทินแก่เจ้า ผู้ใดแตะต้องเมื่อมันตายแล้ว ผู้นั้นจะมลทินไปถึงเวลาเย็น
 32 และเมื่อมันตายตกทับสิ่งใด สิ่งนั้นก็ เป็นมลทิน ไม่ว่าจะ เป็นสิ่งที่ เป็นไม้ หรือเสื้อผ้า หรือหนังสัตว์ หรือกระสอบ หรือภาชนะใด ๆ ที่ใช้เพื่อประโยชน์อย่างใด จะต้องแช่น้ำ และจะมลทินไปจนถึงเวลาเย็น ต่อไปก็

(22) มธ 3:4; มก 1:6

(25) ลนต 14:8; 15:5; กตว 19:10, 21-22; 31:24; ศคย 13:1

(29) อสย 66:17 (31) สกก 2:13 (32) ลนต 15:21

นับว่าสะอาดได้

33 และถ้ามันตกลงไปในภาชนะดิน สิ่งที่อยู่ในภาชนะนั้นจะมลทิน จงทบทวนภาชนะนั้นเสีย

34 อาหารในภาชนะนั้นที่รับประทานได้ซึ่งมีน้ำปนอยู่ก็เป็นมลทิน และน้ำดื่มทั้งสินซึ่งจะดื่มได้จากภาชนะอย่างนี้จะมลทิน

35 ถ้าส่วนใดของซากสัตว์ตกใส่สิ่งใด ๆ สิ่งนั้นก็เป็นมลทิน ไม่ว่าเป็นเตาอบหรือเตา ต้องทุบเสียเป็นมลทิน และเป็นของมลทินแก่เจ้า

36 อย่างไรก็ตามน้ำพุหรือน้ำในแอ่งเก็บน้ำเป็นของสะอาด แต่สิ่งใดที่แตะต้องซากสัตว์นั้นจะมลทิน

37 ถ้าส่วนใดของซากตกใส่เมล็ดพืชที่ใช้หว่าน พืชนั้นนับว่าสะอาด

38 แต่ถ้าเอาเมล็ดพืชนั้นแช่น้ำไว้ และซากสัตว์ส่วนใดตกใส่น้ำนั้นก็เป็นมลทินแก่เจ้า

39 ถ้าสัตว์ซึ่งเจ้าจะรับประทานได้นั้นตายเอง ผู้ที่แตะต้องซากสัตว์นั้นจะมลทินไปจนถึงเวลาเย็น

40 และผู้ใดที่รับประทานซากนั้นจะต้องซักเสื้อผ้าของเขาเสีย และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น ผู้ใดที่จับถือซากนั้นไปก็ต้องซัก

เสื้อผ้าของตน และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น

41 บรรดาสัตว์เลื้อยคลานที่ไปบนแผ่นดินเป็นสิ่งพึงรังเกียจอย่ารับประทาน

42 สิ่งใดที่เลื้อยไปด้วยท้องหรือสิ่งที่เดินสี่ขา หรือสิ่งที่มีหลายขา ทุกสิ่งที่คลานไปบนแผ่นดินเจ้าอย่ารับประทาน เพราะเป็นสิ่งพึงรังเกียจ

43 เจ้าอย่ากระทำให้ตัวเองเป็นที่พึงรังเกียจด้วยสัตว์เลื้อยคลานใด ๆ อย่าทำตัวให้เป็นมลทินไปด้วยสัตว์เหล่านี้เลยเกรงว่าเจ้าจะเป็นมลทินไปด้วย

44 เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า จงชำระตัวไว้ให้บริสุทธิ์ เพราะเราบริสุทธิ์ เจ้าอย่าทำตัวให้เป็นมลทินไปด้วยสัตว์อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งคลานไปบนแผ่นดิน

45 เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ผู้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์เพื่อเป็นพระเจ้าของเจ้า เพราะฉะนั้นเจ้าจึงต้องบริสุทธิ์ เพราะเราบริสุทธิ์”

46 เหล่านี้เป็นพระราชบัญญัติกล่าวถึงเรื่องสัตว์และนก และสิ่งมีชีวิตที่เคลื่อนไหวไปมาในน้ำ และสัตว์ทุกชนิดที่เลื้อยคลานบนแผ่นดิน

47 เพื่อให้สังเกตความแตกต่าง

(33) สดต 6:28; 15:12; สดต 2:9; ยรม 48:38; 2 ทธ 2:21; วว 2:27

(39) สกก 2:11 (40) อพย 22:31; สดต 17:15; 22:8; พบญ 14:21 (43) สดต 20:25

(44) อพย 6:7; 19:6; สดต 19:2 (45) อพย 6:7; 20:2 (47) อพย 22:30; สดต 10:10

ระหว่างสิ่งที่เป็นมลทินและสิ่งที่ไม่เป็นมลทิน และระหว่างสัตว์ที่มีชีวิตรับประทานได้ และสัตว์ที่มีชีวิตที่รับประทานไม่ได้

การกำเนิดบุตร

และความเป็นมลทิน

12 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ถ้าหญิงคนใดมีครรภ์คลอดบุตรเป็นชาย นางต้องเป็นมลทินเจ็ดวัน นางจะเป็นมลทินอย่างเดียวกับมลทินเวลาที่ นางมีประจำเดือน

3 ในวันที่แปดให้ตัดหนังปลายองคชาตของเด็กนั้นเสียเพื่อเป็นการเข้าสู่หนัด

4 ให้นางคอยอยู่อีกสามสิบสามวันด้วยเรื่องโลหิตชำระของนางอย่าให้นางแตะต้องของบริสุทธิ์อันใด หรือเข้าไปในสถานบริสุทธิ์ จนกว่าจะครบวันชำระของนาง

5 แต่ถ้านางคลอดบุตรเป็นหญิง นางจะมลทินไปสองสัปดาห์อย่างเดียวกับเรื่องการมีประจำเดือน และนางจะต้องคอยอยู่หกสิบหกวัน ด้วยเรื่องโลหิตชำระของนาง

6 และเมื่อวันชำระของนางครบแล้ว ไม่ว่าจะกำหนดของบุตรชายหรือบุตรสาว ให้นางไปหา

ปุโรหิตที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม นำลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่งไปเป็นเครื่องเผาบูชาและนกพิราบหนุ่มตัวหนึ่งหรือนกเขาตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

7 ให้ปุโรหิตนำถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และทำการลบมลทินให้นาง แล้วนางจะสะอาดในเรื่องโลหิตของนางตก นี้เป็นพระราชบัญญัติกล่าวด้วยเรื่องการคลอดบุตร ไม่ว่าจะชายหรือหญิง

8 และถ้านางไม่สามารถหาลูกแกะตัวหนึ่งได้ก็ให้นางนำนกเขาสองตัวหรือนกพิราบหนุ่มสองตัว ตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชาและอีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และให้ปุโรหิตทำการลบมลทินให้นาง แล้วนางจะสะอาด”

โรคเรื้อน

แบบอย่างของความบาป

13 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า

2 “ถ้าผู้ใดเกิดอาการบวมหรือพุหรือต่างขึ้นที่ผิวหนัง แล้วผิวหนังของเขาเป็นโรคเรื้อน ก็ให้พาผู้นั้นมาหาอาโรนปุโรหิตหรือมาหาบุตรชายคนหนึ่งคนใดของเขาที่เป็นปุโรหิต

3 ให้ปุโรหิตตรวจผิวหนังตรงที่

(2) อพย 22:30; ลนต 8:33; 13:4; 15:19 (3) ปฐก 17:12; ลก 1:59; 2:21; ยน 7:22 (6) ลนต 5:7; ลก 2:22; ยน 1:29; 1 ปต 1:18-19 (8) ลนต 4:26; 5:7; ลก 2:22-24 (2) พญ 17:8-9; 24:8; 28:27; อสย 3:17; มลค 2:7; ลก 17:10

เป็นโรค ถ้าชนในที่นั้นเปลี่ยน เป็นสีขาวและเห็นว่าโรคนั้นอยู่ ลึกกว่าผิวหนังลงไป นับว่าเป็น โรคเรื้อน เมื่อปุโรหิตตรวจเขา เสร็จแล้วให้ประกาศว่าเขาเป็น มลทิน

4 ถ้าผิวหนังตรงที่ ต่างขึ้นนั้น ขาว และปรากฏว่ากินไม่ลึกไป กว่าผิวหนัง และชนในบริเวณ นั้นก็ไม่เปลี่ยนเป็นสีขาว ให้ ปุโรหิตกักตัวผู้ป่วยไว้เจ็ดวัน

5 และให้ปุโรหิตตรวจเขาอีกใน วันที่เจ็ด ดูเถิด ถ้าตามสายตา ของเขาเห็นว่าโรคนั้นทรงอยู่ไม่ ลามออกไปในผิวหนัง ก็ให้ปุ- โรหิตกักตัวเขาต่อไปอีกเจ็ดวัน

6 พอถึงวันที่ เจ็ดให้ ปุโรหิต ตรวจเขาอีกครั้งหนึ่ง ดูเถิด ถ้า บริเวณที่ป่วยนั้นจางลง และโรค มิได้ลามออกไปในผิวหนัง ก็ให้ ปุโรหิตประกาศว่า เขาสะอาด แล้ว เขาเป็นโรคพุเท่านั้น ให้ เขาซักเสื้อผ้าแล้วเขาก็จะสะอาด ได้

7 แต่ถ้าหากว่าภายหลังจากที่ เขาสำแดงตัวแก่ปุโรหิตเพื่อรับ การชำระแล้วนั้นปรากฏว่า บริเวณที่ พุลามออกไปในผิวหนัง เขาต้องกลับไปหาปุโรหิตอีก

8 ให้ปุโรหิตทำการตรวจ ดูเถิด ถ้าบริเวณพุนั้นลามออกไปในผิว หนัง ก็ให้ปุโรหิตประกาศว่าเขา

เป็นมลทิน เขาเป็นโรคเรื้อน 9 ถ้าผู้ใดเป็นโรคเรื้อนก็ให้พา เขามาหาปุโรหิต

10 และให้ปุโรหิตตรวจดูตัวเขา ดูเถิด ถ้ามีบริเวณบวมสีขาว เกิดขึ้นที่ผิวหนัง ซึ่งทำให้ขนที่ นั้นเปลี่ยนเป็นสีขาว และมีเนื้อ แผลสดในที่ที่บวมนั้น

11 แสดงว่าเป็นโรคเรื้อนเรื้อรัง ที่ผิวหนัง ให้ปุโรหิตประกาศว่า เขามลทิน อย่ากักตัวเขาไว้ เพราะว่าเขาเป็นมลทิน

12 ถ้าโรคเรื้อนนั้นลามไปตาม ผิวหนังตามที่ปุโรหิตเห็น ก็ ปรากฏว่าลามไปตามผิวหนังทั่ว ตัวผู้ป่วยตั้งแต่ศีรษะจนถึงเท้า

13 ปุโรหิตต้องตรวจดู และดู เถิด ถ้าเรื้อนนั้นแผ่ไปทั่วตัว ให้ ปุโรหิตประกาศว่า เขาสะอาด ด้วยโรคของเขาแล้วตัวของเขา เผือก เขาสะอาด

14 ถ้ามีเนื้อแผลสดปรากฏขึ้น มาเมื่อไร เขาก็เป็นมลทิน

15 ให้ปุโรหิตตรวจดูที่เนื้อแผล สดและประกาศว่าเขาเป็นมลทิน เพราะเนื้อแผลสดนั้นทำให้มล ทิน เขาเป็นโรคเรื้อน

16 หรือถ้าเนื้อ แผลสดนั้น เปลี่ยนไปอีกกลายเป็นสีขาว ให้ เขามาหาปุโรหิต

17 และให้ปุโรหิตตรวจเขา และ ดูเถิด ถ้าโรคนั้นกลายเป็นโรค

(4) ลนต 14:8 (6) ลนต 11:25; 14:8; ยน 13:8, 10

(10) กตว 12:10, 12; 2 พกษ 5:27; 2 พศต 26:19-20

(13) อพย 4:6

เผือกให้ปุโรหิตประกาศว่า คนที่เป็นโรคนั้นสะอาด เขาสะอาด 18 ถ้าที่ร่างกายคือผิวหนังของคนใดมีแผลฝีซึ่งหายแล้ว 19 ถ้าที่แผลเป็นนั้นมีสีขาวบวมขึ้นมา หรือมีที่ต่างขึ้นสีแดงเรื่อยๆปรากฏ ก็ให้ผู้นั้นไปล้างตัวต่อปุโรหิต 20 และปุโรหิตจะตรวจดู ดูเถิด ถ้าที่เป็นนั้นลึกกว่าผิวหนัง และขนที่บริเวณนั้นเปลี่ยนเป็นสีขาว ให้ปุโรหิตประกาศว่า เขาเป็นมลทิน โรคนั้นเป็นโรคเรื้อน มันพุขึ้นมาจากแผลฝี 21 แต่ ถ้าปุโรหิตตรวจดูแล้ว และดูเถิด ขนที่นั่นก็ไม่เปลี่ยนเป็นสีขาว และเป็นไม่ลึกกว่าผิวหนังแต่จาง ให้ปุโรหิตกักตัวเขาไว้เจ็ดวัน 22 ถ้าโรคนั้นลามออกไปในผิวหนัง ก็ให้ปุโรหิตประกาศว่า เขาเป็นมลทิน เขาเป็นโรคแล้ว 23 แต่ถ้าที่ต่างขึ้นนั้นคงที่อยู่ ไม่ลามออกไป ก็เป็นแต่เพียงแผลเป็นของฝี ให้ปุโรหิตประกาศว่าเขาสะอาด 24 หรือเมื่อส่วนของร่างกายคือผิวหนังถูกไฟลวกและเนื้อแผลสดที่ตรงนั้นเป็นที่ต่างขึ้นสีแดงเรื่อยๆหรือสีขาว 25 ให้ปุโรหิตตรวจดู และดูเถิด ถ้าขนในบริเวณนั้นเปลี่ยนเป็นสี

ขาวและปรากฏว่าเป็นลึกกว่าผิวหนังก็เป็นโรคเรื้อน มันพุขึ้นมาที่แผลไฟลวก และให้ปุโรหิตประกาศว่าเขาเป็นมลทิน เขาเป็นโรคเรื้อน 26 แต่ ถ้าปุโรหิตตรวจดู และดูเถิด ขนในที่ต่างขึ้นนั้นไม่เปลี่ยนเป็นสีขาว และเป็นไม่ลึกกว่าผิวหนัง แต่จาง ให้ปุโรหิตกักตัวเขาไว้เจ็ดวัน 27 พอถึงวันที่เจ็ดก็ให้ปุโรหิตตรวจดูเขา ถ้าที่เป็นนั้นลามออกไปในผิวหนัง ก็ให้ปุโรหิตประกาศว่าเขาเป็นมลทิน เขาเป็นโรคเรื้อน 28 ถ้าที่ต่างขึ้นนั้นคงที่อยู่ ไม่ลามออกไปในผิวหนัง แต่จางบวมเพราะไฟลวก ให้ปุโรหิตประกาศว่าเขาสะอาด เพราะมันเป็นเพียงแผลเป็นของไฟลวก 29 ถ้าชายหรือหญิงคนใดมีโรคที่ศีรษะหรือที่เครา 30 ให้ ปุโรหิตตรวจดูโรคนั้น และดูเถิด ถ้าเป็นลึกกว่าผิวหนัง และผมตรงนั้นเหลืองและบาง ให้ปุโรหิตประกาศว่า เขาเป็นมลทิน เขาเป็นโรคคัน เป็นโรคเรื้อนที่ศีรษะหรือที่เครา 31 และถ้าปุโรหิตตรวจดูโรคคันนั้น และดูเถิด เป็นไม่ลึกกว่าผิวหนัง และไม่มีผมดำอยู่ในบริเวณนั้น ให้ปุโรหิตกักตัวบุคคล

(18) อพย 9:9; 15:26

(24) อสย 3:24

ที่เป็นโรคคั้นนั้นไว้เจ็ดวัน
 32 พอถึงวันที่เจ็ดก็ให้ปุโรหิต
 ตรวจโรคคั้นนั้น ดูเถิด ถ้าอาการ
 คั้นนั้นไม่ลามออกไป และไม่มี
 ขนเหลืองในบริเวณนั้น และ
 ปรากฏว่าอาการคั้นไม่ลึกกว่าผิว
 หนึ่ง
 33 ก็ให้คั้นนั้นโกนผมเสีย แต่
 อย่าโกนตรงบริเวณที่คั้น ให้
 ปุโรหิตกั๊กตัวบุคคลที่เป็นโรค
 คั้นนั้นไว้อีกเจ็ดวัน
 34 พอถึงวันที่เจ็ดก็ให้ปุโรหิต
 ตรวจดูตรงที่คั้น ดูเถิด ถ้าที่คั้น
 นั้นไม่ลามออกไปในผิวหนังและ
 ปรากฏว่า เป็นไม่ลึกไปกว่าผิว
 หนึ่ง ให้ปุโรหิตประกาศว่าเขา
 สะอาด ให้เขาซักเสื้อผ้า แล้วจะ
 สะอาด
 35 แต่ถ้าเขาชำระตัวแล้ว ยัง
 ปรากฏว่าโรคคั้นนั้นลามออกไป
 ในผิวหนัง
 36 ก็ให้ปุโรหิตตรวจเขา และดู
 เถิด ถ้าโรคคั้นนั้นลามออกไป
 ในผิวหนังแล้ว ปุโรหิตไม่จำเป็นต้อง
 มองหาขนสีเหลือง เขาเป็น
 มลทินแล้ว
 37 แต่ถ้าตามสายตาของเขาโรค
 คั้นนั้นระงับแล้ว และมีผมดำ
 ออกอยู่ในบริเวณนั้น โรคคั้นนั้น
 หายแล้ว เขาก็สะอาด และให้
 ปุโรหิตประกาศว่า เขาสะอาด
 38 เมื่อผู้ชายหรือผู้หญิงมีที่

ต่างชั้นที่ผิวหนัง คือที่ต่างชั้น
 สีขาว
 39 ให้ปุโรหิตตรวจเขา ดูเถิด
 ถ้าที่ต่างชั้นที่ผิวกายนั้นเป็นสี
 ขาวหม่น นั้นเป็นเกล็ดที่ฟูขึ้น
 ในผิวหนัง เขาสะอาด
 40 ถ้าชายคนใดมีผมร่วงจาก
 ศีรษะ เขาเป็นคนศีรษะล้าน แต่
 เขาสะอาด
 41 ถ้าชายคนใดมีผมที่หน้าผาก
 และที่ขมับร่วง หน้าผากของเขา
 ล้วน แต่เขาสะอาด
 42 แต่ถ้าตรงบริเวณศีรษะล้าน
 หรือหน้าผากล้าน มีบริเวณเป็น
 โรคสีแดงเรื่อๆ เขาเป็นเรื้อนฟู
 ชั้นที่ศีรษะล้านหรือที่หน้าผาก
 ล้วนนั้น
 43 ให้ปุโรหิตตรวจดูเขา ดูเถิด
 ถ้าโรคบวมนั้นสีแดงเรื่อๆอยู่ที่
 ศีรษะล้าน หรือที่หน้าผากล้าน
 ของเขา เหมือนกับโรคเรื้อนที่
 ปรากฏตามผิวหนัง
 44 ชายผู้นั้นเป็นโรคเรื้อน เขา
 เป็นมลทิน ปุโรหิตต้องประกาศ
 ว่า เขาเป็นมลทิน โรคของเขา
 อยู่ที่ศีรษะ
 45 ให้บุคคลที่เป็นโรคเรื้อน
 สวมเสื้อผ้าที่ขาด และให้ปล่อย
 ผม และให้เขาปิดริมฝีปากบน
 ไว้ แล้วร้องไปว่า 'มลทิน มล
 ทิน'
 46 เขาจะเป็นมลทินอยู่ตลอด

(42) 2 พศด 26:19 (44) อสย 1:5

(45) ลนต 10:6; 21:10; โยบ 40:4; สดต 51:3, 5; อสย 6:5; 64:6; อสค 24:17, 22

(46) กถว 5:1-4; 12:14; 2 พกษ 7:3; 15:5; 2 พศด 26:21; สดต 38:11; ลก 17:12

เวลาที่เขาเป็นโรค เขาเป็นมลทิน เขาจะต้องอยู่แต่ลำพังภายนอกค่าย

47 เมื่อในเครื่องแต่งกายมีโรคเรื้อน ไม่ว่าจะเป็นเครื่องแต่งกายขนสัตว์หรือผ้าป่าน

48 อยู่ที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง อยู่ที่ผ้าป่านหรือผ้าขนสัตว์ หรืออยู่ในหนัง หรือสิ่งใด ๆ ที่ทำด้วยหนัง

49 ถ้าโรคนั้นทำให้เครื่องแต่งกายมีสีเขียว ๆ หรือแดง ๆ ที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่งที่หนัง หรือสิ่งใด ๆ ที่ทำด้วยหนัง นั้นเป็นโรคเรื้อน จะต้องนำไปแสดงต่อปุโรหิต

50 และให้ปุโรหิตตรวจโรคนั้น และให้กั กสิ่งที่เป็นโรคนั้นไว้เจ็ดวัน

51 พอถึงวันที่เจ็ดก็ให้ตรวจดูโรคนั้นอีก ถ้าโรคนั้นลามไปในเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ไม่ว่าจะที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง เป็นที่หนังสัตว์ หรือสิ่งใด ๆ ที่ทำด้วยหนังสัตว์ โรคนั้นเป็นโรคเรื้อนอย่างร้าย นับว่าเป็นมลทิน

52 ให้ปุโรหิตเผาเครื่องแต่งกายนั้นเสีย ไม่ว่าจะเป็นโรคที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง เป็นที่ผ้าขนสัตว์หรือผ้าป่าน หรือสิ่งใด ๆ ที่ทำด้วยหนังสัตว์ เพราะเป็นโรคเรื้อนที่ร้าย จึงให้เผาเสียในไฟ

53 และถ้าปุโรหิตนั้นตรวจดูและดูเถิด โรคนั้นมิได้ลามไปในเสื้อผ้า ที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง หรือในสิ่งใด ๆ ที่ทำด้วยหนังสัตว์

54 ก็ให้ปุโรหิตบัญชาให้เขาซักตัวที่เป็นโรคนั้นเสีย และให้กั กไว้อีกเจ็ดวัน

55 เมื่อซักแล้วก็ให้ปุโรหิตตรวจดูตัวที่เป็นโรคนั้นอีก ดูเถิด ถ้าบริเวณที่เป็นโรคไม่เปลี่ยนสี แม้ว่าโรคนั้นไม่ลามไป ก็เป็นมลทิน เจ้าจงเอาใส่ในไฟเผาเสีย ไม่ว่าจะบริเวณที่เป็นโรคเรื้อนนั้นจะอยู่ข้างในหรือข้างนอก

56 ถ้าปุโรหิตตรวจดูเมื่อซักแล้ว และดูเถิด โรคนั้นจาง ก็ให้ฉีกบริเวณนั้นออกเสียจากเสื้อผ้าหรือหนังสัตว์ หรือเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง

57 ถ้าปรากฏขึ้นอีกในเครื่องแต่งกาย ไม่ว่าจะที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง หรือในสิ่งใด ๆ ที่ทำด้วยหนังสัตว์ โรคนั้นลามไปแล้ว เจ้าจงเผาสิ่งที่เป็นโรคนั้นด้วยไฟ

58 ถ้าเสื้อผ้าที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง หรือสิ่งใด ๆ ที่ทำด้วยหนังสัตว์ ซึ่งเมื่อซักแล้วโรคนั้นหมดไป ก็ให้ซักอีกเป็นครั่งที่สอง สะอาดได้แล้ว”

59 นี้เป็นพระราชบัญญัติว่าด้วยโรคเรื้อนในเสื้อผ้าที่ทำด้วยขนสัตว์หรือผ้าป่าน ไม่ว่าจะเป็นที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง หรือเป็นที่สิ่งใดๆที่ทำด้วยหนังสัตว์ เพื่อให้พิจารณาว่า อย่างไรสะอาดอย่างไรเป็นมลทิน

การชำระคนที่เคยเป็นโรคเรื้อน

14 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2 "ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติเรื่องคนเป็นโรคเรื้อนในวันชำระตัวของเขา ให้พาเขามาหาปุโรหิต

3 และให้ปุโรหิตออกไปนอกค่าย และให้ปุโรหิตทำการตรวจดูเถิด ถ้าผู้ป่วยหายจากโรคเรื้อนแล้ว

4 ก็ให้ปุโรหิตบัญชาเขาให้จัดของสำหรับผู้ที่รับการชำระ คือขนสะอาดที่มีชีวิตสองตัว ไม้สนสีดาร์ กับด้ายสีแดง และต้นหุสบ

5 ให้ปุโรหิตบัญชาให้ฆ่านกตัวหนึ่งในภาชนะดินข้างบนน้ำไหล

6 สำหรับนกตัวที่ยังเป็นอยู่นั้น ให้ปุโรหิตเอานกตัวที่ยังเป็นอยู่กับไม้สนสีดาร์ ด้ายสีแดง ต้นหุสบ จุ่มเข้าไปในเลือดของนกที่ถูกฆ่าข้างบนน้ำไหล

7 และให้ปุโรหิตประพรมคนที่

จะรับการชำระจากโรคเรื้อนนั้นเจ็ดครั้ง แล้วประกาศว่า เขาสะอาด และให้ปล่อยนกตัวที่ยังมีชีวิตนั้นไปในท้องทุ่ง

8 และให้ผู้ที่รับการชำระนั้นซักเสื้อผ้าของตน และให้โกนผมกับขนทั้งหมดเสีย และอาบน้ำ เขาก็จะสะอาด ต่อจากนั้นก็ให้เขาเข้าค่ายได้ แต่ให้นอนอยู่นอกเต็นท์ของเขาเจ็ดวัน

9 พอวันที่เจ็ดให้เขาโกนผมจากศีรษะของเขาให้หมด ให้เขาโกนเคราและโกนขนคิ้ว คือโกนให้หมด แล้วให้ซักเสื้อผ้า และอาบน้ำ เขาก็จะสะอาด

10 ในวันที่แปดให้เขาเอาลูกแกะผู้สองตัวปราศจากตำหนิ และลูกแกะเมียอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่งปราศจากตำหนิ และยอแด็งคลุกน้ำมันสามในลิบเอฟาห์เป็นธัญญาบูชา กับน้ำมันลูกหนึ่ง

11 ให้ปุโรหิตผู้ทำการชำระนำผู้ที่รับการชำระกับสิ่งของเหล่านี้มาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม

12 ให้ปุโรหิตนำลูกแกะผู้หนึ่งไปถวายเป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิดพร้อมกับน้ำมันลูกหนึ่ง ให้แกว่งไปแกว่งมาเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

(2) มธ 8:2, 4; มก 1:40, 44 (4) อพย 12:22; 25:4 (7) กตว 19:18-19; 2 พกษ 5:10

(8) ลนต 11:25; 13:5; กตว 5:2-3 (9) กตว 19:19

(10) ลนต 2:1; กตว 15:4; มธ 8:4 (12) อพย 29:22, 24

13 ให้ปุโรหิตฆ่าลูกแกะนั้นในที่ที่เขาฆ่าสัตว์อื่นเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และสัตว์อื่นเป็นเครื่องเผาบูชาในที่บริสุทธิ์ เพราะว่า เครื่องบูชาไถ่การละเมิดก็เหมือนเครื่องบูชาไถ่บาป เป็นของที่ตกแก่ปุโรหิต เป็นของบริสุทธิ์ที่สุด

14 ปุโรหิตจะนำเลือดของเครื่องบูชาไถ่การละเมิดมาบ้าง และปุโรหิตจะเจิมที่ปลายหูข้างขวาของผู้ที่รับการชำระ และเจิมที่นิ้วหัวแม่มือขวาและที่นิ้วหัวแม่มือเท้าขวาของเขา

15 และปุโรหิตจะนำน้ำมันหนึ่งลกันนมาบ้าง เทใส่ฝ่ามือซ้ายของตน

16 และเอาน้ำมันมือขวาจึมน้ำมันซึ่งอยู่ในมือซ้าย ประพรมน้ำมันด้วยนิ้วของเขาเจ็ดครั้งต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

17 ส่วนน้ำมันที่เหลืออยู่ในมือนั้น ปุโรหิตจะเอามาบ้าง เจิมที่ปลายหูขวาของผู้ที่รับการชำระและที่นิ้วหัวแม่มือขวาและที่นิ้วหัวแม่มือเท้าขวา ทับบนเลือดเครื่องบูชาไถ่การละเมิด

18 ส่วนน้ำมันที่ยังเหลืออยู่ในมือของปุโรหิตนั้น เขาจะเจิมศีรษะของผู้รับการชำระ แล้วปุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

19 ปุโรหิตจะถวายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป เพื่อทำการลบมลทินของผู้รับการชำระให้พ้นจากมลทินของเขา ภายหลังปุโรหิตจะฆ่าสัตว์อื่นเป็นเครื่องเผาบูชา

20 และปุโรหิตจะถวายเป็นเครื่องเผาบูชาและธัญญาบูชาบนแท่น ปุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขา ดังนี้ และเขาก็จะสะอาดได้

21 ถ้าผู้นั้นเป็นคนยากจนและไม่สามารถจะหามาได้เท่านั้น ก็ให้เขานำลูกแกะตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิด เพื่อแกว่งไปแกว่งมา กระทำการลบมลทินของเขา และนำยอดแป้งหนึ่งในสิบเอฟาห์ คลุกกับน้ำมัน เป็นธัญญาบูชากับน้ำมันลคนหนึ่ง

22 พร้อมกับนกเขาสองตัวหรือนกพิราบหนุ่มสองตัว ตามที่เขาสามารถหาได้ นกตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นกอีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา

23 ในวันที่แปดให้เขานำมามอบให้แก่ปุโรหิต เพื่อการชำระของตนที่ ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

24 และปุโรหิตจะนำลูกแกะที่เป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิดและน้ำมันลคนหนึ่งนั้น และปุโรหิตจะแกว่งไปแกว่งมาเป็น

(13) อพย 29:11; สดต 1:5 (14) อพย 29:20 (16) สดต 4:6 (18) สดต 4:26; 5:6

(19) สดต 5:1, 6; 12:7 (20) สดต 14:8-9 (21) สดต 5:7, 11; 12:8; 27:8

(22) สดต 12:8; 15:14-15 (23) สดต 14:10 (24) สดต 14:12

เครื่องบูชาแกว่งถวายต่อพระ
פקדוּתַּתְּיָהוּ

25 และเขาจะฆ่าลูกแกะเครื่อง
บูชาได้การละเมิด และปุโรหิต
จะเอาเลือดของเครื่องบูชาได้
การละเมิดมาบ้าง เติมที่ปลายหู
ข้างขวาของผู้รับการชำระ และ
ที่นิ้วหัวแม่มือขวา กับที่นิ้วหัว
แม่มือซ้ายของเขา

26 แล้วปุโรหิตจะเทน้ำมันใส่ฝ่า
มือซ้ายของตนบ้าง

27 และเอาน้ำมันที่อยู่ในมือ
ซ้ายนั้นประพรมด้วยน้ำมันมือขวา
เจ็ดครั้งต่อพระפקדוּתַּתְּיָהוּ

28 และปุโรหิตจะเอาน้ำมันที่
อยู่ในมือเติมที่ปลายหูข้างขวา
ของผู้รับการชำระ และที่หัวแม
มือขวากับหัวแม่มือซ้ายของเขา
ตรงที่ที่เติมด้วยเลือดของเครื่อง
บูชาได้การละเมิด

29 น้ำมันที่เหลืออยู่ในมือของ
ปุโรหิตนั้น เขาจะเติมศีรษะของ
ผู้รับการชำระ ทำการลบมล
ทินของเขาต่อพระפקדוּתַּתְּיָהוּ

30 และเขาจะถวายนกเขาหรือนก
พิราบหนุ่มตัวหนึ่งตามที่เขา
สามารถหามาได้

31 คือตามที่เขาสามารถหามา
ได้ให้ถวายนกตัวหนึ่งเป็น
เครื่องบูชาได้บาป นกอีกตัว

หนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา พร้อม
กับธัญญาบูชา และปุโรหิตจะทำ
การลบมลทินของผู้รับการชำระ
ต่อพระפקדוּתַּתְּיָהוּ

32 นี้ เป็นพระราชบัญญัติสำ
หรับผู้ที่เป็โรคเรื้อน ไม่
สามารถหาเครื่องบูชาเพื่อการ
ชำระของตนได้”

33 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
และอาโรนว่า

34 “เมื่อเจ้าเข้าไปในแผ่นดิน
คานาอัน ซึ่งเราให้แก่เจ้าเป็น
กรรมสิทธิ์นั้น และเราจะใส่โรค
เรื้อนเข้าที่เรือนหลังหนึ่งหลังใด
ในแผ่นดินที่เจ้าถือกรรมสิทธิ์
นั้น

35 ผู้ใดที่ถือกรรมสิทธิ์ ของ
เรือนนั้นจะต้องมาบอกแก่ปุโร
หิตว่า “ข้าพเจ้าเห็นโรคอะไร
อย่างหนึ่งเกิดในเรือนของข้าพ
เจ้า”

36 แล้วปุโรหิตจะบัญชาให้เขา
ขนของออกจากเรือนให้หมด
ก่อนที่ปุโรหิตจะเข้าไปตรวจโรค
เกรงว่า ของทุกอย่างที่อยู่ใน
เรือนนั้นจะถูกประกาศว่า มล
ทิน ต่อจากนั้นปุโรหิตจึงจะเข้าไป
ตรวจดูเรือน

37 และปุโรหิตจะตรวจดูโรค ดู
เถิด ถ้าโรคนั้นอยู่ที่ผนังของ
เรือนเป็นรอยสีเขียวๆแดงๆ
และปรากฏว่าอยู่ลึกกว่าผิว

(25) ลตด 14:14 (30) ลตด 14:22; 15:14-15 (32) ลตด 14:10

(34) ปฐก 12:7; 13:17; 17:8; กตว 32:22; พบญ 7:1; 32:49; สภษ 3:33

(35) สดต 91:10; สภษ 3:33; ศคย 5:4

38 แล้วปุโรหิตจะออกจากเรือน ไปอยู่ที่ประตูเรือนแล้วปิดเรือน เสียเจ็ดวัน

39 พอถึงวันที่เจ็ด ปุโรหิตจะ กลับมาตรวจดูอีก ดูเถิด ถ้าโรค นั้นลามไปในผนังเรือน

40 แล้วปุโรหิตจะบัญชาให้เอา หินก้อนที่ติดโรคนั้นออกเสีย นำไปโยนทิ้งในที่ มลทินภายนอกเมือง

41 และสั่งให้ขุดข้างในเรือน ทั่วๆไป ผงปูนที่ขุดออกมานั้น ให้นำไปทิ้งเสียในที่มลทินภายนอกเมือง

42 แล้วให้หาหินอื่นมาแทนหิน ก้อนที่นำออกไป และเอาปูนอื่น มาโบกผนังเรือนนั้น

43 เมื่อเขาเอาหินออก ขุดเรือน และโบกปูนใหม่แล้ว ยังเกิดโรค ขึ้นในเรือนนั้นอีก

44 แล้วปุโรหิตจะไปตรวจดู ดูเถิด ถ้าโรคนั้นลามไปในเรือน เป็นโรคเรื้อนอย่างร้ายในเรือน เรือนนั้นก็เป็นมลทิน

45 ให้เขาพังเรือนนั้นลง หิน ไม้และปูนที่ทำเรือนนั้นให้ชนไป ทิ้งเสียในที่ที่มลทินภายนอก เมือง

46 ยิ่งกว่านั้นอีก เมื่อเรือนปิด อยู่ มีผู้ใดเข้าไป ผู้นั้นจะเป็น มลทินจนถึงเวลาเย็น

47 ผู้ใดที่นอนลงในเรือนนั้น

ต้องซักเสื้อผ้าของเขา และผู้ที่ รับประทานในเรือนนั้นต้องซัก เสื้อผ้าของเขาด้วย

48 แต่ปุโรหิตมาทำการตรวจ ดูเถิด เมื่อโบกปูนใหม่แล้ว โรค นั้นมิได้ลามไปในเรือนแล้ว ปุโรหิตจะประกาศว่าเรือนนั้นสะอาด เพราะโรคหายแล้ว

49 และเพื่อจะชำระเรือนนั้นให้ เขานำนกสองตัวกับไม้สนสีดาร์ ตายสีแดงและต้นหุสบ

50 ให้ผ่านนกตัวหนึ่งในภาชนะ ดินข้างบนน้ำที่ไหล

51 เอาไม้สนสีดาร์ ต้นหุสบและ ตายสีแดง พร้อมกับนกตัวที่ยัง มีชีวิตอยู่จุ่มลงในเลือดนกที่ได้ ฆ่าและในน้ำที่ไหลนั้น แล้ว ประพรมเรือนนั้นเจ็ดครั้ง

52 ดังนั้นเขาจะได้ชำระเรือนด้วย เลือดนก ด้วยน้ำไหลและด้วย นกที่มีชีวิต ด้วยไม้สนสีดาร์ ต้น หุสบ และตายสีแดง

53 ให้เขาปล่อยนกที่มีชีวิตออกไปจากเมืองยังท้องทุ่ง ดังนั้น แหะเขาจะได้ทำการลบมลทิน ของเรือน และเรือนนั้นก็สะอาด

54 นี่เป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับโรคเรื้อนต่างๆ โรคคัน

55 โรคเรื้อนในเครื่องแต่งกาย หรือในเรือน

56 ที่บวมหรือพุ หรือที่ต่าง

(44) ลนต 13:51; ศคย 5:4 (46) ลนต 11:24; 15:5

(47) ลนต 14:8 (49) ลนต 14:4 (53) ลนต 14:20

(54) ลนต 13:30 (55) ลนต 13:47-52; 14:34 (56) ลนต 13:2

57 เพื่อจะแสดงว่าเมื่อไรจึงเรียกว่ามลทิน เมื่อไรเรียกว่าสะอาด นี่เป็นพระราชบัญญัติเรื่องโรคเรื้อน

เรื่องอื่นๆเกี่ยวกับ

การเป็นมลทินและการชำระ
15 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ
โมเสสและอาโรนว่า

2 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อผู้ใดมีสิ่งไหลออกจากร่างกาย เพราะเหตุสิ่งไหลออกนั้น เขาเป็นมลทิน

3 ต่อไปนี่เป็นกฎเกี่ยวกับเรื่องมลทินของเขา เนื่องด้วยสิ่งไหลออก ร่างกายของเขาจะมีสิ่งไหลออกหรือสิ่งที่ไหลออกคั่งอยู่ในร่างกายของเขาก็ดี เรื่องนี้เป็นมลทินแก่เขา

4 เติยงนอนซึ่งผู้ใดที่มีสิ่งไหลออกขึ้นไปนอน เติยงนนั้นก็เป็นมลทิน ทุกสิ่งที่เขารองนั่งก็เป็นมลทิน

5 ผู้ใดที่แตะต้องเตียงของเขา ต้องซักเสื้อผ้าของตนและอาบน้ำ และจะเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น

6 ผู้ใดไปนั่งบนสิ่งที่ผู้มีสิ่งไหลออกได้นั่งก่อน ผู้นั้นต้องซักเสื้อผ้าของตนและอาบน้ำ และจะเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น

7 ผู้ใดไปแตะต้องร่างกายของผู้ที่มีสิ่งไหลออก ผู้นั้นต้องซัก

เสื้อผ้าของตนและอาบน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น
8 และถ้าผู้ใดที่มีสิ่งไหลออกนั้น ถ่มน้ำลายรดผู้ที่สะอาดเข้า ผู้ที่ถูกน้ำลายรดต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น

9 และอาบใด ๆ ซึ่งผู้มีสิ่งไหลออกนั่งอยู่ อาบนั้นก็เป็นมลทิน
10 ผู้หนึ่งผู้ใดแตะต้องสิ่งที่รองเขาอยู่นั้น ผู้นั้นจะเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น และผู้ใดที่หยิบถือสิ่งนั้นต้องซักเสื้อผ้าของตัวเองและอาบน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น

11 ผู้ที่มีสิ่งไหลออกแตะต้องผู้ใดด้วยมือที่มิได้ล้าง ผู้ถูกแตะต้องนั้น ต้องซักเสื้อผ้าของตัวเองและอาบน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น

12 ภาชนะดินซึ่งผู้มีสิ่งไหลออกแตะต้องให้ทาบเสีย และภาชนะไม้ทุกอย่างก็ให้ชำระเสียด้วยน้ำ

13 เมื่อผู้มีสิ่งไหลออกได้ชำระสิ่งไหลออกของเขาแล้ว เขาต้องนับการชำระของเขาให้ครบเจ็ดวัน และเขาต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำที่ไหล เขาก็จะสะอาด

14 ในวันที่แปดให้เขานำนกเขาสองตัว หรือนกพิราบหนุ่มสองตัวมาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม

(57) ลนต 11:47; 20:25; พบญ 24:8 (2) ลนต 22:4; กตว 5:2 (5) ลนต 11:25; 14:8

(6) ลนต 15:10; พบญ 23:10 (8) กตว 12:14 (12) ลนต 6:28; 11:32-33

(13) ลนต 14:8; 15:28 (14) ลนต 14:22-23, 30, 33

และมอบของเหล่านั้นให้แก่ปุโรหิต

15 ให้ปุโรหิตถวายบูชา คือ ถวายนกตัวหนึ่งเป็นเครื่องถวายบูชาไถ่บาป และนกอีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา และปุโรหิต จะทำการลบมลทินของเขาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ด้วยเรื่องสิ่งไหลออกของเขา

16 ชายคนใดมีน้ำกามไหลออก ให้เขาอาบน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น

17 เครื่องแต่งกายทุกชิ้นและผิวหนังทุกส่วนที่น้ำกามไหลรด ต้องชำระเสียในน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น

18 ชายคนใดร่วมหลับนอนกับหญิงคนใด และมีน้ำกามไหลออกทั้งสองจะต้องอาบน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น

19 เมื่อสตรีมีสิ่งไหลออกเป็นโลหิตประจำเดือน เธอจะต้องอยู่ต่างหากเจ็ดวัน และผู้ใดแตะต้องเธอจะต้องเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น

20 และทุกสิ่งที่คุณนอนทับในเวลาที่คุณต้องแยกออกนั้นก็ เป็นมลทิน สิ่งใดที่คุณไปนั่งทับสิ่งนั้นก็ เป็นมลทิน

21 ผู้ใดไปแตะต้องที่นอนของเธอ ผู้นั้นต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึง

เวลาเย็น

22 และผู้หนึ่งผู้ใดแตะต้องสิ่งใด ๆ ที่เธอนั่ง ผู้นั้นต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น

23 สิ่งที่คุณนั่งทับจะเป็นที่นอนหรือสิ่งใดก็ดี เมื่อผู้ใดไปแตะต้องเข้า ผู้นั้นจะเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น

24 ถ้าชายใดไปร่วมหลับนอนกับเธอและมลทินของเธอมาติดที่ชายนั้น ชายนั้นจะเป็นมลทินไปเจ็ดวัน เขาไปนอนที่เตียงใดเตียงนั้นก็ เป็นมลทิน

25 ถ้าสตรีใดมีโลหิตไหลออกหลายวัน ไม่ใช่เป็นเวลาที่คุณต้องอยู่ต่างหากนั้น หรือถ้าเธอมีโลหิตไหลออกเลยกำหนดที่คุณต้องอยู่ต่างหากนั้น ทุกวันที่มีโลหิตไหลออกเธอจะเป็นมลทิน เธอจะเป็นมลทินอย่างเดียวกับเวลาที่เธอต้องอยู่ต่างหากนั้น

26 ที่นอนทุกหลังที่เธอนอนเมื่อวันเธอมีสิ่งไหลออก ที่นอนนั้นเป็นดังที่นอนในเวลาที่คุณต้องอยู่ต่างหากนั้น และทุกสิ่งที่คุณนั่งทับจะเป็นมลทิน อย่างเดียวกับมลทินในเวลาที่คุณต้องอยู่ต่างหากนั้น

27 ผู้ใดแตะต้องสิ่งเหล่านั้น ผู้นั้นก็ เป็นมลทินด้วย เขาต้องซัก

(15) สดต 14:19, 30 (16) สดต 22:4; พบญ 23:10

(18) อพย 19:15; 1 ซมอ 21:4 (19) สดต 12:2

(24) สดต 18:19; 20:18 (25) มธ 9:20; มก 5:25; ลก 8:43

เสื้อผ้าและอาบน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น

28 แต่ถ้าเธอชำระสิ่งไหลออกของเธอแล้ว ให้น้ำที่เธอนับเองให้ครบเจ็ดวัน ต่อจากนั้นเธอจึงจะสะอาด

29 และในวันที่แปดให้เธอนำนกเขาสองตัว หรือนกพิราบหนุ่มสองตัวไปให้ปุโรหิตที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม

30 และปุโรหิตจะถวายนกตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และนกอีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา และปุโรหิตจะทำการลบมลทินให้เธอต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ด้วยเรื่องสิ่งไหลออกที่เป็นมลทินของเธอ

31 ดังนั้นแหละพวกเจ้าจะให้คนอิสราเอลแยกจากมลทินของเขาทั้งหลาย เกือบว่าเขาจะต้องตายด้วยมลทินของเขา เมื่อเขาทำให้พลับพลาของเราที่อยู่ท่ามกลางเขาเป็นมลทินไป”

32 นี่เป็นพระราชบัญญัติเรื่องผู้มีสิ่งไหลออกและชายที่มีน้ำกามไหลออก ซึ่งกระทำให้ตัวเป็นมลทิน

33 และเกี่ยวกับสตรีที่ป่วยด้วยมลทินของเธอ คือทั้งนี้เกี่ยวกับผู้มีสิ่งไหลออกไม่ว่าชายหรือหญิง และเกี่ยวกับชายผู้ร่วมหลับนอนกับหญิงผู้มีมลทิน

16 วันทำการลบมลทิน
พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสหลังจากที่บุตรชายทั้งสองของอาโรนสิ้นชีวิต คือเมื่อเขากระทำบูชาถวายเป็นเครื่องบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์และถึงแก่ความตาย

2 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “เจ้าจงบอกอาโรนพี่ชายว่า อย่าเข้าไปในสถานที่บริสุทธิ์ที่อยู่ในม่านหน้าพระที่นั่งกรุณาซึ่งอยู่บนหลังหีบ ตลอดทุกเวลาเพื่อเขาจะไม่ตาย เพราะว่า เราจะปรากฏในเมฆเหนือพระที่นั่งกรุณา

3 แต่อาโรนจะเข้ามาในที่บริสุทธิ์ได้ดังนี้ คือให้เอาวัวหนุ่มตัวหนึ่งไปเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา

4 ให้เขาสวมเสื้อป่านบริสุทธิ์ และสวมกางเกงผ้าป่าน คัดรัด ประคดผ้าป่าน และสวมผ้ามาลาป่าน นี่เป็นเครื่องแต่งกายบริสุทธิ์ เขาจะต้องอาบน้ำแล้วจึงสวม

5 และให้เขานำแพะผู้สองตัว เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปกับแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชาจากชุมนุมชนอิสราเอล

6 และอาโรนจะถวายนกตัวเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของตนเอง

(28) ลนต 15:13-15 (30) ลนต 5:7 (31) ลนต 11:47; 14:57 (32) ลนต 15:2, 16

(33) ลนต 15:19 (1) ลนต 10:1-2 (2) อพย 25:21-22; 30:10 (3) ลนต 4:1-12

(4) อพย 28:39, 42-43; 30:20 (5) ลนต 4:14; กตว 29:11 (6) ลนต 9:7; ฮบ 5:3

และจะทำการลบมลทินบาปตนเองและครอบครัวของตน 7 แล้วเขานำแพะสองตัวนั้นไปถวายต่อพระพิภคร์พระเยโฮวาห์ที่ ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม 8 และอาโรนจะจับฉลากแพะสองตัวนั้น ฉลากหนึ่งตกเป็นของพระเยโฮวาห์ และอีกฉลากหนึ่งเพื่อแพะรับบาป 9 แพะตัวที่ ฉลากตกเป็นของพระเยโฮวาห์นั้น อาโรนจะนำมาถวายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 10 แต่แพะอีกตัวหนึ่งซึ่งฉลากตกเพื่อเป็นแพะรับบาปนั้น จะนำถวายต่อพระพิภคร์พระเยโฮวาห์เป็นสัตว์เป็น เพื่อทำการลบมลทินบาปให้ตกที่มัน แล้วจะได้เอามันไปปล่อยเสียในถิ่นทุรกันดารเป็นแพะรับบาป 11 อาโรนจะถวายวัวเป็นเครื่องไถ่บาปของตน และจะทำการลบมลทินบาปตนเอง กับครอบครัวของตน เขานำวัวเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของเขาเอง 12 และอาโรนจะเอากระถางไฟที่มีถ่านลุกอยู่เต็มมาจากแท่นบูชาต่อพระพิภคร์พระเยโฮวาห์ และเครื่องหอมทุบละเอียดสองกำมือนำเข้าไปภายในม่าน 13 แล้วเอาเครื่องหอมนั้นใส่ไฟถวายต่อพระพิภคร์พระเยโฮวาห์

ให้ควันเครื่องหอมขึ้นคลุมพระที่นั่งกรุณาซึ่งอยู่เหนือหีบพระโอวาท เพื่อเขาจะไม่ตาย 14 เขาจะเอาเลือดวัวมาประพรมด้วยนิ้วมือของตนบนพระที่นั่งกรุณาข้างตะวันออก แล้วจะประพรมเลือดที่หน้าพระที่นั่งกรุณาเจ็ดครั้งด้วยนิ้วของเขา 15 แล้วอาโรนจะฆ่าแพะอันเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับประชาชน และนำเลือดแพะเข้าไปภายในม่าน และเอาเลือดแพะไปกระทำ เช่นเดียวกับกระทำเลือดวัว คือประพรมบนพระที่นั่งกรุณาและที่ข้างหน้าพระที่นั่งกรุณานั้น 16 ดังนี้แหละเขาจะทำการลบมลทินของสถานที่บริสุทธิ์นั้น เพราะเหตุมลทินของคนอิสราเอลและเพราะเหตุการละเมิดเพราะบาปทั้งสิ้นของเขา และอาโรนจะกระทำต่อพลับพลาแห่งชุมนุมซึ่งอยู่กับเขากึ่งกลางมลทินของประชาชน 17 อย่าให้มีผู้ใดอยู่ในพลับพลาแห่งชุมนุมเมื่ออาโรนเข้าไปทำการลบมลทินในสถานที่บริสุทธิ์นั้น จนกว่าเขาจะออกมาและทำการลบมลทินสำหรับตัวเขาและสำหรับครอบครัวของเขาและสำหรับบรรดาชุมนุมชนอิสราเอล

(10) อสย 53:5-6 (11) สบ 7:27; 9:7 (12) อพย 30:34-38 (13) อพย 25:21; 28:34 (14) ลนต 4:5-6, 17; สบ 9:25 (15) สบ 2:17; 6:19; 7:27 (16) อพย 29:36; 30:10 (17) อพย .4:3; ลก 1:10

18 และอาโรนจะออกไปยังแท่นซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และทำการลบมลทินแท่นนั้น เขาจะเอาเลือดวัวเลือดแพะเจิมที่เชิงงอนของแท่นโดยรอบ

19 และเอาเนืวจุ่มเลือดประพรมบนแท่นนั้นเจ็ดครั้ง และชำระกระทำให้แท่นบริสุทธิ์พ้นจากมลทินของคนอิสราเอล

20 เมื่ออาโรนเสร็จการลบมลทินของสถานที่บริสุทธิ์ และพลับพลาแห่งชุมนุมและแท่นบูชาแล้ว เขาจะนำแพะตัวที่เป็นอยู่ออกมา

21 และอาโรนจะเอามือทั้งสองวางบนหัวแพะที่มีชีวิตนั้น และกล่าวคำสารภาพบรรดาความชั่วช้าของคุณอิสราเอล และการละเมิดทั้งหมด และบาปทั้งสิ้นให้ตกลงบนหัวแพะนั้น และให้คนที่เตรียมมือไว้พร้อมแล้วมานำแพะไปปล่อยเสียในถิ่นทุรกันดาร

22 แพะนั้นจะแบกความชั่วช้าทั้งหมดไปยังที่เปลี่ยว แล้วเขาก็ปล่อยให้แพะนั้นเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร

23 แล้วอาโรนจะเข้ามาในพลับพลาแห่งชุมนุม เขาจะเปลื้องเครื่องแต่งกายผ้าป่านชุดที่แต่งเข้าไปในสถานที่บริสุทธิ์ ออกเสียเก็บไว้ที่นั่น

24 และเขาจะชำระตัวในน้ำในที่บริสุทธิ์แล้วสวมเครื่องแต่งกายของตน และเดินออกมาถวายเครื่องเผาบูชาของตน และเครื่องเผาบูชาของประชาชน และทำการลบมลทินของตนเองกับประชาชนทั้งหลาย

25 เขาจะเอาไขมันของเครื่องบูชาไถ่บาปไปเผาเสียบนแท่น

26 ผู้ที่นำแพะซึ่งเป็นแพะรับบาปนั้นจะต้องชักเสื้อผ้าของตนและอาบน้ำ แล้วต่อมาจึงจะเข้าในค่ายได้

27 เขาจะเอาวัวซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และแพะซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ที่อาโรนเอาเลือดไปทำการลบมลทินสถานบริสุทธิ์นั้นไปเสียข้างนอกค่าย และเขาจะเผาเนื้อหนังและมูลเสียด้วยไฟ

28 ผู้ที่ทำการเผาก็ต้องชักเสื้อผ้าของตนและอาบน้ำ ภายหลังเขาจึงจะกลับเข้าค่ายได้

29 ให้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรแก่เจ้าทั้งหลายว่า ในวันที่สิบเดือนที่เจ็ด เจ้าต้องถ่อมใจลง ไม่กระทำการงานสิ่งใด ทั้งตัวชาวเมืองเองหรือคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้า

30 เพราะว่าในวันนั้นปุโรหิตจะทำการลบมลทินบาปของเจ้า และชำระเจ้า เจ้าจะสะอาดต่อ

(18) อพย 29:36 (19) ลนต 16:14 (21) ลนต 5:5; 26:40 (22) ลนต 8:14; 14:7

(23) ลนต 16:4; อสค 42:14 (25) ลนต 1:8; 4:10 (26) ลนต 15:5

(27) ลนต 4:12 (29) ลนต 23:27-32 (30) ยรม 33:8

พระพักตร์พระเยโฮวาห์ พ้นจาก
บาปทั้งสิ้นของเจ้า

31 เป็นวันสะบาโตให้เจ้าทั้งหลายหยุดพักสงบ และเจ้าต้อง
ถ่อมใจลง ทั้งนี้ให้เป็นกฎเกณฑ์
ถาวรตลอดไป

32 ปุโรหิตผู้ที่ถูกเจิม และถูก
สถาปนาให้ปรนนิบัติในตำแหน่ง
ปุโรหิตแทนบิดาของตน
จะต้องทำการลบมลทินโดยสวม
เสื้อปาน คือเครื่องยศอันบริ-
สุทธิ์

33 ให้เขาทำการลบมลทินแก่
สถานที่บริสุทธิ์ และเขาจะทำการ
ลบมลทินให้แก่พลับพลา
แห่งชุมนุม และให้แก่แท่น และ
เขาจะทำการลบมลทินให้แก่ปุ-
โรหิตและประชาชนทั้งหมดใน
ชุมนุมชนนั้น

34 ทั้งนี้ให้เป็นกฎเกณฑ์ถาวร
แก่เจ้าทั้งหลาย ให้ทำการลบ
มลทินบาปเพื่อคนอิสราเอลปีละ
ครั้ง เพราะบาปทั้งสิ้นของเขา”
และเขาก็กระทำตามที่พระเย-
โฮวาห์ทรงบัญชากับโมเสสไว้

ชีวิตของเนื้อหนังอยู่ในเลือด
17 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ
โมเสสว่า

2 “จงกล่าวแก่อาโรนและบุตร
ชายทั้งหลายของเขา และแก่
บรรดาคนอิสราเอลว่า ต่อไปนี้
เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรง

บัญชาไว้ว่า

3 ถ้าคนใดในวงศ์วานอิสราเอล
ฆ่าวัวหรือลูกแกะ หรือแพะใน
ค่าย หรือฆ่าภายนอกค่าย

4 และมีได้นำมาที่ประตูพลับ-
พลาแห่งชุมนุมเพื่อถวายเป็น
ของบูชาแด่พระเยโฮวาห์ที่หน้า
พลับพลาแห่งพระเยโฮวาห์ ผู้
นั้นต้องมีโทษด้วยมีบาปเรื่อง
เลือด คือเขาทำให้เลือดตก ผู้
นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากชนชาติ
ของตน

5 ทั้งนี้เพื่อประสงค์ให้คนอิส-
ราเอลนำเครื่องถวายซึ่งเขาฆ่าที่
พื้นที่มาถวายแด่พระเยโฮวาห์
มายังปุโรหิตที่ประตูพลับพลา
แห่งชุมนุม และเอาสัตว์นั้นเป็น
สันติบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์

6 และปุโรหิตจะเอาเลือดสัตว์
นั้นประพรมบนแท่นบูชาพระ
เยโฮวาห์ที่ประตูพลับพลาแห่ง
ชุมนุม และเผาไขมันให้เป็น
กลิ่นที่พอพระทัยถวายแด่พระ
เยโฮวาห์

7 เขาก็จะไม่ถวายบูชาแก่ภูตผี
ปีศาจอีกต่อไปซึ่งเขาทั้งหลาย
เล่นชู้กัน ให้เรื่องนี้เป็นกฎ
เกณฑ์แก่เขาตลอดชั่วอายุของ
เขา

8 และเจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า วงศ์
วานอิสราเอลคนใดหรือคนต่าง
ตัวคนใดผู้อาศัยอยู่ในหมู่พวก

(31) ลนต 23:27, 32 (32) อพย 29:29-30; ลนต 4:3 (34) ลนต 23:31; สบ 9:7, 25
(3) พบญ 12:5, 15, 21 (4) รม 5:13 (5) พบญ 12:1-27 (6) ลนต 3:2; กตว 18:17
(7) พบญ 32:17; อสค 32:8 (8) ลนต 1:2-3; 18:26

เจ้า ผู้ถวายเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสัตวบูชา

9 และมีได้นำเครื่องบูชานั้นมาที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมเพื่อถวายแด่พระเยโฮวาห์ ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของตน

10 ถ้าผู้ใดก็ตามในวงศ์วานอิสราเอลหรือในพวกคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้ารับประทานครบเลือดในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เราจะตั้งหน้าของเราต่อผู้รับประทานครบเลือดนั้น และจะตัดเขาออกเสียจากชนชาติของตน

11 เพราะว่าชีวิตของเนื้อหนังอยู่ในเลือด เราได้ให้เลือดแก่เจ้าเพื่อใช้บนแท่น เพื่อกระทำการลบมลทินบาปแห่งจิตวิญญาณของเจ้า เพราะว่าเลือดเป็นที่ทำการลบมลทินบาปแห่งจิตวิญญาณ

12 เพราะฉะนั้นเราจึงได้พูดกับคนอิสราเอลว่า ในพวกเจ้าอย่าให้คนใดรับประทานครบเลือดเลย หรือคนต่างด้าวผู้อาศัยท่ามกลางเจ้าก็อย่าได้รับประทานครบเลือด

13 คนอิสราเอลคนใดหรือคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้า ไปล่าสัตว์หรือนกเพื่อนำมารับประทานครบก็ให้หลังเลือดออกแล้ว

เอาผู้ถูกลบ

14 เพราะว่าชีวิตของเนื้อหนังทั้งปวงอยู่ในเลือด เลือดของสิ่งใดก็ตามคือชีวิตของสิ่งนั้นเอง เพราะฉะนั้นเราจึงได้กล่าวแก่ลูกหลานอิสราเอลว่า เจ้าอย่ารับประทานครบเลือดของเนื้อหนังใดๆเลย เพราะว่าชีวิตของเนื้อหนังทั้งปวงคือเลือดนั้นเอง ผู้ใดก็ตามรับประทานครบเลือดนั้นก็ต้องถูกตัดขาดเสีย

15 และทุกคนไม่ว่าชาวเมืองหรือคนต่างด้าว ผู้รับประทานครบสัตว์ที่ตายเองหรือสัตว์ที่ถูกสัตว์อื่นกัดตาย ต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำ และเป็นมลทินอยู่จนถึงเวลาเย็น แล้วจึงจะสะอาดได้

16 แต่ถ้าเขาไม่ซักเสื้อผ้าหรืออาบน้ำ เขาต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา”

ทรงห้ามความผิด

ฝ่ายศีลธรรมทุกอย่าง

18 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า

3 เจ้าทั้งหลายอย่ากระทำดังที่เขากระทำกันในแผ่นดินอียิปต์ ซึ่งเจ้าเคยอาศัยอยู่นั้น และเจ้าอย่ากระทำดังที่เขากระทำกันในแผ่นดินคานาอัน ซึ่งเรากำลังพา

(9) ลนต 14:23 (10) ปฐก 9:4 (11) ปฐก 9:4 (13) ลนต 7:26 (14) ปฐก 9:4

(15) อพย 22:31; ลนต 7:24 (16) ลนต 5:1 (2) อพย 6:7; ลนต 11:44-45; 19:3

(3) อพย 23:24; ลนต 18:24-30; พบญ 12:30-31

เจ้าไปนั้น เจ้าอย่าดำเนินตาม
กฎของเขา

4 เจ้าทั้งหลายจงกระทำตามคำ
ตัดสินของเราและรักษากฎของ
เราและดำเนินตาม เราคือ
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า

5 เพราะฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจึง
ต้องรักษากฎเกณฑ์ของเรา และ
คำตัดสินของเรา ด้วยการกระทำ
ตามนั้นแหละ มนุษย์จึงจะมี
ชีวิตอยู่ได้ เราคือพระเยโฮวาห์

6 อย่าให้ผู้ใดในพวกเจ้าเข้าใกล้
ญาติสนิทของตนเพื่อเปิดกายที่
เปลือยเปล่าของเขา เราคือพระ
เยโฮวาห์

7 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่า
ของบิดาเจ้าหรือกายที่เปลือย
เปล่าของมารดาเจ้า นางเป็น
มารดาของเจ้า เจ้าอย่าเปิดกาย
ที่เปลือยเปล่าของนางเลย

8 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่า
ของภรรยาของบิดาเจ้า เพราะ
เป็นกายที่เปลือยเปล่าของบิดา
เจ้า

9 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่า
ของพี่สาวหรือน้องสาวของเจ้า
คือบุตรสาวของบิดาเจ้า หรือ
บุตรสาวของมารดาเจ้า ไม่ว่า
เธอจะเกิดที่บ้านหรือเกิดต่าง
แดนก็ตาม

10 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือย
เปล่าของบุตรสาวของบุตรชาย

เจ้า หรือกายที่เปลือยเปล่าของ
บุตรสาวของบุตรสาวเจ้า เพราะ
ว่ากายที่เปลือยเปล่าของเขาก็
เป็นกายที่เปลือยเปล่าของเจ้า
เอง

11 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือย
เปล่าของบุตรสาวของภรรยา
ของบิดาเจ้า ซึ่งเกิดจากบิดาเจ้า
เอง เพราะว่าเธอเป็นพี่สาวหรือน้อง
สาวของเจ้า

12 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือย
เปล่าของพี่สาวหรือน้องสาวของ
บิดาเจ้า เพราะเธอเป็นญาติ
ผู้หญิงที่ใกล้ชิดของบิดาเจ้า

13 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือย
เปล่าของพี่สาวหรือน้องสาวของ
มารดาเจ้า เพราะเธอเป็นญาติ
ผู้หญิงที่ใกล้ชิดของมารดาเจ้า

14 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือย
เปล่าของพี่ชายหรือน้องชายของ
บิดาเจ้า คือเจ้าอย่าเข้าหาภรรยา
ของเขา เพราะเธอเป็นป้าของ
เจ้า

15 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือย
เปล่าของลูกสะใภ้ของเจ้า เธอ
เป็นภรรยาบุตรชายเจ้า เจ้าอย่า
เปิดกายที่เปลือยเปล่าของเธอ
เลย

16 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือย
เปล่าของภรรยาของพี่ชายหรือน้อง
ชายของเจ้า เพราะเป็นกาย
ที่เปลือยเปล่าของพี่น้องผู้ชาย

(4) อสค 20:19 (8) ปฐก 35:22
(9) ลนต 18:11; พบญ 27:22
(12) ลนต 20:19 (14) ลนต 20:20

ของเจ้า

17 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของผู้หญิงคนใดคนหนึ่ง และของบุตรสาวของนาง และเจ้านำบุตรสาวของบุตรชายของนาง หรือบุตรสาวของบุตรสาวของนางไปเปิดกายที่เปลือยเปล่า เพราะว่าพวกเธอเป็นญาติผู้หญิงที่ใกล้ชิดของนาง เป็นการชั่วร้ายนัก

18 และเจ้าอย่าพาภรรยาไปหาพี่สาวหรือน้องสาวของนางเพื่อจะก่อกวนและเปิดกายที่เปลือยเปล่าของเธอ ขณะเมื่อภรรยายังมีชีวิตอยู่

19 และเจ้าอย่าเข้าใกล้ผู้หญิงคนใดคนหนึ่งเพื่อเปิดกายที่เปลือยเปล่าของนาง トラบใดที่นางยังถูกแยกไว้ต่างหากเพราะมลทินของนาง

20 เจ้าอย่าร่วมหลับนอนกับภรรยาของเพื่อนบ้านของเจ้า กระทำให้ตัวเจ้าลามกอนาจารกับนาง

21 เจ้าอย่าถวายเป็นเจ้าของให้พระโมเสสด้วยให้ลุยไฟ และอย่ากระทำให้พระนามพระเจ้าของเจ้าเสื่อมเกียรติ เราคือพระเยโฮวาห์

22 เจ้าอย่าร่วมหลับนอนกับผู้ชายใช้ต่างผู้หญิง เป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน

23 เจ้าอย่าสมสู่กับสัตว์เดียรัจฉาน กระทำตนให้ลามกอนาจาร หรืออย่าให้หญิงคนใดยอมตัวสมสู่กับสัตว์เดียรัจฉาน ดังนี้ เป็นเรื่องกามวิปลาสน์

24 เจ้าทั้งหลายอย่ากระทำตัวให้ลามกอนาจารด้วยสิ่งเหล่านี้เลย เพราะว่าบรรดาประชาชาติที่เราได้ไล่ไปเสียต่อหน้าเจ้านั้น กระทำบรรดาความลามกอนาจารอย่างนี้เอง

25 และแผ่นดินนั้นก็ลามก เราจึงต้องลงโทษความชั่วช้าแก่แผ่นดินนั้น และแผ่นดินก็สำรองเอาพลเมืองของตนออกเสีย

26 เหตุฉะนั้น เจ้าทั้งหลายจะต้องรักษากฎเกณฑ์ของเราและคำตัดสินของเรา และอย่ากระทำการที่น่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นผู้ใดในชาติของเจ้าเองหรือคนต่างด้าวใดๆ ที่อาศัยอยู่ในหมู่พวกเจ้า

27 (ประชาชนในแผ่นดินผู้อยู่ก่อนเจ้าได้กระทำบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ ดังนั้นแผ่นดินจึงเป็นมลทิน)

28 เกลือกว่าเมื่อเจ้าทั้งหลายทำให้แผ่นดินเป็นลามก แผ่นดินก็จะสำรองเจ้าออก ดังที่แผ่นดินได้สำรองประชาชาติที่อยู่ก่อนเจ้าออกไปนั้น

29 เพราะผู้ใดก็ตามกระทำการ

(17) สดต 20:14 (18) 1 ซมอ 1:6, 8 (19) สดต 15:24; 20:18; อสด 18:6

(20) สดต 20:10 (21) สดต 20:2-5; 1 พกษ 11:7 (22) สดต 20:13 (23) อพย 22:19

(24) พบญ 18:12 (25) สดต 18:28; 20:22 (26) สดต 18:5, 30 (28) ยรม 9:19

ที่น่าสะอิดสะเอียนใดๆเหล่านี้ ผู้กระทำสิ่งเหล่านี้จะต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของตน 30 เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงรักษากฎหมายของเรา เจ้าอย่าประพฤติตามธรรมเนียมอันน่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ ซึ่งเขาประพฤติกันมาก่อนเจ้า และอย่าทำตัวเจ้าให้เป็นมลทินด้วยสิ่งเหล่านี้ เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า”

19 **วิธีใช้พระราชบัญญัติ**
พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2”จงกล่าวแก่บรรดาชุมนุมชนอิสราเอลว่า เจ้าทั้งหลายจงเป็นคนบริสุทธิ์ เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าเป็นผู้บริสุทธิ์ 3 เจ้าทุกคนต้องเคารพมารดาและบิดาของตน และเจ้าต้องรักษาบรรดาสะบาโตของเรา เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า 4 อย่าให้ผู้ใดกลับนับถือรูปเคารพ หรือหล่อพระไว้เป็นรูปเคารพสำหรับตน เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า 5 เมื่อเจ้าถวายสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์ จงถวายด้วยความเต็มใจ 6 เจ้าจงรับประทานเครื่องบูชา

ในวันรุ่งขึ้น ถ้ามีส่วนใดเหลืออยู่จนวันที่สาม จงเผาไฟเสีย 7 ถ้าเอาเครื่องบูชานั้นมารับประทานในวันที่สามก็เป็นที่น่าสะอิดสะเอียน ไม่เป็นที่โปรดปรานเลย 8 เพราะฉะนั้นทุกคนที่รับประทานเครื่องบูชานั้นต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา เพราะเขาได้ลบหลู่สิ่งบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์ ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของตน 9 เมื่อเจ้าทั้งหลายเกี่ยวข้าวในนา อย่าเกี่ยวเก็บข้าวที่ขอบนาให้หมด เมื่อเกี่ยวแล้วก็อย่าเก็บข้าวที่ตก 10 อย่าเก็บผลที่สวนองุ่นให้หมด เจ้าอย่าเก็บองุ่นที่ตกในสวนของเจ้า จงเหลือไว้ให้คนยากจนและคนต่างด้าวบ้าง เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า 11 เจ้าอย่าลักทรัพย์ หรือโกง หรือมูสาต่อกัน 12 อย่าสาบานออกนามของเราเป็นความเท็จ หรือกระทำให้พระนามพระเจ้าของเจ้าเป็นที่เหยียดหยาม เราคือพระเยโฮวาห์ 13 เจ้าอย่าฉ้อโกงเพื่อนบ้าน หรือปล้นเขา อย่าให้ค้ำจางของลูกจ้างค้างอยู่กับเจ้าจนถึงรุ่งเช้า 14 เจ้าอย่าแข่งคนหูหนวก หรือ

(30) ลนต 18:2-3; 22:9 (2) ลนต 11:44 (3) อพย 16:23; 20:8, 12 (4) อพย 20:4; 34:7 (5) ลนต 7:16 (9) พบญ 24:19-22 (11) อพย 20:15-16 (12) ลนต 18:21; พบญ 5:11 (13) อพย 22:7-15; พบญ 24:15 (14) พบญ 27:18

วางของให้คนตาบอดสะดุด แต่เจ้าจงยำเกรงพระเจ้าของเรา เราคือพระเยโฮวาห์

15 เจ้าอย่าพิพากษาด้วยความอยุติธรรม เจ้าอย่าล่าเอียงเข้าข้างคนจนหรือเห็นแก่หน้าผู้เป็นใหญ่ แต่เจ้าจงพิพากษาเพื่อนบ้านของเราด้วยความชอบธรรม

16 อย่าเที่ยวขึ้นเที่ยวลงคอยสื่อเสียดท่ามกลางชนชาติของตน และอย่าปองร้ายต่อเลือดของเพื่อนบ้าน เราคือพระเยโฮวาห์

17 อย่าเกลียดชังพี่น้องของเจ้าอยู่ในใจ แต่เจ้าจงตักเตือนเพื่อนบ้านของเรา เพื่อเจ้าจะไม่ต้องรับโทษเพราะเขา

18 เจ้าอย่าแก้แค้น หรือผูกพยาบาทลูกหลานญาติพี่น้องของเรา แต่เจ้าจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง เราคือพระเยโฮวาห์

19 เจ้าจงรักษากฎเกณฑ์ของเรา เจ้าอย่าประสมสัตว์ของเจ้ากับสัตว์ประเภทอื่น เจ้าอย่าหว่านพืชปนกันสองชนิดในนาของเจ้า อย่าใช้เครื่องแต่งกายที่ทำด้วยขนสัตว์ปนด้วยป่าน

20 ถ้าผู้ใดเข้านอนกับผู้หญิงที่เป็นทาสี ที่ชายอีกคนหนึ่งซื้อไว้แล้วแต่ยังมีได้ถ้อย หรือ

ปล่อยเป็นอิสระ ต้องลงโทษเธอ แต่อย่าให้ถึงตาย เพราะว่าทาสีนั้นยังไม่เป็นอิสระ

21 แต่ให้ผู้นั้นนำเครื่องบูชาได้ การละเมิดสำหรับตัวเขาถวาย แต่พระเยโฮวาห์ที่ประตูปลับ-พล่าแห่งชุมนุม คือแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาได้การละ-เมิด

22 และปุโรหิตจะทำการลบมลทินบาปของเขาด้วยถวายเป็นเครื่องบูชาได้การละ-เมิดต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะบาปซึ่งเขาได้กระทำไป และให้เขาได้รับการอภัยบาปที่เขาได้กระทำไปนั้นเสีย

23 เมื่อเจ้าเข้าไปในแผ่นดินและปลูกต้นไม้ทุกชนิดที่มีผลเป็นอาหาร ผลที่ได้นั้นต้องเป็นผลที่ต้องห้าม สามปีเป็นผลที่ต้องห้ามแก่เจ้า เจ้าอย่ารับประทานเลย

24 และปีที่สี่ ผลที่ได้ทั้งหมดจะเป็นของบริสุทธิเพื่อใช้ในการสรรเสริญพระเยโฮวาห์

25 แต่ในปีที่ห้าเจ้าจงรับประทานผลไม้นั้นได้ เพื่อจะบังเกิดผลทวีขึ้นเพื่อเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา

26 เจ้าอย่ารับประทานเนื้อสัตว์ที่มีเลือดในเนื้อนั้น เจ้าอย่าเป็นหมอมือหรือเป็นหมอดู

(15) อพย 23:3, 6 (16) อพย 23:7; สภข 11:13

(17) มธ 18:15 (18) พบญ 32:35

(20) พบญ 22:23-27

27 เจ้าอย่ากันผมที่จอนหูหรือกันริมเคราของเจ้า

28 เจ้าอย่าเชือดเนื้อของเจ้า เพราะเหตุมีคนตาย หรือสักเป็นเครื่องหมายใด ๆ ลงที่ตัวเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์

29 อย่าทำบุตรสาวของตนให้เป็นคนลามกด้วยให้เป็นหญิงโสเภณี เกลือกว่าแผ่นดินนั้นจะเป็นถิ่นโสเภณี และแผ่นดินจะเต็มด้วยความลามก

30 เจ้าจงถือรักษาสะบาโตทั้งหลายของเรา และแสดงความเคารพต่อสถานบริสุทธิ์ของเรา เราคือพระเยโฮวาห์

31 อย่าไปหาคนทรงหรือพ่อมดแม่มด อย่าเที่ยวค้นหาให้ตนมลทินไปเพราะเขาเลย เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า

32 เจ้าจงลุกขึ้นคำนับคนผมหงอก และเคารพต่อหน้าคนชรา และจงยำเกรงพระเจ้าของเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์

33 เมื่อคนต่างดาวอาศัยอยู่กับเจ้าในแผ่นดินของเจ้า อย่าข่มเหงเขา

34 คนต่างดาวที่อาศัยอยู่กับเจ้านั้นก็เหมือนกับชาวเมืองของเจ้า เจ้าจงรักเขาเหมือนกับรักตัวเอง เพราะว่าเจ้าเคยเป็นคนต่างดาวในแผ่นดินอียิปต์ เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า

35 เจ้าอย่ากระทำให้ผิดในการพิพากษา ในการวัดความยาวหรือชั่งน้ำหนักหรือนับจำนวน

36 เจ้าจงใช้ตาซึ่งเที่ยงตรง ลูกตุ้มเที่ยงตรง เอฟาห์เที่ยงตรง และอินเที่ยงตรง เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ได้พาเจ้าออกมาจากแผ่นดินอียิปต์

37 ดั่งนี้แหละเจ้าจงรักษากฎเกณฑ์ทั้งหมดของเราและคำตัดสินของเราทั้งสิ้นและกระทำตาม เราคือพระเยโฮวาห์

โทษสำหรับการผิดศีลธรรม
20 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2 "จงกล่าวแก่คนอิสราเอลซ้ำอีกว่า คนอิสราเอลคนใดหรือคนต่างดาวคนใดที่อาศัยอยู่ในอิสราเอล ผู้ที่มอมเชื้อสายของตนให้แก่พระโมเลค ผู้นั้นต้องมีโทษถึงตายเป็นแน่ ให้ประชาชนแห่งแผ่นดินเอาหินขว้างเขาเสียให้ตาย

3 และเราจะตั้งหน้าของเราต่อผู้ผู้นั้น และจะตัดเขาออกเสียจากท่ามกลางชนชาติของตน เพราะว่าเขาได้มอมเชื้อสายของเขาแก่พระโมเลค กระทำให้สถานบริสุทธิ์ของเราเป็นมลทิน และลบหลู่นามบริสุทธิ์ของเรา

4 และถ้าประชาชนในแผ่นดินนั้นไม่เอาใจใส่ที่จะฆ่าคนนั้น

(28) ยรม 16:6 (29) พบญ 22:21; 23:17-18 (30) ปญจ 5:1 (31) ลนต 20:6, 27 (32) ลนต 19:14; 1 ทธ 5:1 (33) อพย 22:21 (34) อพย 12:48; พบญ 10:19 (36) พบญ 25:13 (37) ลนต 18:4-5 (2) ลนต 18:2, 21 (3) ลนต 17:10

เมื่อเขาให้เชื้อสายแก่พระโมเสส
 5 เราจะตั้งหน้าของเราต่อสู้นั้น
 และต่อสู้กับครอบครัวของเขา
 และจะตัดเขาและผู้ใดที่ทำตาม
 เขาในการเล่นชู้กับพระโมเสส
 ออกเสียจากชนชาติของตน
 6 ผู้ที่หันไปหาคนทรงเจ้าเข้าผี
 หรือพวกพ่อมดหมอผี เล่นชู้กับ
 เขา เราจะตั้งหน้าของเราต่อสู้นั้น
 และจะตัดเขาออกเสียจาก
 ชนชาติของตน
 7 เหตุฉะนั้น เจ้าจงชำระตัวให้
 บริสุทธิ์ เพราะเราคือพระเยโฮวาห์
 พระเจ้าของเจ้า
 8 จงรักษากฎเกณฑ์ของเราและ
 กระทำตาม เราคือพระเยโฮวาห์
 ผู้ตั้งเจ้าไว้ให้บริสุทธิ์
 9 เพราะว่าทุกคนที่ แช่งบิ ดา
 หรือมารดาของตนจะต้องมีโทษ
 ถึงตายเป็นแน่ เขาได้แช่งบิ ดา
 หรือมารดาของเขา ให้โลหิตของ
 ผู้นั้นตกอยู่บนผู้นั้นเอง
 10 ถ้าผู้ใดร่วมประเวณีกับภรรยา
 ของผู้อื่น คือเขาได้ร่วมประ
 เวณีกับภรรยาของเพื่อนบ้าน
 ต้องให้ผู้ร่วมประเวณีทั้งชาย
 และหญิงนั้นมีโทษถึงตายเป็น
 แน่
 11 ผู้ชายที่หลับนอนกับภรรยา
 ของบิดาตน ก็ได้เปิดกายที่
 เปลือยเปล่าของบิดาตน ทั้งสอง
 คนนั้นจะต้องถูกประหารให้ตาย

อย่างแน่นอน ให้โลหิตของผู้นั้น
 ตกอยู่บนผู้นั้นเอง
 12 ถ้าผู้ใดเข้านอนกับลูกสะใภ้
 ต้องให้ทั้งสองคนนั้นมีโทษถึง
 ตายเป็นแน่ เพราะเขาได้กระทำ
 กามวิปลาสน์ ให้โลหิตของผู้นั้น
 ตกอยู่บนผู้นั้นเอง
 13 ถ้าชายคนใดคนหนึ่งหลับ
 นอนกับผู้ชายด้วยกันเหมือน
 อย่างที่เขาหลับนอนกับผู้หญิง
 ทั้งสองคนก็ได้กระทำการที่น่า
 สะอิดสะเอียน ทั้งสองคนนั้นจะ
 ต้องถูกประหารให้ตายอย่างแน
 นอน ให้โลหิตของผู้นั้นตกอยู่
 บนผู้นั้นเอง
 14 และถ้าชายใดได้ภรรยาและ
 ได้มารดาของนางมาเป็นภรรยา
 ด้วย นี่เป็นเรื่องชั่วนัก ให้เผา
 ทั้งชายนั้นและหญิงทั้งสองนั้น
 เสียด้วยไฟ เพื่อว่าจะไม่มีความ
 ชั่วร้ายในหมู่พวกเขา
 15 ถ้าชายใดสมสู่กับสัตว์เดีย
 รัจฉาน ต้องให้ชายคนนั้นมีโทษ
 ถึงตายเป็นแน่ และเจ้าจงฆ่า
 สัตว์เดียรัจฉานนั้นเสียให้ตาย
 16 ถ้าหญิงคนใดเข้าใกล้สัตว์
 เดียวรัจฉาน และเข้านอนกับมัน
 เจ้าจงฆ่าหญิงนั้นและสัตว์เดีย
 รัจฉานนั้นเสียให้ตาย ทั้งสอง
 ต้องมีโทษถึงตายเป็นแน่ ให้
 โลหิตของผู้นั้นตกอยู่บนผู้นั้น
 เอง

(6) ลนต 19:31 (7) ลนต 19:2; สบ 12:14 (8) อพย 31:13 (9) อพย 12:17
 (10) อพย 20:14 (11) ลนต 18:7-8 (12) ลนต 18:15 (13) ลนต 18:22; พบญ 23:17
 (14) ลนต 18:17; พบญ 27:22 (15) ลนต 18:23

17 ถ้าชายใดพาพี่สาวหรือน้องสาวของตน คือบุตรสาวของบิดาหรือบุตรสาวของมารดา และดูการเปลือยกายของเธอและเธอก็ดูการเปลือยกายของเขา นี่เป็นสิ่งที่น่าอายมาก เขาจะต้องถูกตัดขาดท่ามกลางสายตาของชนชาติของเขา เพราะเขาได้เปิดกายที่เปลือยเปล่าของพี่สาวน้องสาวของเขา เขาต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา

18 ถ้าชายใดเข้านอนกับหญิงผู้มีประจำเดือน และเปิดกายที่เปลือยเปล่าของเธอ เขาได้กระทำให้แหล่งโลหิตของเธอเปิด ส่วนเธอก็เปิดแหล่งโลหิตของเธอ เขาทั้งสองจะต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของเขา

19 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของพี่สาวหรือน้องสาวมารดาเจ้า หรือพี่สาวน้องสาวของบิดาเจ้า เพราะผู้ที่ได้เปิดกายที่เปลือยเปล่าของญาติสนิท เขาจะต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา

20 ถ้าชายคนใดคนหนึ่งหลับนอนกับภรรยาของลุง เขาได้เปิดกายที่เปลือยเปล่าของลุง ทั้งสองจะต้องรับโทษบาปของเขา เขาจะต้องตายโดยไม่มีบุตร

21 ถ้าชายคนใดคนหนึ่งเอาภรรยาของพี่ชายหรือน้องชาย

ไป ก็เป็นการมลทิน เขาได้เปิดกายที่เปลือยเปล่าของพี่ชายหรือน้องชาย เขาเหล่านั้นจะต้องไม่มีบุตร

22 เพราะฉะนั้น เจ้าจงรักษากฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของเรา และคำตัดสินทั้งสิ้นของเราและกระทำตาม เพื่อว่าแผ่นดินซึ่งเรานำเจ้าให้มาอยู่นั้นจะมีได้สำรอกเจ้าให้ออกไปเสีย

23 และเจ้าอย่าดำเนินตามธรรมเนียมของประชาชาติที่เราไล่ไปเสียให้พ้นหน้าเจ้า ด้วยว่า เขาทั้งหลายได้ประพฤติผิดในสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ เราจึงเกลียดชังเขา

แผ่นดินที่มีน้ำนม

และน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์

24 แต่เราได้บอกเจ้าแล้วว่า เจ้าทั้งหลายจะได้รับแผ่นดินนี้เป็นมรดก เราจะให้แก่เจ้าเป็นกรรมสิทธิ์ เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ได้แยกเจ้าออกจากชนชาติทั้งหลาย

25 เหตุฉะนั้น เจ้าจงแยกแยะความแตกต่างระหว่างสัตว์สะอาดและสัตว์มลทิน ระหว่างนกมลทินและนกสะอาด เจ้าอย่ากระทำตัวให้เป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนด้วยสัตว์หรือคนหรือสิ่ง

(17) ลนต 18:9 (18) ลนต 15:24; 18:19 (19) ลนต 18:12-13 (20) ลนต 18:14 (21) ลนต 18:16 (22) ลนต 18:25-26, 28 (23) ลนต 18:3, 24, 27 (24) อพย 3:17; 6:8; 13:5; 19:5; 33:1-3, 16; ลนต 20:26 (25) ลนต 10:10; 11:1

มีชีวิตในลักษณะใดๆ ที่เลื้อยคลานอยู่บนดิน ซึ่งเราได้แยกให้เจ้าแล้วว่าเป็นสิ่งมลทิน

26 เจ้าต้องบริสุทธิ์สำหรับเรา เพราะเราคือพระเยโฮวาห์บริสุทธิ์ และได้แยกเจ้าออกจากชนชาติทั้งหลายเพื่อเจ้าจะเป็นของเรา

27 ชายหรือหญิงคนใดที่เป็นคนทรงหรือพอมดแม่มด จะต้องมีโทษถึงตายเป็นแน่ จงเอาหินขว้างให้ตาย ให้โลหิตของผู้นั้นตกอยู่บนผู้ตนเอง”

พฤติกรรมและคุณสมบัติ

21 ของพวกปุโรหิต
พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงกล่าวแก่บรรดาปุโรหิต คือลูกหลานของอาโรนและสั่งเขาว่า อย่าให้ผู้ใดกระทำตัวให้มลทินด้วยเรื่องศพในหมู่ประชาชน

2 เว้นแต่ญาติที่สนิทที่สุดคือ มารดา บิดา บุตรชายหญิง พี่ชายน้องชาย

3 หรือพี่สาวน้องสาวพรหมจารีผู้ที่ยังสนิทกับเขา เพราะเธอยังไม่มีสามี เขาจึงยอมตัวเป็นมลทินเพราะเธอได้

4 อย่าให้เขามีมลทินคือกระทำให้ตนเองเป็นมลทิน เพราะเหตุเขาเป็นผู้ใหญ่ในหมู่ชนชาติของเขา

5 ห้ามมิให้เขาทั้งหลายโกนศีรษะ หรือกันริมเครา หรือเชือดเนื้อตัวเอง

6 พวกปุโรหิตต้องเป็นคนบริสุทธิ์ต่อพระเจ้าของตน และไม่กระทำให้พระนามของพระเจ้าเป็นที่เหยียดหยาม เพราะเขาทั้งหลายถวายเครื่องบูชาด้วยไฟแด่พระเยโฮวาห์ และพระกระยาหารแห่งพระเจ้าของเขาทั้งหลาย เพราะฉะนั้นเขาทั้งหลายจึงต้องบริสุทธิ์

7 ปุโรหิตจะแต่งงานกับหญิงโสเภณีหรือหญิงที่มีมลทินไม่ได้ หรือจะแต่งงานกับหญิงที่หย่าจากสามีก็ไม่ได้ เพราะปุโรหิตจะต้องบริสุทธิ์ แต่พระเจ้าของเขา

8 เจ้าจงชำระเขาให้บริสุทธิ์ เพราะเขาถวายพระกระยาหารแห่งพระเจ้าของเจ้า เขาจะต้องบริสุทธิ์สำหรับเจ้า เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ผู้ชำระเจ้าทั้งหลายให้บริสุทธิ์ เราบริสุทธิ์

9 บุตรสาวของปุโรหิตคนใด ถ้าเธอกระทำตัวให้มลทินโดยไปเป็นหญิงโสเภณีก็กระทำให้บิดาเป็นมลทิน จะต้องเผาเธอเสียด้วยไฟ

10 และผู้ที่เป็นมหาปุโรหิตในหมู่พวกพี่น้อง ผู้ถูกเจิมที่ศีรษะด้วยน้ำมัน และผู้ที่ได้รับการ

(26) สดต 19:2; 1 ปต 1:16 (27) สดต 19:31; 1 ซมอ 28:9 (1) สดต 19:28

(5) สดต 19:27; พบญ 14:1 (6) อพย 22:31; สดต 3:11 (7) พบญ 24:1; อสด 44:22

(8) สดต 8:12, 30; 11:44-45 (9) พบญ 22:21 (10) สดต 8:12; 10:6-7

สถาปนาที่จะสวมเสื้อยศ อย่าปล่อยผม หรือฉีกเสื้อผ้าของตน 11 อย่าให้เขาเข้าไปถูกต้องศพ หรือกระทำตัวให้มลทิน แม้ว่าศพนั้นเป็นบิดาหรือมารดาของเขา 12 อย่าให้เขาออกไปจากสถานบริสุทธิ์ หรือกระทำสถานบริสุทธิ์ของพระเจ้าให้เป็นมลทิน เพราะว่าการสถาปนาด้วยน้ำมันเจิมของพระเจ้าอยู่บนตัวเขา เราคือพระเยโฮวาห์ 13 เขาจะต้องมีภรรยาเป็นหญิงพรหมจารี 14 อย่าให้เขาแต่งงานกับหญิงม่าย แม้ร้าง หญิงที่มีมลทิน หรือหญิงโสเภณี เขาจะต้องหาหญิงพรหมจารีในชนชาติของเขามาเป็นภรรยา 15 เพื่อเขาจะมีได้กระทำให้เชื้อสายของเขาในหมู่ชนชาติของเขาเป็นมลทิน เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ผู้ตั้งเขาไว้ให้บริสุทธิ์” 16 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 17 “จงกล่าวแก่อาโรนว่า ผู้ใดก็ตามในเชื้อสายของเจ้าตลอดชั่วอายุที่มีตำหนิพิการใดๆ อย่าให้ผู้นั้นเข้าไปถวายพระกระยาหารแห่งพระเจ้าของเขา 18 เพราะว่าผู้ใดที่มีตำหนิจะเข้าใกล้ไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นคนตา

บอดหรือเป็นคนง่อย หรือที่หน้ามีแผลเป็น หรือแขนยาวเกิน 19 หรือมีเท้าพิการหรือมือพิการ 20 คนหลังค่อม คนแคะ คนเสียดา คนเป็นขี้กลากหรือหิด หรือคนมีลูกอัณฑะฝ่อ 21 ผู้ใดในเชื้อสายของอาโรนปุโรหิตที่มีตำหนิ อย่าให้เข้ามาถวายเครื่องบูชาด้วยไฟแต่พระเยโฮวาห์ เพราะว่าเขาเป็นคนมีตำหนิ อย่าให้เขาเข้ามาใกล้ถวายพระกระยาหารแห่งพระเจ้าของเขา 22 เขาจะรับประทานพระกระยาหารแห่งพระเจ้าของเขาได้ ทั้งของที่บริสุทธิ์ที่สุด และของบริสุทธิ์ 23 แต่อย่าให้เขาเข้ามาใกล้ม่านหรือใกล้แท่น เพราะเขามีตำหนิ เพื่อเขาจะไม่กระทำให้สถานบริสุทธิ์ของเราเป็นมลทินเพราะเราคือพระเยโฮวาห์ผู้ตั้งเขาไว้ให้บริสุทธิ์” 24 โมเสสจึงบอกอาโรนและลูกหลานของอาโรนและบรรดาคนอิสราเอลตั้งนั้น

ข้อจำกัดสำหรับปุโรหิต

22 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2 “จงบอกอาโรนกับลูกหลาน

(11) กตว 19:14 (12) อพย 29:6-7; ลนต 10:7

(18) ลนต 22:19-25; พบญ 23:1; อสย 56:3-5

(23) ลนต 16:2; 12:12 (2) อพย 28:38; ลนต 16:19

ของเขาให้ออกห่างเสียจากสิ่ง
บริสุทธิ์ของคนอิสราเอล เพื่อว่า
เขาทั้งหลายจะมีได้ลบล้างนาม
บริสุทธิ์ของเราด้วยสิ่งที่เขาทั้ง
หลายถวายแก่เรา เราคือพระ
เยโฮวาห์

3 จงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า `คน
ใดก็ตามในเชื้อสายของเจ้า
ตลอดชั่วอายุเข้าใกล้ของบริ-
สุทธิ์ ซึ่งคนอิสราเอลถวายแด่
พระเยโฮวาห์ ขณะที่เขามีมลทิน
อยู่ คนนั้นจะต้องถูกตัดขาดให้
พ้นหน้าเรา เราคือพระเยโฮวาห์
4 อย่าให้เชื้อสายอาโรนคนใดที่
เป็นโรคเรื้อนหรือมีสิ่งไหลออก
มารับประทานของบริสุทธิ์ ให้
รอนกว่าเขาสะอาดแล้วก่อน ผู้
ใดแตะต้องสิ่งที่มีมลทินโดยแตะ
ต้องศพ หรือผู้ที่มีน้ำกามไหล
ออก

5 หรือผู้ใดที่แตะต้องสิ่งเสื่อ
ยคลาน ซึ่งกระทำให้เขามีมลทิน
หรือแตะต้องคนซึ่งอาจทำให้เขา
มลทิน ไม่ว่าจะเป็นมลทินชนิด
ใด

6 บุคคลผู้แตะต้องสิ่งเหล่านี้
ต้องมลทินไปจนถึงเวลาเย็นและ
จะรับประทานสิ่งบริสุทธิ์ไม่ได้
นอกจากเขาจะอาบน้ำชำระ
ตัวเสียก่อน

7 เมื่อดวงอาทิตย์ตกเขาก็สะ-
อาด ภายหลังเขาจึงรับประทาน

สิ่งบริสุทธิ์ได้เพราะสิ่งเหล่านั้น
เป็นอาหารของเขา

8 สิ่งใดที่ตายเอง หรือถูกสัตว์
กัดตาย อยู่รับประทาน เขาจะ
เป็นมลทินด้วยสิ่งเหล่านี้ เราคือ
พระเยโฮวาห์

9 เพราะฉะนั้นเขาทั้งหลายต้อง
รักษาภรรยาของเขา เกลือกว่าเขาจะ
ต้องรับโทษบาปเพราะสิ่งนั้น
และจะต้องตาย เมื่อเขากระทำ
สิ่งนั้นให้เป็นมลทิน เราคือพระ
เยโฮวาห์ผู้ที่ตั้งเขาไว้ให้บริสุทธิ์

10 อย่าให้คนภายนอกมารับประ-
ทานสิ่งบริสุทธิ์ ผู้ที่มาอาศัยอยู่
กับปุโรหิตหรือลูกจ้างอย่าให้
รับประทานสิ่งบริสุทธิ์นั้น

11 แต่ถ้าปุโรหิตคนหนึ่งซื้อทาส
มาด้วยเงินเป็นทรัพย์ของตน
ทาสนั้นจะรับประทานก็ได้ และ
ผู้ที่เกิดในครัวเรือนของปุโรหิต
รับประทานอาหารนั้นได้

12 ถ้าบุตรสาวของปุโรหิตไป
แต่งงานกับคนภายนอก เธอก็
รับประทานของถวายแห่งสิ่ง
บริสุทธิ์นั้นไม่ได้

13 แต่ถ้าบุตรสาวของปุโรหิต
เป็นหญิงม่ายหรือแม่ร้างและไม่
มีบุตร และกลับมาอยู่ที่เรือน
ของบิดาอย่างเมื่อเธอยังสาว
เธอรับประทานอาหารของบิดา
ได้ แต่คนภายนอกรับประทาน
ไม่ได้

(3) ลนต 7:20-21; กตว 19:13 (4) ลนต 11:24, 28, 39

(5) ลนต 11:23-28; 15:7, 19 (6) ลนต 15:5; สบ 10:27 (7) ลนต 21:22

(8) อพย 22:31 (9) อพย 28:34 (10) อพย 29:33; ลนต 22:13 (11) อพย 12:44

14 ถ้าคนได้รับประทานสิ่งบริสุทฺธิโดยมิได้เจตนา เขาจะต้องเพิ่มค่าของมันหนึ่งในห้า และมอบแก่ปุโรหิตพร้อมกับสิ่งบริสุทฺธินั้น

15 อย่าให้ปุโรหิตกระทำสิ่งบริสุทฺธิของคนอิสราเอลที่นำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ให้เป็นมลทิน

16 ซึ่งจะกระทำให้เขาได้รับโทษความชั่วช้าด้วยการละเมิดที่รับประทานสิ่งบริสุทฺธิ เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ผู้ตั้งเขาไว้ให้บริสุทฺธิ”

เครื่องบูชาต้อง

ปราศจากตำหนิ

17 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

18 “จงกล่าวแก่อาโรนและลูกหลานของอาโรน และแก่คนอิสราเอลทั้งหมดว่า เมื่อคนในวงศ์วานอิสราเอลหรือคนต่างด้าวในอิสราเอลผู้ใดถวายเครื่องบูชาสำหรับบรรดาเครื่องปฏิญาณ และบรรดาเครื่องบูชาด้วยใจสมัครของตน ซึ่งถวายบูชาแด่พระเยโฮวาห์เป็นเครื่องเผาบูชา

19 เจ้าจงถวายด้วยความเต็มใจ คือสัตว์ตัวผู้ปราศจากตำหนิ คือโค หรือแกะ หรือแพะ

20 เจ้าอย่าถวายสิ่งใด ๆ ที่มีตำหนิ เพราะจะไม่เป็นที่โปรด

ปราน

21 เมื่อคนใดถวายเครื่องสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์ เพื่อทำตามคำปฏิญาณหรือถวายด้วยใจสมัคร เป็นสัตว์ที่ได้มาจากฝูงวัวหรือฝูงแพะแกะ สัตว์นั้นต้องไม่มีตำหนิจึงจะเป็นที่โปรดปราน อย่าให้สัตว์นั้นมีที่ติเลย

22 สัตว์ที่ตาบอดหรือพิการหรือมีแผล หรือมีสิ่งไหลออก หรือเป็นขี้กลากหรือเป็นหิด เจ้าอย่านำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์หรือนำมาเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟที่บนแท่นถวายแด่พระเยโฮวาห์

23 วัวหรือลูกแกะที่มีอวัยวะยาวเกินไป หรือสั้นเกินไปสักส่วนหนึ่ง ท่านจะนำมาถวายเป็นเครื่องบูชาด้วยใจสมัครก็ได้ แต่ถ้าเป็นเครื่องบูชาปฏิญาณก็ไม่เป็นที่โปรดปราน

24 สัตว์ตัวใดที่ชำหรือถูกทุบหรือฉีกขาดหรือมีรอยตัด เจ้าอย่านำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ให้เป็นเครื่องบูชาในแผ่นดินของเจ้า

25 เจ้าอย่านำสัตว์ซึ่งได้มาจากคนต่างด้าวถวายเป็นพระกระยาหารแห่งพระเจ้าของเจ้า เพราะสัตว์นั้นมีตำหนิด้วยถูกทำให้พิการจึงไม่เป็นที่โปรดปราน”

26 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส

(15) กตว 18:32 (18) ลนต 1:2-3 (19) ลนต 1:3
 (20) พบญ 15:21 (21) ลนต 3:1, 6 (22) ลนต 1:9, 13; 3:3, 5
 (23) ลนต 21:18 (25) ลนต 21:6, 17

ว่า
 27 "เมื่อวัวหรือแกะหรือแพะ
 เกิดมา ให้อยู่กับแม่เจ็ดวัน ตั้ง
 แต่วันที่แปดเป็นต้นไปจะใช้เป็น
 เครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระ
 เยโฮวาห์ก็เป็นทีโปรดปราน
 28 แม้ว่าแม่สัตว์นั้นจะเป็นวัว
 หรือแกะก็ดี เจ้าอย่าฆ่ามัน
 พร้อมกับลูกของมันในวันเดียว
 กัน
 29 เมื่อเจ้าถวายเครื่องสัตวบูชา
 เป็นเครื่องบูชาโมทนาพระคุณ
 แด่พระเยโฮวาห์ เจ้าจงถวาย
 เครื่องสัตวบูชา นั้นด้วยความ
 เต็มใจ
 30 จงรับประทานเครื่องบูชานั้น
 ในวันถวายเครื่องบูชา อย่า
 เหลือไว้จนรุ่งเช้าเลย เราคือพระ
 เยโฮวาห์
 31 เพราะฉะนั้น เจ้าจงรักษา
 บัญญัติของเราและกระทำตาม
 เราคือพระเยโฮวาห์
 32 เจ้าอย่าลบลู่นามบริสุทธิ์
 ของเรา แต่ให้เราเป็นผู้บริสุทธิ์
 ในหมู่คนอิสราเอล เราคือพระ
 เยโฮวาห์ผู้ตั้งเจ้าไว้ให้บริสุทธิ์
 33 ผู้นำเจ้าออกจากแผ่นดิน
 อียิปต์เพื่อเป็นพระเจ้าของเจ้า
 เราคือพระเยโฮวาห์"

วันสะบาโต

23 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ
 โมเสสว่า

2 "จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า
 เทศกาลเลี้ยงตามกำหนดแด่
 พระเยโฮวาห์ ซึ่งเจ้าจะต้อง
 ประกาศว่าเป็นการประชุมบริ-
 สุทธิ์ คือเทศกาลเลี้ยงตามกำ-
 หนดของเรานั้นมีดังนี้
 3 จงทำการงานในหกวัน แต่วัน
 ที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตแห่งการ
 หยุดพักสงบ เป็นวันประชุม
 บริสุทธิ์ เจ้าอย่าทำการงานใดๆ
 เป็นสะบาโตแด่พระเยโฮวาห์
 ตามที่อยู่ทั่วไปของเจ้า

**เทศกาลปีสกาและ
 เทศกาลกินขนมปัง
 ไร้เชื้อ**

4 ต่อไปนี้เป็นเทศกาลเลี้ยงตาม
 กำหนดแด่พระเยโฮวาห์ เป็น
 การประชุมบริสุทธิ์ ซึ่งเจ้าจะ
 ต้องประกาศตามเวลากำหนดให้
 เขาทราบ
 5 ในเวลาเย็นวันที่สิบสี่เดือนที่
 หนึ่งเป็นวันเทศกาลปีสกาของ
 พระเยโฮวาห์
 6 และในวันที่สิบห้าเดือนเดียวก
 กัน เป็นเทศกาลกินขนมปังไร้
 เชื้อถวายแด่พระเยโฮวาห์ ให้
 เจ้ารับประทานขนมปังไร้เชื้อ
 เจ็ดวัน
 7 ในวันต้นเจ้าจงมีการประชุม
 บริสุทธิ์ เจ้าอย่าทำงานหนัก
 8 แต่เจ้าจงถวายเครื่องบูชาด้วย
 ไฟแด่พระเยโฮวาห์ให้ครบเจ็ด

(27) อพย 22:30 (28) พบญ 22:6-7 (29) สดต 7:12 (30) สดต 7:15

(31) สดต 19:37 (32) สดต 10:3 (33) สดต 19:36 (2) อพย 12:16 (3) อพย 20:9

(4) อพย 23:14 (5) อพย 12:1-28; กตว 9:1-5 (7) อพย 12:16; กตว 28:18, 25

วัน ในวันที่เจ็ดเป็นวันประชุม
บริสุทธิ์ เจ้าอย่าทำงานหนัก”

ผลรุ่นแรก

9 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
10 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า
เมื่อเจ้ามาถึงแผ่นดินซึ่งเราให้
เจ้า และเกี่ยวพืชผลของแผ่นดิน
นั้น เจ้าจงเอาฟ่อนข้าวที่เกี่ยวข้องใน
รุ่นแรกนำไปให้ปุโรหิต

11 และปุโรหิตจะนำฟ่อนข้าว
นั้น แกว่งไปแกว่งมาถวายต่อ
พระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพื่อ
เจ้าจะเป็นที่โปรดปราน รุ่งขึ้น
หลังวันสะบาโตปุโรหิตจะแกว่ง
ถวาย

12 ในวันที่เจ้าแกว่งถวายฟ่อน
ข้าว เจ้าจงถวายลูกแกะผู้อายุ
หนึ่งขวบไม่มีตำหนิเป็นเครื่อง
เผาบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์

13 และเครื่องธัญญาบูชาที่คู่กัน
นั้น คือยอดแป้งสองในสิบเอ-
ฟาห์คลุกกับน้ำมัน เเผาด้วยไฟ
ถวายแด่พระเยโฮวาห์เป็นกลิ่น
พวยพระทัย และเครื่องดื่มบูชาที่
คู่กันคือน้ำองุ่นหนึ่งในสี่ฮิน

14 เจ้าอย่ารับประทานขนมปัง
หรือข้าวคว่ำข้าวสาดจนกว่าจะถึง
วันเดียวกันนี้ คือกว่าเจ้าจะนำ
เครื่องบูชาถวายแด่พระเจ้าของ
เจ้า ทั้งนี้เป็นกฎเกณฑ์ถาวร
ตลอดชั่วอายุของเจ้าในที่อยู่ของ
เจ้าทั่วไป

**เครื่องบูชาแกว่ง
เทศกาลเพ็นเทคอสต์**

15 เจ้าทั้งหลายจงนับตั้งแต่วัน
รุ่งขึ้นหลังวันสะบาโต จากวันที่
เจ้าทั้งหลายได้นำฟ่อนข้าวแกว่ง
ถวายครบเจ็ดวันสะบาโต

16 นับไปให้ได้ห้าสิบวัน จนถึง
วันถัดวันสะบาโตที่เจ็ดแล้ว เจ้า
จงถวายธัญญาบูชาใหม่แด่พระ
เยโฮวาห์

17 จงนำขนมปังสองก้อนทำ
ด้วยแป้งสองในสิบเอฟาห์จากที่
อาศัยของเจ้ามาแกว่งถวาย ให้
ทำด้วยยอดแป้งใส่เชื้อปัง เป็น
ผลรุ่นแรกถวายแด่พระเยโฮวาห์

18 พร้อมกับขนมปังนั้นเจ้าจง
นำลูกแกะเจ็ดตัวอายุหนึ่งขวบ
ปราศจากตำหนิ วัวหนุ่มตัวหนึ่ง
แกะผู้สองตัว มาเป็นเครื่องเผา
บูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์พร้อม
กับธัญญาบูชาและเครื่องดื่มบูชา
อันเป็นคู่กัน ให้เป็นเครื่องบูชา
ด้วยไฟ เป็นกลิ่นพวยพระทัย
ถวายแด่พระเยโฮวาห์

19 เจ้าจงถวายลูกแพะตัวหนึ่ง
เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และลูก
แกะอายุหนึ่งขวบสองตัวเป็น
เครื่องสันติบูชา

20 ให้ปุโรหิตแกว่งไปแกว่งมา
ถวายพร้อมกับขนมปังซึ่งเป็น
ผลรุ่นแรกเป็นเครื่องแกว่งถวาย
ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

(10) อพย 23:19; 34:26; พบญ 16:9; ยชา 3:15 (11) อพย 29:24
(16) กตว 28:26; กจ 2:1 (17) อพย 23:16, 19; กตว 15:17-21
(19) สนต 3:1; 4:23, 28 (20) สนต 14:13; กตว 18:12

พร้อมกับลูกแกะสองตัว จะเป็นสิ่งบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์สำหรับปรีทิต

21 และในวันเดียวกันนั้น เจ้าจงประกาศว่าเจ้าจงมีการประชุมบริสุทธิ์แก่เจ้า เจ้าอย่าทำงานหนัก ทั้งนี้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรทั่วไปในที่อาศัยของเจ้าตลอดชั่วอายุของเจ้า

22 และเมื่อเจ้าเกี่ยวข้าวในแผ่นดินของเจ้า เจ้าอย่าเกี่ยวในที่ขอบนาให้หมด และอย่าเก็บข้าวที่เกี่ยวข้องก เจ้าจงทิ้งไว้ให้คนยากจน และคนต่างด้าว เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า”

เทศกาลเสียงแตร

23 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

24 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ในวันที่หนึ่งของเดือนที่เจ็ด เจ้าทั้งหลายจงถือเป็นวันสะบาโต เป็นวันประชุมบริสุทธิ์ ประกาศเป็นที่ระลึกด้วยเสียงแตร

25 เจ้าอย่าทำงานหนัก และเจ้าจงนำเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์”

วันทำการลบลมทิน

26 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

27 “ในวันที่สิบของเดือนที่เจ็ดนี้ เป็นวันทำการลบลมทิน จะเป็นวันประชุมบริสุทธิ์แก่เจ้า และ

เจ้าต้องถ่อมใจลง และนำเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

28 ในวันเดียวกันนั้นเจ้าอย่าทำงานใดๆ เพราะเป็นวันทำการลบลมทิน ที่จะทำการลบลมทินของเจ้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า

29 ในวันเดียวกันนั้น ผู้ใดก็ตามไม่ถ่อมใจลง ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากท่ามกลางชนชาติของตน

30 และในวันเดียวกันนี้ถ้าผู้ใดทำงานใดๆ เราจะทำลายผู้นั้นเสียจากท่ามกลางชนชาติของเขา

31 เจ้าอย่าทำงานสิ่งใดเลย ทั้งนี้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้าทั่วไปในที่อาศัยของเจ้า

32 จะเป็นวันสะบาโตสำหรับหยุดพักสงบแก่เจ้า และเจ้าจงถ่อมใจลง เริ่มแต่เวลาเย็นในวันที่เก้าของเดือน เจ้าต้องรักษาวันสะบาโตจากเวลาเย็นถึงเวลาเย็น”

เทศกาลอยู่เพิง

33 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

34 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ในวันที่สิบห้าเดือนที่เจ็ดนี้ เป็นวันเทศกาลอยู่เพิงถวายแด่พระเยโฮวาห์สิ้นเจ็ดวัน

(22) สดต 19:9-10 (24) สดต 25:9; กตว 29:1 (27) สดต 16:1-34; 25:9

(28) สดต 16:34 (29) ปฐก 17:14; สดต 13:46; กตว 5:2

(30) สดต 20:3-6 (34) อพย 23:16; กตว 29:12; พบญ 16:13-16

35 จะมีการประชุมบริสุทธิในวันแรก เจ้าอย่าทำงานหนัก

36 ในเจ็ดวันเจ้าจงถวายบูชากระทำด้วยไฟแด่พระเยโฮวาห์ และในวันที่แปดจะเป็นวันประชุมอันบริสุทธิ์แก่เจ้า และเจ้าจงถวายเครื่องบูชากระทำด้วยไฟแด่พระเยโฮวาห์ เป็นประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ และเจ้าทั้งหลายอย่าทำงานหนัก

37 นี้แหละเป็นเทศกาลเลี้ยงของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเจ้าต้องประกาศเป็นวันประชุมอันบริสุทธิ์ เพื่อให้ผู้นำถวายแด่พระเยโฮวาห์ซึ่งเครื่องบูชาด้วยไฟเครื่องเผาบูชาและธัญญาบูชา ทั้งเครื่องสัตวบูชาและเครื่องดื่มบูชาตามวันกำหนดนั้นๆ

38 นอกเหนือวันสะบาโตแห่งพระเยโฮวาห์ และนอกเหนือของถวายของเจ้า และนอกเหนือเครื่องปฏิญาณทั้งหลายของเจ้า และนอกเหนือเครื่องบูชาด้วยใจสมัครทั้งหลายของเจ้า ซึ่งเจ้านำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์

39 แล้วในวันที่สิบห้าของเดือนที่เจ็ดเมื่อเจ้าได้เก็บพืชผลที่ได้จากแผ่นดินนั้นเข้ามาแล้ว เจ้าจงมีเทศกาลเลี้ยงแห่งพระเยโฮวาห์เจ็ดวัน ในวันแรกจะเป็นวันสะบาโต และในวันที่แปดจะ

เป็นวันสะบาโต

40 ในวันแรกเจ้าจงนำมาซึ่งผลจากต้นมะม่วง ใบบินทผลัม กิ่งไม้ที่มีใบมาก กิ่งต้นหลิวแห่งธารน้ำ และเจ้าจงประดิษฐานตั้งอยู่เจ็ดวันต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า

41 เจ้าจงถือเป็นเทศกาลเลี้ยงปีละเจ็ดวันถวายแด่พระเยโฮวาห์ ทั้งนี้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้า เจ้าจงถือเทศกาลเลี้ยงนี้ในเดือนที่เจ็ด

42 เจ้าจงอยู่ในพิงเจ็ดวัน ทุกคนที่เกิดในวงศ์วานพวกอิสราเอลให้เข้าอยู่ในพิง

43 เพื่อตลอดชั่วอายุของเจ้าจะได้ทราบ ว่าเมื่อเราพาคนอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์นั้น เราได้ให้เขาอยู่ในพิง เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า”

44 ดังนั้นแหละโมเสสจึงได้ประกาศให้คนอิสราเอลทราบถึงเทศกาลเลี้ยงตามกำหนดของพระเยโฮวาห์

การเตรียมน้ำมันอย่างบริสุทธิ์เพื่อเติมประทีป

24 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2”เจ้าจงบัญชาแก่คนอิสราเอลให้นำน้ำมันอย่างบริสุทธิ์สกัดจากมะกอกเทศเพื่อเติมประทีปเพื่อให้ตะเกียงลุกอยู่เสมอ

(36) กตว 29:12 (37) สดต 23:3-4 (38) กตว 29:39 (39) อพย 23:16; พบญ 16:13 (40) พบญ 12:7 (41) กตว 29:12 (42) นทม 8:14-16 (43) อพย 10:2; 13:14 (44) สดต 23:2 (2) อพย 27:20-21

3 ภายในพลับพลาแห่งชุมนุมข้างนอกม่านที่ บพระโอวาทนั้นให้อาโรนจัดประทีปให้เป็นระเบียบตั้งแต่เวลาเย็นจนเวลาเช้าเสมอต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ทั้งนี้ให้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้า

4 ให้อาโรนจัดประทีปให้เป็นระเบียบอยู่บนคันประทีปบริสุทธิ์เสมอต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

ขนมปังหน้าพระพักตร์

5 และเจ้าจงเอายอแด่ปัง ปังขนมปังสิบสองก้อน แต่ละก้อนใช้แป้งสองในสิบเอฟาห์

6 เจ้าจงจัดขนมปังนี้ นวางบนโต๊ะบริสุทธิ์ ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เป็นสองแถว ๆ ละหกก้อน

7 และเจ้าจงเอาเครื่องกำยานบริสุทธิ์ใส่ไว้แต่ละแถว เพื่อจะคู่กับขนมปังเป็นส่วนที่ระลึก เป็นเครื่องบูชากระทำด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

8 ทุก ๆ วันสะบาโตให้อาโรนจัดไว้ให้เป็นระเบียบถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์เสมอ ในนามของคนอิสราเอลเป็นพันธสัญญาเนื่องนิตย์

9 ขนมปังนี้ ตกเป็นของอาโรน และบุตรชายของเขา ให้เขารับประทานได้ในที่บริสุทธิ์ เพราะ

เป็นส่วนบริสุทธิ์ที่สุดที่ได้จากเครื่องบูชากระทำด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์เป็นกฎเกณฑ์เนื่องนิตย์”

โทษสำหรับการหมิ่นประมาทและอาชญากรรมอื่น ๆ

10 ครั้งนั้น มีชายคนหนึ่งเป็นบุตรชายของหญิงคนอิสราเอลซึ่งบิดาเป็นชาวอียิปต์ ออกไปท่ามกลางคนอิสราเอล และบุตรชายของหญิงอิสราเอลทะเลาะกับชายอิสราเอลคนหนึ่งในค่าย

11 และบุตรชายหญิงอิสราเอลคนนั้นได้เหยียดหยามพระนามของพระเยโฮวาห์ และได้แข่งด่าเขาจึงนำตัวมาให้โมเสส (มารดาของเขาชื่อเซโลมิทบุตรสาวของติบรีคนตระกูลดาน)

12 เขาจึงจองจำชายคนนั้นไว้ จนกว่านำพระทัยของพระเยโฮวาห์จะเป็นที่กระจ่างต่อเขาทั้งหลาย

13 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

14 “จงนำผู้ที่แข่งด่านั้นออกมาจากค่าย ให้บรรดาผู้ที่ได้ยินคำแข่งด่าเอามือของตนวางไว้บนศีรษะของเขา และให้บรรดาชุมนุมชนเอาหินขว้างเขาให้ตาย

15 และจงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ผู้ใดแข่งด่าพระเจ้าของเขา ผู้

(4) อพย 25:31; 31:8 (5) อพย 25:30; 39:36 (6) อพย 25:24; 1 พกษ 7:48

(7) สดต 2:2, 9, 16 (8) กตว 4:7; 1 พศด 9:32 (9) อพย 29:33; สดต 8:31

(11) อพย 18:22, 26 (12) อพย 18:15 (14) พบญ 13:9 (15) สดต 20:17

นั้นจะต้องได้รับโทษบาป
 16 ผู้ใดที่เหยียดหยามพระนาม
 ของพระเยโฮวาห์จะต้องถูกโทษ
 ถึงตายเป็นแน่ และให้ชุมชน
 ทั้งหมดเอาหินขว้างเขา คนต่าง
 ตำบลหรือชาวเมืองก็ดี เมื่อเขา
 เหยียดหยามพระนามของพระ
 เยโฮวาห์ จะต้องถูกโทษถึงตาย
 17 ผู้ที่ฆ่าคนตาย จะต้องถูก
 โทษถึงตายเป็นแน่
 18 ผู้ใดที่ฆ่าสัตว์ต้องชดใช้สิ่ง
 นั้น สัตว์แทนสัตว์
 19 ถ้าผู้ใดกระทำให้เพื่อนบ้าน
 เสียโฉม เขากระทำให้เสียโฉม
 อย่างไร ก็ให้กระทำแก่เขาอย่าง
 นั้น
 20 กระดุกหักแทนกระดุกหัก
 ตาแทนตา ฟันแทนฟัน เขา
 กระทำให้เสียโฉมอย่างใด เขาก็
 ต้องถูกทำให้เสียโฉมอย่างนั้น
 21 ผู้ใดที่ฆ่าสัตว์ต้องเสียค่าชด
 ใช้ และผู้ใดที่ฆ่าคนให้ผู้นั้นถูก
 โทษถึงตาย
 22 เจ้าจงมีพระราชบัญญัติอย่าง
 เดียวกันสำหรับคนต่างตำบล และ
 สำหรับชาวเมือง เพราะเราคือ
 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า”
 23 โมเสสก็บอกแก่คนอิสราเอล
 ให้เขาพากันที่เข่งดำนนั้นออกมา
 จากค่าย และเอาหินขว้างเขา
 คนอิสราเอลกระทำดังนี้ตามที่
 พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้

ปีสะบาโตแห่ง
 การหยุดพักผ่อน
25 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ
 โมเสสที่ภูเขาซีนายว่า
 2 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า
 เมื่อเจ้าทั้งหลายเข้าแผ่นดินที่
 เราให้เจ้านั้น จงให้แผ่นดินนั้น
 ถือสะบาโตแด่พระเยโฮวาห์
 3 เจ้าจงหว่านพืชในนาของเจ้า
 หกปี และจงลิดแขนงสวนองุ่น
 ของเจ้าและเก็บผลหกปี
 4 แต่ในปีที่เจ็ดนั้นเป็นปีสะ-
 บาโตแห่งการหยุดพักผ่อนสำ-
 หรับแผ่นดิน เป็นปีสะบาโตแด่
 พระเยโฮวาห์ เจ้าอย่าหว่านพืช
 ในนา หรือลิดแขนงสวนองุ่น
 ของเจ้า
 5 สิ่งใดที่งอกขึ้นมาเอง เจ้าอย่า
 เก็บเกี่ยว ทุ่งอันเกิดอยู่ที่เถา
 อันเจ้ามิได้ตกแต่งก็อย่าเก็บ ให้
 เป็นปีที่แผ่นดินหยุดพักสงบ
 6 แผ่นดินในปีสะบาโตนั้นจะยัง
 ผลิตผลให้แก่เจ้าทั้งหลาย คือแก่
 ตัวเจ้าเอง แก่ทาสชายทาสหญิง
 ของเจ้า แก่ลูกจ้างของเจ้า และ
 แก่คนต่างตำบลที่อยู่กับเจ้า
 7 ผลิตผลแห่งแผ่นดินทั้งสิ้นจะ
 เป็นอาหารของสัตว์เลี้ยงของเจ้า
 และของสัตว์ป่าที่อยู่ในแผ่นดิน
 ของเจ้า
 ทุกปีที่ห้าสิบคือปีเสียงแตร
 8 เจ้าจงนับปีสะบาโตเจ็ดปีคือ

(16) อพย 20:7 (17) ปฐม 9:6 (18) ลนต 24:21 (19) อพย 21:24
 (20) อพย 21:23 (22) อพย 12:49 (1) ลนต 26:46 (2) ลนต 26:34-35
 (4) พบท 15:1; นหม 10:31 (5) 2 พกษ 19:29

เจ็ดคูณเจ็ดปี เวลาปีสะบาโตเจ็ดปีจึงเป็นสี่สิบเก้าปีแก่เจ้า
9 เจ้าจงให้เป่าแตรตั้งสนั่น ในวันที่สิบเดือนที่เจ็ด เจ้าจงให้เป่าแตรทั่วแผ่นดินในวันทำการลบบมลทิน

10 เจ้าจงถือปีที่ห้าสิบไว้เป็นปีบริสุทธิ และประกาศอิสรภาพแก่บรรดาคนที่อาศัยอยู่ทั่วแผ่นดินของเจ้า ให้เป็นปีเสียดแตรแก่เจ้า ให้ทุกคนกลับไปยังภูมิลำเนาอันเป็นทรัพย์สินของตน และกลับไปสู่ครอบครัวของตน

11 ปีที่ห้าสิบนั้นเป็นปีเสียดแตรของเจ้า ในปีนั้นเจ้าอย่าหว่านพืชหรือเกี่ยวเก็บผลที่เกิดขึ้นมาเอง หรือเก็บอุนจากเถาที่มีได้ตกแต่ง

12 เพราะเป็นปีเสียดแตร จะเป็นปีบริสุทธิแก่เจ้า เจ้าจงรับประทานพืชผลที่งอกมาจากนาในปีนั้น

13 ในปีเสียดแตรนี้ให้ทุกคนกลับไปสู่ภูมิลำเนา อันเป็นทรัพย์สินของตน

14 ถ้าเจ้าขายนาให้เพื่อนบ้านก็ดี หรือซื้อจากเพื่อนบ้านก็ดี เจ้าอย่าไถกัน

15 ตามจำนวนปีหลังจากปีเสียดแตร เจ้าจงช้อนาจากเพื่อนบ้านของเจ้าและให้เขาขายแก่เจ้า

ตามจำนวนปีที่ปลูกพืชได้

16 ถ้ามากปีก็ต้องเพิ่มราคาสูงขึ้น ถ้าน้อยปีเจ้าจงลดราคาให้ต่ำลง เพราะที่เขาขายนั้นเขาก็ขายตามจำนวนปีที่ปลูกพืช

17 เจ้าอย่าไถกัน แต่เจ้าจงยำเกรงพระเจ้าของเจ้า เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า

18 เพราะฉะนั้น เจ้าจงกระทำตามกฎเกณฑ์ของเรา และรักษาคำตัดสินของเราและปฏิบัติตามตั่งนั้นเจ้าจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นอย่างปลอดภัยได้

19 แผ่นดินจะอำนวยผลให้เจ้าได้รับประทานอย่างอิมหนำและอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย

20 ถ้าเจ้าจะพูดว่า 'ดูเถิด ถ้าเราทั้งหลายหว่านหรือเกี่ยวพืชผลของเราไม่ได้ ในปีที่เจ็ดเราจะเอาอะไรรับประทาน'

21 เราจะบัญชาพรของเราให้มีเหนือเจ้าในปีที่หก เพื่อจะมีพืชผลพอสำหรับสามปี

22 เมื่อเจ้าหว่านในปีที่แปดเจ้าจะรับประทานของเก่าของเจ้าจนปีที่เก้า เมื่อเจ้าได้พืชผลใหม่เข้ามา เจ้าก็ยังรับประทานพืชผลเก่าของเจ้าอยู่

23 เจ้าทั้งหลายจะขายที่ดินของเจ้าให้ขาดไม่ได้เพราะว่าดินนั้นเป็นของเรา เพราะเจ้าเป็นคนต่างด้าวและเป็นคนอาศัยอยู่กับ

(9) ลนต 23:24, 27 (10) ลนต 25:13 (11) ลนต 25:5 (12) ลนต 25:6-7

(13) ลนต 25:10 (14) ลนต 19:13 (15) ลนต 27:18, 23 (17) ลนต 19:14, 32

(18) ลนต 19:37 (19) ลนต 26:5 (20) ลนต 25:4-5 (21) อพย 16:29 (22) ยชว 5:11

เรา
24 ทั่วไปในแผ่นดินที่เจ้ายึดถืออยู่ เจ้าจงให้มีการไถ่ถอนที่ดินคืน

การไถ่ถอนที่ดิน

25 ถ้าพี่น้องของเจ้ายากจนลง และขายที่ดินส่วนหนึ่งของเขา หากว่ามีผู้ใดในพี่น้องของเขามาไถ่ถอนที่ดินนั้น ก็จงให้เขาไถ่ถอนที่ดินที่พี่น้องของเขาขายไปนั้น

26 ถ้าชายคนนั้นไม่มีญาติมาไถ่ถอนให้ และตัวเขาสามารถจะไถ่ถอนเอง

27 ก็จงให้คนที่จะไถ่ในปีทั้งหลายที่เขาขายไป และเงินที่เหลือนั้นจงคืนให้แก่คนที่เขาขายให้ และคนไถ่ก็เข้าอยู่ในที่ดินของเขาได้

28 แต่ถ้าเขาไม่สามารถที่จะไถ่คืนมา ที่ดินที่เขาได้ขายไปจะคงอยู่ในมือของผู้ซื้อจนถึงปีเสียดส และในปีเสียดสนี้ที่ดินจะออกไปและเขาจะได้ที่ดินของเขากลับคืน

29 ถ้าผู้ใดขายเรือนซึ่งอยู่ในเมืองที่มีกำแพง เมื่อขายไปแล้ว ให้เขาไถ่ถอนคืนได้ภายในหนึ่งปีแรก ให้เขามีสิทธิในการไถ่ถอนคืนได้หนึ่งปีเต็ม

30 ถ้าในเวลาหนึ่งปีเต็มเขาไม่ทำการไถ่ถอน ก็ให้จัดการเสียให้เป็นการแน่นอนว่า ผู้ที่ซื้อไป

มีสิทธิเหนือเรือนที่อยู่ในเมืองที่มีกำแพงนั้นสิทธิขาดแล้วตลอดชั่วอายุของเขา ในปีเสียดสแทรกเขาก็ไม่ต้องคืนให้

31 แต่เรือนในชนบทที่ไม่มีกำแพงล้อมให้นับเขาเป็นพวกเดียวกับท้องถิ่นในประเทศนั้นคือไถ่ถอนคืนได้ และจะต้องคืนกลับให้เจ้าของเดิมในปีเสียดสแทรก

32 แต่อย่างไรก็ตามเมืองของคนเลวี หรือบ้านในเมืองที่เขาถือกรรมสิทธิ์ คนเลวีจะไถ่ถอนคืนได้ทุกเวลา

33 ถ้าผู้ใดซื้อของจากคนเลวีเรือนซึ่งถูกขายไปนั้นกับเมืองที่เขาถือกรรมสิทธิ์ต้องกลับคืนในปีเสียดสแทรก เพราะเรือนทั้งหลายในหัวเมืองของพวกเลวีก็เป็นกรรมสิทธิ์ของเขาท่ามกลางพวกอิสราเอล

34 แต่ทุ่งนาที่ล้อมรอบหัวเมืองทั้งหลายของพวกเขานั้นจะขายไม่ได้ เพราะว่าเป็นกรรมสิทธิ์ถาวรของเขาทั้งหลาย

ข้อยกเว้นต่าง ๆ เรื่อง

การไถ่ถอนที่ดิน

35 ถ้าพี่น้องของเจ้ายากจนลง และเลี้ยงตัวเองอยู่กับเจ้าไม่ได้ เจ้าจะต้องชูกำลังเขา ถึงเขาเป็นคนต่างด้าวหรือคนอาศัย เพื่อเขาจะอาศัยอยู่กับเจ้า

(25) กตว 5:8 (27) สดต 25:50-52 (28) สดต 25:10, 13

(32) กตว 35:1-8; ยชา 21:2

(34) ปฐก 47:22; อสร 7:24 (35) พบญ 15:7-11

36 อย่าเอาดอกเบี้ยหรือเงินเพิ่มอะไรจากเขา แต่จงยำเกรงพระเจ้า เพื่อว่าพี่น้องของเจ้าจะอยู่ใกล้ชิดกับเจ้าได้

37 เจ้าอย่าให้เขายืมเงินด้วยคิดดอกเบี้ย หรืออย่าให้อาหารเพื่อเอากำไรจากเขา

38 เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ซึ่งนำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อยกแผ่นดินคานาอันให้แก่เจ้า และที่จะเป็นพระเจ้าของเจ้า

39 ถ้าพี่น้องที่อยู่ใกล้ชิดกับเจ้ายากจนลง และขายตัวให้แก่เจ้า เจ้าอย่าให้เขาทำงานเหมือนทาส

40 ให้เขาอยู่กับเจ้าอย่างลูกจ้าง หรือคนที่อาศัยอยู่ด้วย ให้เขาปรนนิบัติเจ้าไปถึงปีเสียดสัตรี

41 แล้วเขาและลูกหลานของเขาจะออกไปจากเจ้า กลับไปสู่ครอบครัวของเขา และกลับไปอยู่ในที่ดินของบิดาของเขา

42 เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นทาสของเราที่เราพาออกจากแผ่นดินอียิปต์ เขาจะขายตัวเป็นทาสไม่ได้

43 เจ้าอย่าข่มขู่เขาให้ลำบาก แต่จงยำเกรงพระเจ้าของเจ้า

44 ส่วนทาสชายหญิงซึ่งจะมีได้นั้น เจ้าจะซื้อทาสชายหญิงจากท่ามกลางบรรดาประชาชาติที่อยู่ข้างเคียงเจ้าก็ได้

45 ยิ่งกว่านั้นเจ้าจะซื้อจากคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในหมู่พวกเจ้าทั้งครอบครัวของเขา ซึ่งเป็นคนเกิดในแผ่นดินของเจ้า และเขาจะตกเป็นทรัพย์สินของเจ้าก็ได้

46 เจ้าจะทำพันธกรรมยกเขาให้แก่ลูกหลานของเจ้า ให้เป็นมรดกแก่เขาเป็นกรรมสิทธิ์ เจ้าใช้เขาได้อย่างทาสเป็นนิตย์ก็ได้ แต่เจ้าทั้งหลายอย่าปกครองพี่น้องคนอิสราเอลด้วยความรุนแรง

การไถ่ถอนคนอิสราเอลที่เป็นทาส

47 ถ้าคนต่างด้าวหรือคนที่อาศัยอยู่กับเจ้ามีขึ้น และพี่น้องของเจ้าที่อยู่ใกล้ชิดกับเขายากจนลง และขายตัวให้แก่คนต่างด้าวหรือผู้ที่อาศัยอยู่กับเจ้านั้น หรือขายให้แก่ญาติคนหนึ่งคนใดของคนต่างด้าวนั้น

48 เมื่อเขาขายตัวแล้วก็ให้มีการไถ่ถอน คือพี่น้องคนหนึ่งคนใดของเขาทำการไถ่ถอนเขาได้

49 หรือลุงหรือลูกพี่ลูกน้องจะทำการไถ่ถอนเขาก็ได้ หรือญาติสนิทของครอบครัวของเขาจะไถ่ถอนเขาก็ได้ หรือถ้าเขามีความสามารถ เขาจะไถ่ถอนตัวเองก็ได้

(36) อพย 22:25 (38) ลนต 22:32-33 (41) อพย 21:3

(42) ลนต 25:55; รม 6:22 (43) อพย 1:13-14, 17; ลนต 25:46

(45) อสย 56:3, 6 (46) อสย 14:2

50 จงให้ผู้ที่ขายตัวนับปีทั้งหลายที่ขายตัวกับผู้ที่ซื้อตัวเขาไป ว่าเขาได้ขายตัวกี่ปีจนถึงปีเสียงแตร ค่าตัวของเขาเป็นค่าตามจำนวนปีเหล่านั้น เวลาที่เขาอยู่กับเจ้าของตัวเขานั้นคิดตามเวลาของลูกจ้าง

51 ถ้ามีเวลาอีกหลายปี เขาต้องชำระเงินคืนเท่ากับเงินที่ถูกซื้อมานับเป็นค่าไถ่ถอนตัวเขา

52 ถ้ายังเหลือน้อยปีจะถึงปีเสียงแตร ก็ให้ผู้ขายตัวคิดกับผู้ซื้อตัวไว้เป็นราคาค่าไถ่ของเขา นั้น และตามจำนวนปีเหล่านั้น เขาจะคืนเงินให้กับผู้ซื้อตัว

53 ผู้ขายตัวนั้นจะต้องอยู่กับผู้ซื้อตัวตั้งลูกจ้างที่จ้างเป็นปี อย่าให้นายปกครองเขาอย่างกตัญในสายตาของเจ้า

54 ถ้าเขาไม่ได้ถอนตามที่กล่าวมานี้ก็ให้ปล่อยเขาในปีเสียงแตร ทั้งเขาพร้อมกับลูกของเขา

55 สำหรับเรา คนอิสราเอลเป็นทาสของเรา เขาเป็นทาสของเราที่เราพาออกจากแผ่นดินอียิปต์ เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา

**พระราชบัญญัติต่าง ๆ
เรื่องวันสะบาโต
และรูปเคารพ**

26 "เจ้าทั้งหลายอย่ากระ-
ทำรูปเคารพ หรือรูป

แกะสลักสำหรับตัว หรือตั้งเสา ค้ำค้ำลึงลึง และเจ้าทั้งหลายอย่าตั้งสิ่งใด ๆ ที่เป็นรูปสัญลักษณ์ สิ่งใดด้วยศิลาไว้ในแผ่นดินของเจ้า เพื่อแก่การกราบไหว้ เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า

2 เจ้าจงถือรักษาสะบาโตทั้งหลายของเรา และแสดงความเคารพต่อสถานบริสุทธิ์ของเรา เราคือพระเยโฮวาห์

**พระพรสำหรับคนที่
ประพฤติชอบธรรม**

3 ถ้าเจ้าทั้งหลายดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเราและรักษาบัญญัติของเราและกระทำตาม

4 เราจะประทานฝนตามฤดูกาลแก่เจ้า และแผ่นดินจะเกิดพืชผล และต้นไม้ในทุ่งจะบังเกิดผล

5 และเวลานวดข้าวจะเนิ่นนานถึงฤดูเก็บผลองุ่น และฤดูเก็บผลองุ่นจะเนิ่นนานไป ถึงฤดูหว่าน และเจ้าจะรับประทานอาหารอย่างอิ่มหนำ และอยู่ในแผ่นดินของเจ้าอย่างปลอดภัย

6 เราจะให้มีความสงบสุขในแผ่นดิน เจ้าทั้งหลายจะนอนลงและไม่มีผู้ใดที่จะทำให้เจ้ากลัว เราจะกำจัดสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน และดาบจะไม่ผ่านแผ่นดินของเจ้าเลย

7 เจ้าจะขับไล่ศัตรูของเจ้า และ

(50) โยบ 7:1; อสย 16:14 (1) อพย 20:4-5; พชญ 4:15-18

(2) ลนต 19:30 (3) พชญ 28:1-14 (4) สดต 67:6

(5) ลนต 25:18-19 (6) 2 พกษ 17:25

เขาทั้งหลายจะล้มลงต่อหน้าเจ้าด้วยดาบ

8 พวกเจ้าห้าคนจะขับไล่ศัตรูร้อยคนและพวกเจ้าร้อยคนจะขับไล่ศัตรูหมื่นคนให้กระจัดกระจายไป และศัตรูของเจ้าจะล้มลงด้วยดาบต่อหน้าเจ้า

9 เพราะเราจะคิดถึงเจ้า จะกระทำให้เจ้ามีลูกตกและทวีมากขึ้น และตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับเจ้า

10 เจ้าจะได้รับประทานของที่สะสมไว้นาน และเจ้าจะต้องเอาของเก่าออกไปเพราะเหตุของใหม่นั้น

11 และเราจะตั้งพลับพลาของเราไว้ท่ามกลางเจ้าทั้งหลายและจิตใจของเราจะไม่เกลียดเจ้า

12 เราจะดำเนินในหมู่พวกเจ้า และจะเป็นพระเจ้าของเจ้า และเจ้าจะเป็นพลไพร่ของเรา

13 เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อเจ้าจะมีได้เป็นทาสของเขา เราได้หักคานแอกของเจ้าออกเสีย เพื่อให้เจ้ายืนตัวตรงได้

โทษต่างๆที่เป็น

ผลแห่งความบาป

14 แต่ ถ้าเจ้ามิได้เชื่อฟังเรา และจะไม่กระทำตามบัญญัติทั้งหมดเหล่านี้

15 ถ้าเจ้าปฏิเสธกฎเกณฑ์ของเรา และใจของเจ้าเกลียดชังต่อคำตัดสินของเรา เจ้าจึงไม่กระทำตามบัญญัติทั้งสิ้นของเรา แต่ทำลายพันธสัญญาของเรา

16 เราก็จะกระทำดังนี้แก่เจ้า คือเราจะตั้งความหวาดกลัวต่อหน้าเจ้า ความฝ่ายฝอม และความเจ็บไข้ ซึ่งทำให้เหนื่อยทรุดโทรม และกระทำให้อึดใจเศร้าหมอง เจ้าทั้งหลายจะหว่านพืชไว้เสียเปล่า เพราะศัตรูของเจ้าจะมากิน

17 เราจะตั้งหน้าของเราต่อสู้เจ้า เจ้าจะล้มตายต่อหน้าศัตรูของเจ้าทั้งหลาย คนที่เกลียดชังเจ้าจะปกครองอยู่เหนือเจ้า เจ้าจะหลบหนีไปทั้งที่ไม่มีใครไล่ติดตาม

18 ถ้าเจ้าทั้งหลายยังไม่เชื่อฟังเราเพราะสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ เราจึงจะลงโทษเจ้าทั้งหลายให้ทวีขึ้นอีกเจ็ดเท่า เพราะการบาปของเจ้า

19 เราจะทำลายความเห่อเหิมในกำลังอำนาจของเจ้า เราจะกระทำให้ฟ้าสวรรค์ของเจ้าเหมือนเหล็ก และพื้นดินของเจ้าเหมือนทองเหลือง

20 เจ้าทั้งหลายจะเปลืองกำลัง เสียเปล่าๆ เพราะว่าแผ่นดินของเจ้าจะไม่มีพืชผล และต้นไม้

(8) พบญ 32:30 (9) ปฐก 17:1-7; อพย 2:25 (10) ลนต 25:22 (11) อพย 25:8

(12) 2 คร 6:16 (13) ปฐก 27:40 (16) พบญ 28:22; วนฉ 6:3-6 (17) 1 ซมอ 4:10

(18) 1 ซมอ 2:5 (19) พบญ 28:23; อสย 25:11 (20) ปฐก 4:12

ในแผ่นดินก็จะไม่บังเกิดผล
 21 ถ้าเจ้ายังดำเนินขัดแย้งเรา
 อยู่และไม่เชื่อฟังเรา เราจะนำ
 ภัยพิบัติให้ทวีอีกเจ็ดเท่ามายัง
 เจ้าตามการบาปทั้งหลายของเจ้า
 22 เราจะปล่อยสัตว์ป่าเข้ามา
 ท่ามกลางพวกเจ้าด้วย มันจะ
 แย่งชิงลูกหลานของเจ้า และ
 ทำลายสัตว์ใช้งานของเจ้า และ
 ทำให้เจ้าเหลือน้อย และถนน
 หลวงของเจ้าก็จะร้างเปล่าไป
 23 และถ้าด้วยสิ่งเหล่านี้เจ้ายัง
 ไม่หันมาหาเรา และยังดำเนิน
 การขัดแย้งเราอยู่
 24 แล้วเราจะดำเนินการขัดแย้ง
 เจ้าทั้งหลายด้วย และจะลงโทษ
 แก่เจ้าให้ทวีอีกเจ็ดเท่า เพราะ
 การบาปทั้งหลายของเจ้า
 25 เราจะนำดาบมาเหนือเจ้าซึ่ง
 ลงโทษเจ้าตามพันธสัญญา ถ้า
 เจ้าเข้ามารวมกันอยู่ในเมือง เรา
 จะนำโรคร้ายมาในหมู่พวกเจ้า
 และเจ้าจะตกอยู่ในมือของศัตรู
 26 เมื่อเราทำลายเสบียงอาหาร
 ของเจ้า ผู้หญิงสิบคนจะปึงขนม
 ของเจ้าด้วยเตาอบอันเดียว แล้ว
 เอาขนมมาซึ่งให้เจ้า เจ้าจะรีบ
 ประทานแต่จะไม่อิ่ม
 27 แล้วถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว เจ้า
 ยังไม่เชื่อฟังเรา แต่ดำเนินการ
 ขัดแย้งเรา
 28 เราจะดำเนินการขัดแย้งเจ้า

อย่างรุนแรง และเราเองจะลง
 โทษแก่เจ้าให้ทวีอีกเจ็ดเท่า
 เพราะการบาปทั้งหลายของเจ้า
 29 เจ้าจะกินเนื้อบุตรชายของ
 เจ้า และเจ้าจะกินเนื้อบุตรสาว
 ของเจ้า
 30 เราจะทำลายปูชนียสถานสูง
 ทั้งหลายของเจ้า และตัดทำลาย
 รูปเคารพทั้งหลายของเจ้า และ
 โยนศพของเจ้าลงเหนือซากรูป
 เคารพของเจ้า และจิตใจของเรา
 จะเกลียดชังเจ้า
 31 เราจะให้เมืองของเจ้าถูกทิ้ง
 ไว้เสียเปล่า และจะกระทำให้
 สถานบริสุทธิ์ของเจ้ารกร้างไป
 และเราจะไม่ดมกลิ่นอันหอม
 หวานของเจ้า
คำพยากรณ์ถึง
การเป็นเชลยและ
การกระจัดกระจายไป
 32 และเราจะนำแผ่นดินนั้น
 ไปสู่การรกร้างและศัตรูของเจ้า
 ที่อาศัยอยู่ในนั้นจะตกตะลึง
 กับแผ่นดินนั้น
 33 และเราจะให้พวกเจ้ากระจัด
 กระจายไปอยู่ท่ามกลางประชา
 ชาติ และเราจะชักดาบออกมา
 ไล่ตามเจ้า และแผ่นดินของเจ้า
 จะรกร้าง และเมืองของเจ้าจะ
 ถูกทิ้งเสียเปล่าๆ
 34 แผ่นดินจะชื่นชมกับสะบาโต
 เหล่านั้นของมัน ตราบเท่าที่

(22) พบญ 32:24; วนฉ 5:6 (23) อมส 4:6-12 (24) สดต 18:26 (25) พบญ 28:21
 (26) สดต 105:16 (29) 2 พกษ 6:28-29 (30) 2 พศต 34:3 (31) 2 พกษ 25:4
 (32) ยรม 9:11 (33) พบญ 4:27 (34) ลนต 26:34; 2 พศต 36:21

แผ่นดินนั้นยังว่างเปล่าอยู่ และเจ้าต้องไปอยู่ในแผ่นดินของศัตรู ซึ่งขณะนั้นแผ่นดินก็จะได้หยุดพัก และชื่นชมกับสะบาโตเหล่านั้นของมัน

35 トラบเท่าที่แผ่นดินยังว่างเปล่าอยู่ มันก็จะได้หยุดพัก เพราะมิได้หยุดพักในสะบาโตของพวกเจ้าขณะเมื่อเจ้าอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น

36 ส่วนพวกเจ้าทั้งหลายที่ยังเหลืออยู่เราจะให้เขามีใจอ่อนแอในแผ่นดินของศัตรู จนเสียไปไม่ไหวจะไล่ตามเขา และเขาจะหนีเหมือนคนหนีจากดาบ และเขาจะล้มลงทั้งที่ไม่มีคนไล่ติดตาม

37 และเขาทั้งหลายจะล้มลงทับกันและกัน เหมือนคนหนีดาบทั้งที่ไม่มีคนตามมา และเจ้าจะไม่มีกำลังต่อต้านศัตรูของเจ้า

38 เจ้าทั้งหลายจะพินาศท่ามกลางบรรดาประชาชาติ และแผ่นดินของศัตรูของเจ้าจะกินเจ้าเสีย

39 ส่วนเจ้าทั้งหลายที่เหลืออยู่จะทรุดโทรมไปในแผ่นดินศัตรูของเจ้านั้นเพราะความชั่วช้าของตน และเพราะความชั่วช้าของบรรพบุรุษของตน เขาจะต้องทรุดโทรมไปอย่างบรรพบุรุษด้วย

**พระเจ้าจะทรงรักษา
พันธสัญญาของพระองค์
ต่ออับราฮัม**

40 แต่ถ้าเขาทั้งหลายสารภาพความชั่วช้าของเขา และความชั่วช้าของบรรพบุรุษ ซึ่งเขาทั้งหลายกระทำการละเมิดต่อเรา ด้วยการละเมิดของเขานั้น และที่ได้ดำเนินการขัดแย้งเราด้วย

41 และเราจึงดำเนินการขัดแย้งเขาทั้งหลายด้วย และได้นำเขาเข้าแผ่นดินแห่งศัตรูของเขา ถ้าเมื่อนั้น จิตใจอันนอกรีตของเขาถ่อมลงแล้ว และเขายอมรับโทษเพราะความชั่วช้าของเขาแล้ว

42 เราจึงจะระลึกถึงพันธสัญญาของเราซึ่งมีต่อยาโคบ และพันธสัญญาของเราซึ่งมีต่ออิสอัค และพันธสัญญาของเราซึ่งมีต่ออับราฮัม และเราจะระลึกถึงแผ่นดินนั้น

43 แต่แผ่นดินจะต้องถูกละไว้จากเขาและจะได้ชื่นชมกับสะบาโตเหล่านั้นของมันขณะที่มันยังว่างเปล่าอยู่ โดยไม่มีพวกเขาทั้งหลาย เขาทั้งหลายจะยอมรับการลงโทษในความชั่วช้าของเขา เพราะเขาได้รังเกียจคำตัดสินของเรา และเพราะจิตใจของเขาเกลียดชังกฎเกณฑ์ของเรา

44 ถึงเพียงนั้นก็ดี เมื่อเขาทั้ง

(35) ลนต 25:2 (36) อสย 30:17; พคค 1:3, 6 (37) ยชว 7:12-13 (38) พบญ 4:26

(39) อพย 34:7 (40) กตว 5:7; 1 พกษ 8:33 (41) 2 พศต 12:6-7 (42) อพย 2:24

(43) ลนต 26:15 (44) พบญ 4:31; 2 พกษ 13:23

หลายอยู่ในแผ่นดินศัตรูของเขา เราจะไม่ละทิ้งเขา เราจะไม่เกลียดชังเขาถึงกับจะทำลายเขาเสียให้หมดทีเดียว และทำลายพันธสัญญาซึ่งมีกับเขาเสีย เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา

45 เพราะเห็นแก่เขาเราจะรำลึกถึงพันธสัญญาซึ่งมีต่อบรรพบุรุษของเขา ผู้ซึ่งเราได้พาเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ท่ามกลางสายตาของบรรดาประชาชาติ เพื่อเราจะได้เป็นพระเจ้าของเขา เราคือพระเยโฮวาห์”

46 สิ่งเหล่านี้เป็นกฎเกณฑ์และคำตัดสิน และพระราชบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำไว้ระหว่างพระองค์กับชนชาติอิสราเอลบนภูเขาซีนายโดยมีโมเสส

พระราชบัญญัติต่าง ๆ

เรื่องการปฏิญาณ

27 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อผู้ใดปฏิญาณเป็นพิเศษไว้บุคคลผู้ที่ถูกปฏิญาณไว้นั้นเป็นของพระเยโฮวาห์ ตามราคาของท่าน

3 ให้เจ้ากำหนดราคาดังนี้ ผู้ชายอายุตั้งแต่ยี่สิบถึงหกสิบปีจะเป็นค่าเงินห้าสิบเชเซลตาม

เซเซลของสถานบริสุทธิ์
4 ถ้าผู้นั้นเป็นผู้หญิง ให้เจ้ากำหนดราคาเป็นค่าเงินสามสิบเซเซล

5 ถ้าผู้นั้นอายุห้าขวบถึงยี่สิบปี ให้เจ้ากำหนดราคาผู้ชายเป็นค่าเงินยี่สิบเซเซล และผู้หญิงสิบเซเซล

6 ถ้าผู้นั้นอายุหนึ่งเดือนถึงห้าขวบ ให้เจ้ากำหนดราคาผู้ชายเป็นค่าเงินห้าเซเซล ให้เจ้ากำหนดราคาผู้หญิงเป็นเงินสามเซเซล

7 ถ้าเป็นบุคคลอายุตั้งแต่หกสิบปีขึ้นไป ให้เจ้ากำหนดราคาผู้ชายเป็นค่าเงินสิบห้าเซเซลและผู้หญิงเป็นสิบเซเซล

8 แต่ถ้าผู้นั้นเป็นคนจนมีน้อยกว่าค่าตัวก็ให้เขาไปหาปุโรหิตให้ปุโรหิตกำหนดราคาตามกำลังของผู้ที่ปฏิญาณ ปุโรหิตจะกำหนดราคาของคนนั้น

9 ถ้าเป็นสัตว์อย่างที่มีมนุษย์นำมาถวายพระเยโฮวาห์ สิ่งใด ๆ ที่มีมนุษย์ถวายแต่พระเยโฮวาห์ถือว่าเป็นของบริสุทธิ์

10 อย่าให้เขานำอะไรมาแทนหรือเปลี่ยน เอาดีมาเปลี่ยนไม่ดีหรือเอาไม่ดีมาเปลี่ยนดี ถ้าเขาทำการเปลี่ยนสัตว์ ทั้งตัวที่นำมาเปลี่ยนและตัวที่ถูกเปลี่ยนจะต้องบริสุทธิ์

(45) ลนต 22:33; 25:38 (46) ลนต 25:1; 27:34
(2) ลนต 7:16; กตว 6:2 (3) อพย 30:13; ลนต 27:25
(8) ลนต 5:11; 14:21-24 (10) ลนต 27:33

11 ถ้าเป็นสัตว์มลทินซึ่งไม่พืงนำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ ให้ผู้นั้นนำสัตว์ตัวนั้นไปหาปุโรหิต

12 แล้วปุโรหิตจะตีค่าว่าเป็นของดีของไม่ดี ท่านผู้เป็นปุโรหิตกำหนดราคาเท่าใดก็ให้เป็นเท่านั้น

13 แต่ถ้าเขาจะมาไถ่สัตว์นั้นก็ให้เขาเพิ่มอีกหนึ่งในห้าของราคาที่ดีไว้

14 เมื่อคนใดถวายเรือนของตนไว้เป็นของบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์ ปุโรหิตต้องกำหนดราคาตามดีไม่ดี ปุโรหิตกำหนดราคาเท่าใดก็ให้เป็นเท่านั้น

15 ถ้าผู้ที่ถวายเรือนไว้ประสงค์จะไถ่เรือนของเขา ก็ให้ผู้นั้นเพิ่มเงินอีกหนึ่งในห้าของราคาเรือนที่ดีไว้ แล้วเรือนนั้นจึงตกเป็นของเขาได้

16 ถ้าผู้ใดถวายที่ดินส่วนหนึ่งแด่พระเยโฮวาห์ซึ่งเป็นมรดกตกแก่เขา ให้เจ้ากำหนดราคาของที่ดินตามจำนวนเมล็ดพืชที่หว่านลงในดินนั้น ถ้าที่นาใช้เมล็ดข้าวบาร์เลย์หนึ่งไฮเมอร์ ให้กำหนดราคาเป็นเงินห้าสิบบเชเซล

17 ถ้าเขาถวายนาในปีเสียงแตร ก็ให้คงเต็มราคาที่เขากำหนด

18 แต่ถ้าเขาถวายที่นาภายหลัง

ปีเสียงแตร ก็ให้ปุโรหิตคำนวณค่าเงินตามจำนวนปีที่เหลืออยู่กว่าจะถึงปีเสียงแตร ให้หักเสียจากราคาที่เขากำหนด

19 ถ้าผู้ที่ถวายนาประสงค์จะไถ่ นานั้น ก็ให้เขาเพิ่มค่าเงินอีกหนึ่งในห้าของกำหนดราคาที่ดีไว้ แล้วนานั้นจะเป็นของเขา

20 แต่ถ้าเขาไม่ประสงค์ที่จะไถ่ นา หรือเขาได้ขายนานั้นให้แก่อีกคนหนึ่งแล้ว ก็อย่าให้ไถ่อีกเลย

21 แต่นานั้นเมื่อออกไปในปีเสียงแตรก็เป็นของบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์ ดุจนาที่ตั้งถวายจึงเป็นของปุโรหิต

22 ถ้าคนใดซื้อนามาถวายแด่พระเยโฮวาห์ ซึ่งไม่ใช่ส่วนมรดกที่ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของเขา

23 ปุโรหิตจะคำนวณค่านานับจนถึงปีเสียงแตร ในวันนั้นเจ้าของนาต้องถวายเงินเท่ากำหนดค่านาที่ดีไว้ เป็นสิ่งบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์

24 พอถึงปีเสียงแตรนานั้นต้องกลับไปตกแก่ผู้ที่ขายให้เขา ซึ่งเป็นเจ้าของเดิม ตามมรดกที่ตกมาเป็นของเขา

25 การกำหนดราคาทุกอย่างจะต้องเป็นไปตามค่าเงินเชเซลของสถานบริสุทธิ์ ยีลิบเก-ราห์เป็น

(13) สดต 6:5; 22:14; 27:15, 19 (18) สดต 25:15-16, 28

(21) สดต 25:10, 28, 31; 27:28; กตว 18:14; อสด 44:29 (22) สดต 25:10, 25

(24) สดต 25:10-13, 28 (25) อพย 30:13

หนึ่งเซเซล

อย่าให้ใคร

ขายสิ่งที่ถวายแล้ว

26 แต่ลูกสัตว์หัวปีนั้นอย่าให้ใครนำมาถวาย เพราะที่เป็นสัตว์หัวปีก็ตกเป็นของพระเยโฮวาห์แล้ว วัวก็ดี แกะก็ดี เป็นของพระเยโฮวาห์

27 ถ้าเป็นสัตว์มลทินจงให้เขาซื้อคืนตามกำหนดราคาของเจ้า โดยเพิ่มหนึ่งในห้าของกำหนดราคาที่ตีไว้ ถ้าเขาไม่ไถ่ก็ให้ขายเสียตามกำหนดราคาที่ตีไว้

28 แต่สิ่งใดที่ถวายแด่พระเยโฮวาห์ เป็นสิ่งที่เขามีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นคนหรือสัตว์ หรือที่นาอันเป็นมรดกตกแก่เขาจะขาย หรือไถ่ไม่ได้เลย เพราะสิ่งที่ถวายแล้วเป็นสิ่งบริสุทธิ์ที่สุดแด่พระเยโฮวาห์

29 ทุกสิ่งที่ถูกถวายแล้ว คือสิ่งที่ต้องทำลายเสียจากมนุษย์ อย่าให้ไถ่ถอน แต่ต้องถูกฆ่าเสียแน่นอน

สิบชักหนึ่งเป็นของพระเจ้า

30 สิบชักหนึ่งทั้งสิ้นที่ได้จากแผ่นดิน เป็นพืชที่ได้จากแผ่นดินก็ดี หรือผลจากต้นไม้ก็ดี เป็นของพระเยโฮวาห์ เป็นสิ่งบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์

31 ถ้าคนใดประสงค์จะไถ่สิบชักหนึ่งส่วนใดของเขา เขาต้องเพิ่มอีกหนึ่งในห้าของสิบชักหนึ่งนั้น

32 และสิบชักหนึ่งที่ได้มาจากฝูงวัว หรือฝูงแพะแกะ คือสัตว์หนึ่งในสิบตัวที่ลอดไถ่ไม่เท่าของผู้เลี้ยง จะเป็นสิ่งบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์

33 อย่าให้พิจารณาว่าดีหรือไม่ดี อย่าให้เขาสับเปลี่ยน ถ้าเขาสับเปลี่ยน ทั้งตัวที่นำมาเปลี่ยนกับตัวที่ถูกเปลี่ยนเป็นของบริสุทธิ์ ไถ่ไม่ได้

34 เหล่านี้เป็นบทบัญญัติที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญญัติไว้กับโมเสสสำหรับคนอิสราเอลบนภูเขาซีนาย

(26) อพย 13:2, 12 (27) ลนต 27:11-12 (28) ลนต 27:21; กตว 18:14
 (29) กตว 21:2 (30) ปฐก 28:22 (31) ลนต 27:13 (32) ยรม 33:13
 (33) ลนต 27:10 (34) อพย 19:1-6, 25